

Den Internationale Domstol beordrer Israel til at samarbejde med FN om at redde Gazas befolkning

Ikke korrekturlæst

28. marts 2024 (EIRNS) – Den Internationale Domstol afgjorde i dag Sydafrikas anmodning af 6. marts om at pålægge Israel “yderligere midlertidige foranstaltninger” i lyset af de overvældende beviser på sult og hungersnød. Efter ICJ’s oprindelige seks midlertidige kendelser den 26. januar i henhold til folkedrabskonventionen, blev Israels tilladelse til at køre nødhjælpslastbiler ind i Gaza faktisk reduceret. Sydafrika henvendte sig igen til ICJ for at adressere den hastigt nedbrydende situation. I dag citerede ICJ fra de forskellige FN-rapporter siden 26. januar om den forværrede situation i Gaza og beordrede derefter, at:

“I overensstemmelse med sine forpligtelser i henhold til folkedrabskonventionen, og i lyset af de forværrede livsvilkår for palæstinenserne i Gaza, især spredningen af hungersnød og sult, skal Israel: (a) træffe alle nødvendige og effektive foranstaltninger for at sikre, uden forsinkelse, i fuldt samarbejde med De Forenede Nationer, uhindret levering i stor skala af alle berørte af presserende nødvendige basale tjenester og humanitær bistand, herunder mad, vand, elektricitet, brændstof, husly, tøj, hygiejne og sanitetskrav, samt medicinske forsyninger og lægehjælp til palæstinensere i hele Gaza, herunder ved at øge kapaciteten og antallet af grænseovergange på land og holde dem åbne så længe som nødvendigt...”

Denne nye midlertidige ordre blev vedtaget enstemmigt. Men

endnu en gang har Israel 30 dage til at rapportere om, hvad de har gjort i forhold til dagens handling. Spørgsmålet ligger i hænderne på Israels hovedleverandør af våben og støtte, USA. Vil international lov forgå sammen med ofrene i Gaza?

Foto: CC Naaman Omar \ apaimages

Gethsemane og Gaza

Ikke korrekturlæst

27. marts 2024 (EIRNS) – “Det unævnelige bliver jævnligt sagt i Gaza. Fra teenagepiger, der håber, at de bliver dræbt; til at få at vide, at et barn er den sidste overlevende fra hele dets familie. Sådanne rædsler er ikke længere unikke her... Midt i det hele fortsætter så mange modige, generøse og utrættelige palæstinensere med at støtte hinanden, og FN's søsterorganisationer og UNICEF fortsætter.

“Som vi hørte i går: våbenhvilen (i FN's Sikkerhedsråd) skal være reel, ikke symbolsk. Gidslerne skal hjem. Befolkningen i Gaza skal have lov til at leve... I de tre måneder, der er gået mellem mine besøg, er alle de forfærdelige tal steget dramatisk. Gaza har slået alle menneskeheds rekorder over de mørkeste kapitler. Menneskeheden må nu hurtigst muligt skrive et andet kapitel.” Dette var det delvise vidnesbyrd fra James Elders, talsmand for UNICEF, på en pressekonference den 26. marts i Rafah, stedet for det næste forestående massedrab på kvinder og børn i Palæstina (der er 600.000 børn i Rafah).

Er vores menneskelighed blot en abstrakt størrelse? Har vi en udødelig menneskelig identitet hævet over vores forskellige etniske og kulturelle forskelle? Er vi én menneskelig art eller ej? Hvis vi ikke er det, så har USA's repræsentanter i

FN, udenrigsministeriet, kongressen og Pentagon ret – FN's resolution 2728 fra i mandags, som kræver våbenhvile, øjeblikkelig frigivelse af gidsler og fuld humanitær adgang til Gaza, "er ikke bindende."

FN's generalsekretær António Guterres skrev på X, at "Sikkerhedsrådet har netop godkendt en længe ventet resolution om Gaza, der kræver en øjeblikkelig våbenhvile og øjeblikkelig og betingelsesløs frigivelse af alle gidsler. Denne resolution skal gennemføres. Det ville være utilgiveligt at fejle." Men det var ikke det synspunkt, USA gav udtryk for. FN's Sikkerhedsråd stemte 14-0 med én, der undlod at stemme – USA.

På en pressekonference den følgende dag blev John Kirby, kommunikationsrådgiver i Det Hvide Hus, spurgt om dette:

Spørgsmål: "Med hensyn til det ikke-bindende sagde FN's generalsekretær efter afstemningen: 'Denne resolution skal implementeres'. Du siger, at den ikke er bindende. Så hvem har ret her? Og hvis den ikke er bindende, hvis den, som du siger, ikke ændrer noget, hvorfor har administrationen så blokeret for så mange lignende resolutioner tidligere?"

Kirby: "Fordi de ikke fordømte Hamas. Det har jeg sagt flere gange..."

Spørgsmål: "Den her fordømmer heller ikke Hamas..."

Kirby: "Fordi de fordømmer Hamas, og fordi de også lige har opfordret til en våbenhvile uden forbindelse til gidslerne. Grunden til, at vi ikke kan støtte den, men ikke nedlagde veto, er, at den forbinder gidsler og en våbenhvile, hvilket er i overensstemmelse med vores politik."

Spørgsmål: "Og med hensyn til det bindende, er det bindende, ikke-bindende?"

Kirby: "Det er en ikke-bindende resolution."

Der var engang, hvor Amerika var bedre end dette. Pastor Dr.

Martin Luther King mente, at "alle mennesker er fanget i et uløseligt netværk af gensidighed, bundet i en enkelt skæbne". Han omsatte den idé til direkte handling på vegne af afroamerikanere, men alle mennesker, ikke-voldelig handling, hvorigennem tilsyneladende magtesløse, rettighedsløse, besiddelsesløse, "foragtede og afviste" borgere blev forenet i en stor sag – at genoplive deres egen menneskelighed.

I dette øjeblik vil det ikke kun kræve lederskab, men "discipelskab" at gøre anerkendelsen af palæstinenserne menneskelighed "bindende" for den malthusianske regelbaserede uorden i Anglosfæren. At blive en elev af Oasis-planen, den omfattende plan for Sydvestasien udtænkt af Lyndon LaRouche og forfinet af hans medarbejdere gennem 50 år, betyder at lære, hvordan man gennemfører den med det samme. Man vil aldrig opnå en "politisk" eller "militær" løsning på "Mellemøstproblemet" uden samtidig at sætte "skovlene i jorden" for at bygge dette verdensomvæltende projekt. Som Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, sagde i sin ugentlige strategiske dialog i dag:

"Afstemningen i FN's Sikkerhedsråd er obligatorisk, men det er så spørgsmålet, om Israel vil betragte det som obligatorisk at efterkomme. Og hvis ikke, er spørgsmålet, hvilke andre foranstaltninger der skal træffes? Under alle omstændigheder kan vi kun foreslå at ændre hele perspektivet: Det er derfor, Oasis Plan-konferencen skal være en virkelig stærk intervention, og jeg tror, at det, du kan gøre, er at hjælpe os med at opbygge konferencen. Få så mange enkeltpersoner, men også organisationer, fra regionen, fra Sydvestasien, men også fra USA og fra Europa og andre dele af verden til at bidrage med deres indflydelse. Fordi dette er så enormt, kunne USA naturligvis have stoppet det helt fra begyndelsen; nu er de under pres for at gøre noget. Men det store spørgsmål er, om de vil? Og jeg tror, at det eneste, man kan gøre, er at få – hvis hele verden, som et magtfuldt kor, krævede, at lidelserne for folk i regionen skulle stoppe, og at Oase-planen derfor

skulle gennemføres. Forestil dig, at BRIKS-landene alle ville sige det, hvis alle nabolandene ville sige det, Saudi-Arabien, Emiraterne, Irak, Syrien, Tyrkiet, og så ud over det alle landene i Europa, og alle ville kræve det, så kunne det ske! Så det er formålet med denne konference, at vi kan opbygge momentum og vise folk en vision for, hvordan man faktisk kan skabe fred gennem økonomisk udvikling.”

Dagen i dag, som af de kristne kaldes Skærtorsdag af nogle og Maundy Torsdag af andre, kunne også kaldes Gethsemane-dagen. Den nat blev Jesus, “profeten uden ære i sit eget land”, i et pinefuldt beslutningsøjeblik ét med sin mission for menneskeheden. “O min Fader, hvis dette bæger ikke kan gå fra mig, men jeg må drikke af det, så skal din vilje ske fyldest.” At “efterligne Kristus” betyder at tage imod bægeret i vores tid, som Martin Luther King gjorde i sin ensomme modstand mod den uretfærdige krig i Vietnam. I dag er Gaza verdens Gethsemane. I vores sektion for historie og kultur bringer vi økonomien og statsmanden Lyndon LaRouches “In the Garden for Gethsemane”, som han komponerede i fængslet i traditionen fra Thomas Mores ” Kristi sorg”.

Credit: Tango7174/CC 4.0

**Interview: Det
palæstinensiske Selvstyres
ambassadør i Danmark,
H.E. Ambassadør Prof. Dr.**

Manuel Hassassian, der støtter Oase-planen, med dansk oversættelse

Den 14. marts 2024 (EIRNS) København (Schiller Instituttet i Danmark) – Schiller Instituttet i Danmark gennemførte i går et timelangt videointerview med Det Palæstinensiske Selvstyres ambassadør i Danmark, H.E. Ambassadør Prof. Dr. Manuel Hassassian, hvor ambassadøren udtrykte sin smerte over død og ødelæggelse i Gaza og også på Vestbredden, de vestlige politiske leders manglende støtte til at afslutte krigen, og udtrykte fuld støtte til LaRouches Oase-plan og ideen om fred gennem udvikling. Han blev interviewet af Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark.

Se videoen om Oase-planen og skriv under på underskriftsindsamlingen til støtte for Oase-plan-ideen

Tilmeld dig Schiller Instituttets gratis online-konference lørdag den 13. april 2024 kl. 11 EDT; 17 CET: Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien

Videoen, som vil blive cirkuleret bredt internationalt, inkluderer links i videoen og beskrivelsen til LaRouche-organisationens video "The Oasis Plan: LaRouches løsning på Mellemøsten", og et link til tilmelding til den kommende videokonference om Oasis-planen den 13. april.

H.E. Ambassadør Prof. Dr. Manuel Hassassian har haft en fremtrædende karriere inden for den akademiske og diplomatiske sfære. Hans akademiske ekspertise ligger inden for internationale relationer og konfliktløsning. Han er uddannet i Jerusalem, på American University i Beirut, og har taget en MA i internationale relationer og en Ph.d. i statskundskab på Toledo og Cincinnati universiteter i Ohio i USA. Han var

professor og senere vicepræsident på Bethlehem University på Vestbredden i Palæstina. Han underviste i konfliktløsning mellem Israel og Palæstina sammen med den israelske professor Edward Kaufman på University of Maryland i 26 år.

Han var også PLO's førende rådgiver i spørgsmålet om Jerusalems status.

H.E. Ambassadør Prof. Dr. Manuel Hassassian blev derefter Det Palæstinensiske Selvstyres ambassadør i Storbritannien i 13 år, Ungarn i et år og nu Danmark i de sidste fire år.

Interviewet dækker især det påtrængende behov for at stoppe det nuværende folkemord i Gaza og volden og undertrykkelsen på Vestbredden; behovet for FN's og international anerkendelse af en uafhængig palæstinensisk stat, og hvad der skal til i Israel for at nå dertil; hans undervisning i israelsk-palæstinensisk konfliktløsning på University of Maryland; og til sidst hans varme ros af Schiller Institutet.

Artikler af ambassadøren i Palestine-Israel Journal: <https://www.pij.org/author/326>

Mere omfattende CV: <http://passia.org/personalities/351>

Fuld udskrift:

Interview med Det Palæstinensiske Selvstyres ambassadør i Danmark H.E. Ambassadør Prof. Dr. Manuel Hassassian

Vi skal sejre: Fred, palæstinensisk uafhængighed og Oasis-planen i Sydvestasien

TOM GILLESBERG: Jeg er Tom Gillesberg, formand for Schiller Institutet i Danmark, og jeg er meget taknemmelig for at have denne mulighed for at interviewe Hans Excellence Prof. Dr. Manuel Hassassian, Palæstinas nuværende ambassadør i Danmark gennem de sidste fire år, udnævnt af præsident Mahmoud Abbas.

Du har også en meget fornem karriere bag dig, både på det

diplomatiske område og på det akademiske område, så vil du præsentere dig selv for publikum?

AMBASSADØR PROF. DR. MANUEL HASSASSIAN: Mange tak, Tom. Det har været en fornøjelse at se dig for anden gang, og jeg er virkelig overvældet over dit generøse tilbud om at interviewe mig. Som du ved, er jeg tilhænger af jeres institut. Og I har gjort så meget for sagen, for international medmenneskelighed, og dette store skridt med at interviewe en palæstinensisk ambassadør i Danmark.

Jeg er født og opvokset i Jerusalem. Jeg gik på Frères-skolen, som undervises af De La Salle-brødre, i gymnasiet. Derefter gik jeg i to år på Birzeit University for at få min sociale eksamen; jeg læste liberal arts. Derefter blev jeg optaget på American University of Beirut, som anses for at være et af de mest prestigefyldte universiteter i Mellemøsten. I 1975 fik jeg min bachelor og tog til Ohio, til USA: Jeg tog min kandidatgrad i internationale relationer på University of Toledo, Ohio; derefter fortsatte jeg min uddannelse og tog min ph.d. på University of Cincinnati, Ohio, og jeg fik min ph.d.-grad i 1986. Jeg kom tilbage til Bethlehem University i 1981, hvor jeg forberedte min afhandling. Jeg var instruktør i 1981, fordi jeg ikke havde færdiggjort min ph.d., men jeg blev dekan for de studerende. I 1986 blev jeg assisterende professor, og jeg forblev dekan for de studerende i ni år. Så blev jeg lektor, og jeg blev dekan for Det Humanistiske Fakultet. Og i 1996 blev jeg administrerende vicepræsident, hvilket er den højeste stilling for en palæstinenser på en katolsk skole. I 1999 blev jeg professor ved University of Bethlehem, og alt mit arbejde blev vurderet af professorer i USA, som gav mig denne fornemme titel. Jeg har undervist [på University of Maryland, USA] sammen med en kollega fra Hebrew University, fra Truman Center, professor Edy Kaufman, i de sidste 26 år. Vi stoppede under COVID.

[Ambassadør Prof. Dr. Hassassian har også været PLO's chefrådgiver i forhandlingerne om Jerusalems status].

Jeg blev udnævnt til ambassadør af præsident Mahmoud Abbas i 2005. Jeg tjente 13 år som palæstinensisk ambassadør i London, og i 2018 flyttede jeg et år og tjente i Ungarn. På grund af en uoverensstemmelse med ungarerne, hvor vi diskuterede flytningen af deres ambassade i Israel fra Tel Aviv til Jerusalem, blev jeg bedt af min præsident om at komme tilbage. Jeg blev et år, og vi havde aldrig nogen repræsentation på mit niveau. Så da jeg blev overført til Danmark for at blive ambassadør et år senere, udnævnte de en palæstinensisk ambassadør til at udfylde tomrummet.

(En mere komplet biografi, inklusive andre akademiske stillinger og priser, kan læses her).

Ambassadør Hassassian: Jeg sætter virkelig pris på den danske offentlighed: De støtter det palæstinensiske problem i høj grad, fordi de er forkæmpere for menneskerettigheder, og det var de også under Holocaust, hvor de hjalp alle de diaspora-jøder, der var blevet slået af nazisterne og fascisterne. Så Danmark har en lang tradition for at være en forkæmper for menneskerettigheder, og vi er ikke overraskede over at se de samme mennesker med den samme udholdenhed i at støtte palæstinenserne, i det mindste på det offentlige plan, hvor de ønsker at se et ophør af denne konflikt og åbning af grænserne for humanitær bistand. Desværre er regeringen ikke på niveau med den offentlige mening.

Tom Gillesberg: Det er ligesom under den danske besættelse: Det var ikke regeringen, der hjalp jøderne med at komme til Sverige.

Ambassadør Hassassian: Det var folket.

Gillesberg: Det er folket.

Amb. Hassassian: Absolut.

Gillesberg: Og jeg synes, det er en vigtig pointe.

Ambassadør Hassassian: Så det er derfor, jeg forsøger at drage en sammenligning, som efter min ydmyge mening og viden om Danmarks historie – jeg kom her og vidste en lille smule om Danmark, men nu kan jeg fortælle dig, at jeg kender kulturen, folket, måden de tænker på, måden de fremmer deres politik på, og jeg kan se, at der er en kile mellem den offentlige mening, ikke kun i spørgsmålet om Palæstina, men også i spørgsmål om lokalpolitik. Denne regering er konservativ, og uanset at den har visse undskyldende holdninger, når det kommer til Palæstina, så hjælper den stadig palæstinenserne med tilskud, med udvikling af infrastruktur, med støtte til UNRWA. Men på det politiske plan går de ind for en to-statsløsning, men de viser ikke deres politiske mod til at lægge pres på amerikanerne eller israelerne for at stoppe dette blodbad, dette angreb, denne nedslagtning af civile i Gaza, på Vestbredden og i Østjerusalem.

Så vi forholder os lidt, med forsigtig optimisme, jeg forholder mig som ambassadør til regeringen, jeg kan ikke sige, at de har været tilbageholdende med at modtage mig som dekan for Rådet af arabiske Ambassadører, for slet ikke at tale om, at jeg også leder spørgsmål vedrørende Mellemøsten, Organisationen for islamisk Samarbejde (OIC). Vi har mødtes flere gange med udenrigsministeren, med viceudenrigsministeren, med direktøren for MENA [Mellemøsten, Nordafrika], og vi har haft regelmæssige diskussioner om opdateringer af, hvad der sker i Palæstina, Mellemøsten, Det Røde Hav, afbrændingen af Koranen, den slags. Så jeg kan sige, at der er en vis form for kontakt mellem vores ambassade, Rådet af arabiske Ambassadører og den danske regering. Men vi oplever ikke øjeblikkelig handling.

Vi ser ikke, i de bilaterale relationer, en stærk støtte til palæstinenserne og et stop for dette blodbad! I dag dør vores folk af sult og hungersnød, mangel på medicin og mad. Seksogtredive hospitaler er blevet ødelagt. Vi har kun seks i drift nu. Det er en skam, at 12.000 børn er blevet martyrer,

for slet ikke at tale om mere end 7-8.000 kvinder og ældre. Og det er svimlende tal! Selv under Anden Verdenskrig var vi ikke vidne til et så enormt antal ofre.

Dette systematiske angreb på vores folk er ikke kun – og tillad mig at sige, at det ikke er mod Hamas. Det er indlysende, at det er mod det palæstinensiske folk. De vil fordrive os i havet, i ørkenen, og når de er færdige med Gaza, vil de begynde, og de er allerede begyndt, på Vestbredden, for slet ikke at tale om, at de lægger økonomiske hindringer i vejen, alle mulige forhindringer, selv under Ramadanen, for at vores troende kan gå hen og bede i Al Aqsa-moskeen.

Man kan se, at der er en systematisk politik for apartheid, etnisk udrensning og nedbrydning af en nation.

Alle disse tre ting praktiseres af en sådan regering, som er en meget, meget, meget ekstrem, fascistisk regering. Jeg vil sige det – undskyld, jeg er nødt til at sige – fascistisk regering, fordi den måde, den har håndteret denne konflikt på, har været hensynsløs i sin politik. Den har aldrig udvist nogen form for tolerance, men den absolutte idé bag dette er genbesættelsen, igen officielt, af Vestbredden og Gaza. Og det er her, vi er nødt til at have det internationale samfund – med alle de FN-resolutioner, der har været til fordel for Palæstina; desværre har amerikanerne nedlagt veto mod dem, og det er derfor, amerikanerne i 30 år ikke har formået at mægle i fredsprocessen, fordi de støttede den øverste del over den nederste.

Og nu leder vi efter en kollektiv mægling, dvs. at vi starter med FN – måske kunne Danmark spille en meget vigtig rolle, for slet ikke at tale om Europa. Og vi afviser ikke USA, men de kan ikke være den eneste mægler i denne konflikt, for de har udvist modvilje mod at finde en troværdig løsning under denne konflikt. Alt, hvad amerikanerne har gjort i de sidste 30 år, er krisestyring.

Gillesberg: Nu er vi helt klart nået til et punkt, og jeg tror, at historien er, at den 7. oktober indtraf, og så startede det hele. Men hvis man ser på den proces, der var i gang på Vestbredden før den 7. oktober, var det tydeligt, at den politik, som vi nu ser blive ført, og som dybest set går ud på at annektere både Vestbredden og Gaza, så de bliver en permanent del af Israel, allerede var i gang! Det er ikke sådan, at angrebene begyndte efter den 7. oktober?

Ambassadør Hassassian: Faktisk har du ramt plet med denne kommentar. For desværre troede det internationale samfund – Europa, USA og så videre – at denne konflikt startede den 7. oktober med Hamas' angreb på uskyldige civile. Men ingen har tænkt på den grundlæggende årsag til dette problem, som startede for 75 år siden. For slet ikke at tale om i 1948, hvor vores folk blev fordrevet, og denne zionistiske enhed blev etableret og skabt med støtte fra Storbritannien og det internationale samfund, med fordrivelsen af det palæstinensiske folk og oprettelsen af noget, der kaldes staten Israel. Og folk er ikke klar over, at vi har levet under besættelse i så mange år, og Gaza har været kvalt i de sidste 16 år med den økonomiske blokade og med manglen på enhver form for basale ydelser. Og selvfølgelig, hvis man putter nogen i en trykkoger, må den eksplodere. Og eksplosionen den 7. oktober for Gazaborgerne, fra Hamas og Islamisk Jihad og de andre, var blot en reaktion på denne blokade, på denne kvælning af 2,2 millioner mennesker, der bor i det tættest befolkede område i verden.

Og folk begyndte at se på Hamas og andre som terrorister, men de glemte, at Israel har udøvet statsterrorisme! Dette er ikke det første angreb på Gaza: Det er den fjerde krig mod befolkningen i Gaza! Og der har været løbende angreb på Vestbredden med opførelsen af bosættelser, hvor bosætterne har taget loven i egen hånd og forsøgt at rykke palæstinenserne op med rode, forsøgt at rykke appelsintræerne og oliventræerne op med rode og forsøgt at skabe kaos blandt palæstinenserne ved

at skyde, dræbe, plyndre, rykke op med rode og hvad ved jeg.

Så spørgsmålet bør ikke være en adskillelse af Gaza fra Vestbredden, for slet ikke at tale om Østjerusalem, med alle bosættelserne, med de omsiggribende bosættelser, der har fundet sted af en regering, der kaldes en bosætterregering: Denne beslaglæggelse af land skabte også en vis form for kaos og forvirring, for slet ikke at tale om en streng politik over for de mennesker, der bor i Østjerusalem. Og i dag, under Ramadanen, har vi også set chikane, vi har set blokader af folk fra Vestbredden, der kommer og beder under den hellige måned, Ramadanen. Med andre ord skaber Israel flere spændinger, det skaber flere absolutte politikker, der vil gøre det meget ubehageligt for de mennesker, der bor i Jerusalem, for slet ikke at tale om dets vedvarende bombardementer, drab på Vestbredden og i Gaza, der fortsætter uden at blive stoppet af det internationale samfund.

Gillesberg: En ting er også, hvad der har foregået i lang tid, hvad man kan kalde Palæstinas "stille død". Men det, vi har set efter den 7. oktober, er, tror jeg, noget, der er uden fortilfælde siden Holocaust. Måske har der været andre holocausts i gang, men de var i baggrunden. Her har vi siden den 7. oktober haft et fuldt tv-transmitteret folkemord i Gaza med hele verden som tilskuer, og selv Den Internationale Domstol kom ud og sagde, ja, det er meget sandsynligt, at der er et folkemord i gang. Vi vil undersøge det, og i mellemtiden kræver vi af Israel, vi kræver af IDF, de israelske forsvarsstyrker, at de gør alt for at sikre, at der ikke foregår et folkemord. Ikke kun fordi folk blev dræbt, men fordi der tydeligvis var en hensigt om at dræbe, i udtalelserne fra regeringen, fra militærpersoner og så videre.

Men det er stadig i gang.

Nu har den israelske regering sagt, at hvis vi når til Ramadanen, og vi ikke har en aftale med Hamas og de andre grupper om at frigive alle gidslerne, så vil vi begynde et

angreb på Rafah; så kommer den næste fase af det, der er en udjævning af Gaza.

Og nu er vi i Ramadanen, så hvad tror du, der kommer til at ske?

Amb. Hassassian: Faktisk vil jeg gerne kommentere på Den Internationale Domstols beslutning, som blev betragtet som et rådgivende synspunkt, men som blev totalt blokeret af det amerikanske veto. Så Israel er ligeglad med FN og resolutionerne. De har aldrig overholdt dem, fordi amerikanerne altid står bag dem politisk ved at nedlægge veto, for slet ikke at tale om militært og finansielt, og de er medskyldige i folkemordet ved også at sende visse marinesoldater til at kæmpe i Gaza. Så det er ikke noget, vi ikke ved. ved...

Gillesberg: Og alle de bomber, der falder over Gaza –

Ambassadør Hassassian: – er alle amerikansk producerede.

Og det er derfor, jeg ville komme med denne korte kommentar, at Den Internationale Domstol er en rådgivende udtalelse. Den er ikke bindende, og det overser Israel simpelthen, og de er ligeglade.

Når det er sagt, så se på Gaza i dag: Vi har mere end 31.000 martyrer. Og jeg sagde, hvor mange børn, kvinder og ældre.

Halvfjerds procent af infrastrukturen og bygningerne er totalt ødelagte. Gaza er næsten jævnet med jorden. 2,2 millioner mennesker ved ikke, hvor de skal tage hen; de er fordrevet fra deres hjem, 1,9 millioner.

De var engang i nord, tog til syd, tilbage til nord. Og nu, med de trusler, der kommer fra Israel om at invadere Rafah, er det igen noget, der viser Israels intentioner, at Israel er interesseret i at besætte Gaza og jævne Gaza med jorden og slippe af med de 2 millioner palæstinensere i Gaza, så det er

en krig mod palæstinenserne, ikke en krig mod Hamas. For hvis krigen var mod Hamas, fortæl mig så, hvad israelerne har opnået indtil videre? De er ikke sluppet af med Hamas, og de vil aldrig slippe af med Hamas. Det siger jeg som medlem af PLO.

Gillesberg: Men det er en ideologi – man kan ikke dræbe en ideologi.

Amb. Hassassian: Det er en ideologi – absolut! Absolut! Du har lige ramt hovedet på sømmet.

For det andet lykkedes det dem ikke at udvise palæstinenserne i Gaza, fordi palæstinenserne i Gaza er modstandsdygtige og fast besluttet på at blive på deres jord. De ønsker ikke at genopleve Nakba i 1948. Det er nummer to.

Nummer tre er, at de udtømmer alle deres ressourcer uden noget slutresultat. Derfor har de mistet verdensopinionen, selvom regeringerne stadig støtter dem. Og de har nu en skamlet på denne regering i Israel, som er en bosætterregering, en apartheidregering, som ikke ønsker fred med palæstinenserne, men vil dræbe dem og smide dem ud af landet.

Alt dette har haft negative konsekvenser for Israel. Så hvad er det for et antal ofre, Israel ønsker, for at sige, at vores mission er fuldført? Det er ligesom ikke defineret!

Under dække af sikkerhed har Israel retfærdiggjort alle sine grusomme forbrydelser i løbet af de sidste 75 års besættelse. Israel er nu kendt, ikke som et demokrati, men som en slyngelstat med den herskesyge ideologi om jødernes overherredømme over de kristne og muslimerne i verden, ikke kun i Palæstina. Og deres konsekvente, systematiske politik med at konfiskere jord i Jerusalem, overtage religiøse steder, spytte på præster og sheiker, alt dette er en afspejling af, hvor hadefulde disse bosættere er over for ikke-jødiske eller ikke-israelske borgere som jeg selv.

Og se, 22% af befolkningen i Israel er palæstinensere, som har israelsk statsborgerskab. De bliver diskrimineret. Og de bliver gjort opmærksomme på, at de ikke er engagerede israelske borgere. Selvom vi er repræsenteret i Knesset, i parlamentet. Men der er ingen respekt, og de bliver behandlet som tredjeklasses borgere i det, som de hævder er den demokratiske stat Israel.

Fra dette perspektiv konkluderer vi, at denne regering aldrig vil få fred med palæstinenserne! Og denne regering bør ikke støttes af det internationale samfund. Den har vist besættelsens grimme ansigt, og den har vist, at den ikke er for en to-statsløsning! De går ind for én stat, en apartheidstat, der har alle de etniske minoriteter, araberne, og hvad de ellers hedder, under deres kontrol, under det israelske flag.

Og det er, som du kan se, umuligt med det palæstinensiske folks urokkelige kamp for deres umistelige rettigheder og deres ret til selvbestemmelse og til at have deres egen uafhængige stat. Det internationale samfund har accepteret, at der i løbet af Oslo-processen – 30 år – ikke er blevet gjort noget for at rette op på situationen og afslutte besættelsen.

Jeg siger jer, at vold, usikkerhed og ustabilitet i Mellemøsten vil slutte med oprettelsen af en uafhængig, demokratisk palæstinensisk stat med grænserne fra 1967. Vi, PLO, gav allerede i 1988 staten Israel anerkendelse af 78% af det historiske Palæstina på et gyldent fad. Hvad kan vi ellers gøre for at indfri vores løfter til det internationale samfund?

Gillesberg: Du nævnte Oslo-fredsprocessen, og Schiller Instituttet på det tidspunkt, og lederen af vores organisation på det tidspunkt, Lyndon LaRouche, var en meget fremtrædende stemme, der støttede denne proces, men også udtalte, at den ikke ville blive en succes, medmindre der var en økonomisk udviklingspolitik, der drev den. Det vil sige, at både for at

den palæstinensiske stat kan fungere, men også for at Israel kan fungere, og for at de kan leve i fred og harmoni, er der nødt til at være et samarbejde om et større mål, en oase-plan for hele regionen, som vil gavne alle.

Så i stedet for at se din nabo som din fjende, vil du se din nabo som en samarbejdspartner i denne udviklingsproces. Og i lyset af dette forfærdelige angreb, der har fundet sted i Gaza, har vi fra Schiller Instituttet udgivet en ny video om denne idé, kaldet "Oase-planen: LaRouches løsning på Mellemøsten", der beskriver den afdøde amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouches forslag – udviklet siden 1975 – om fred gennem udvikling mellem Israel og et uafhængigt Palæstina, ved at udvikle vandressourcer, herunder afsaltningsanlæg, drevet af atomkraft, langs to nye kanaler mellem Det Døde Hav og Det Røde Hav; og Det Døde Hav og Middelhavet; transport og anden infrastruktur, for at skabe en fremtidsvision, hvor israelere og palæstinensere ville udvikle regionen økonomisk, som en måde at bane vejen for fred på.

Vi vender måske tilbage til, hvordan en løsning kunne se ud med hensyn til stater, men inden da, hvad synes du om den foreslåede Oase-plan og om at have en større vision for at gøre det umulige muligt i regionen?

Ambassadør Hassassian: Jeg vil gøre det meget kort med hensyn til den kommentar, som du er kommet med. Jeg har set jeres video, og jeg var meget imponeret over jeres vision for fremtiden. Økonomisk udvikling bør altid være forbundet med politisk stabilitet, og hvis vi ikke er uafhængige som palæstinensere, skal vi forfølge økonomisk udvikling i partnerskab med Israel og Jordan, det jeg kalder "Benelux-modellen for økonomisk udvikling", hvor I omhyggeligt har angivet i jeres erklæring, hvordan man går frem, og hvordan man opbygger den slags, hvad jeg kalder "bæredygtig udvikling", at bæredygtig udvikling vil bidrage til at forlænge freden og stabiliteten mellem de to lande. Men vi kan ikke rigtig anvende økonomisk udvikling mellem besætter og

besat. Det skal være på lige fod. Man er nødt til symmetrisk at se begge som uafhængige enheder.

Men økonomisk udvikling og samarbejde mellem lande, der er i konflikt, vil helt sikkert bidrage til at opretholde freden og give freden en lang levetid i fremtiden, hvor fred og harmoni vil skabe sameksistens, og denne sameksistens kan overføres til markeder af økonomisk interesse, til samarbejde, også til at styrke den offentlige sektor sammen med den private sektor for at komme på niveau med udviklingsprocessen, der er fuldstændig forbundet med udviklingen af vores læseplaner, vores uddannelse, vores sundhed, og hvad der ellers er; og man kunne udveksle færdigheder med udviklingen i lande som Israel, der er højt udviklet teknologisk; vi har kilderne til arbejdskraft. Vi er de mest intellektuelle i Mellemøsten. Så med ressourcer, med intellektualisme, med den arbejdskraft, vi har, kunne vi skabe en vis form for fælles enhed, der vil gavne begge folk.

Økonomisk udvikling efter politisk uafhængighed er vejen til vores sikkerhed og stabilitet. Og som i ved, har Mellemøsten været omdrejningspunktet for konflikter i verden, fordi alle forsøger at finde deres nationale interesser i Mellemøsten. Når vi først har den form for stabilitet og sikkerhed, tror jeg, vi vil være åbne for flere økonomiske transaktioner, for flere bilaterale, for flere internationale handelssystemer, for en NAFTA-lignende økonomisk relation med Israel, med Jordan, med den arabiske verden, med den islamiske verden. Og se, Israel kunne drage stor fordel af åbningen mod Asien, det islamiske Asien og mod Afrika og Mellemøsten.

Så der er fordele, meget mere end ikke-interesser, vil jeg sige, i denne del af verden.

Men Israel har valgt ødelæggelsens vej, ustabilitetens vej, overherredømmets vej, apartheidens vej, frem for de gode ting, du har nævnt, som ville skabe den slags harmoni, fredelig sameksistens, mellem religiøse samfund, der har været for

længe i konflikt, hvor det er tid til konfliktløsning.

Gillesberg: Tingene er så forfærdelige, at man ville sige: "Hvordan kan det her ende?" Men alle krige ender på et tidspunkt. Om ikke andet, så simpelthen af udmattelse. Israel, selv på denne korte tid siden den 7. oktober, er den israelske økonomi skrumpet med 20%. Så det er ikke en gratis omgang. Og hvis krigen udvides, som nogle folk i den israelske regering taler om, til Libanon, mod Hizbollah, mod andre parter, vil det også efterlade Israel i ruiner.

Så på et tidspunkt, og forhåbentlig med vestlig indgriben, forhåbentlig med USA's erkendelse af, at de simpelthen mister al respekt i verden, hvis de ikke griber ind for at stoppe dette. Så er folk nødt til at sætte sig ned – sandsynligvis ikke med den nuværende regering; de vil sandsynligvis blive smidt ud, eller Netanyahu smidt i fængsel eller lignende. Men alligevel må palæstinenserne og israelerne sætte sig sammen og finde ud af, hvordan vi løser det her på en måde, så vi alle kan leve her?

Du har tidligere skrevet om et to-statsforslag; du har også skrevet om, at det måske ikke bliver en to-stat, måske skal det være én stat. Hvad er dine tanker?

Amb. Hassassian: Tak igen for et meget interessant spørgsmål. Lad mig først sige, at Israel også betaler en høj pris, men ikke i form af så mange ofre, og man kan selvfølgelig ikke sammenligne det med Gaza. Men som du sagde, er deres økonomi skrumpet med 20 %, og hvis de fortsætter, vil den skrumpes endnu mere. Og der vil komme et tidspunkt, hvor amerikanerne – fordi de nu går til valg – måske holder op med at sende våben til Israel, og det vil være negativt for israelerne.

Men lad os ikke glemme, at en halv million mennesker allerede er emigreret fra Israel siden oktober. Og det er et tegn på, at Israel ikke længere er et sikkert sted at leve, simpelthen fordi denne form for politik har haft negative konsekvenser

for det israelske samfund. Og lad mig forsikre dig om, at den israelske offentlighed nu går på gaden, de vil have Netanyahu ned med nakken, og de vil have et snarligt valg. Det er en af de negative konsekvenser af dette angreb, hvor Israel fejlbedømte udfaldet. De troede, at de ville vinde med en lynkrig; at de kunne jævne Gaza med jorden og slippe af med Hamas. Men nu er det ved at blive en udmattelseskrig. De opfylder ikke deres mål, og de taber nu i form af international støtte. For slet ikke at tale om, at indbyggerne i Gaza har bevist deres modstandsdygtighed ved at blive i landet. Så generelt, når man taler om at stoppe krigen, er Israel også ved at slide alle disse redskaber op. Hver dag er der deserteringer fra den israelske hær; folk er nu ikke overbeviste om denne krig, fordi de så, at der var en katastrofe på vej i deres samfund.

Jeg siger dig, nu er de imod Netanyahu; i morgen vil de være imod krigen i Gaza. Fordi de ved, at de har – det er uundgåeligt historisk set – at de ikke vil slippe af med palæstinenserne. De er nødt til at tænke og lære, hvordan de kan overleve.

Og jeg kan fortælle dig, at hvis man går tilbage til Andalusiens historie, så levede muslimer, kristne og jøder lykkeligt til deres dages ende. Det er ikke noget, vi aldrig har opfattet. Vi opfattede det, men det er zionismen, der har været den grundlæggende årsag, og ikke jødedommen. Det er derfor, vi skelner. Det israelske folk er ikke alle zionister. Lad os sige, at ikke alle er zionister; mange går ind for tostatsløsningen, mange tror på sameksistens.

Det er derfor, vi som palæstinensere vil forsøge at mobilisere flere og flere mennesker indefra, for forandringen i Israel kommer ikke fra et politisk diktat fra en udefrakommende magt. Selv USA kan ikke gennemtvinge sit politiske diktat for at stoppe denne krig. Men det skal komme indefra. Israelerne indefra bør forstå, at en sådan regering fører til ødelæggelse. Indtil videre har vi desværre ikke nået det

niveau med hensyn til den offentlige mening i Israel. De kredser alle om deres regering for at støtte den, fordi det altid har været sikkerhedstanken, der får folk til at kredse om sig selv for at støtte regeringen. Selvom denne regering er en apartheid-bosætterregering, støtter flertallet af israellerne, de højreorienterede, stadig en sådan regering. Medmindre vi ændrer den politiske diskurs i Israel, at denne regering vil medføre en total ødelæggelse af Israel i fremtiden, kan vi ikke se en forbedring på jorden, når det gælder forhandlinger om den endelige status med den palæstinensiske side.

Gillesberg: På den anden side er det også derfor, vi udgav denne Oase-plan; for at sige, at man på en eller anden måde er nødt til – der er en tendens til, at når folk er involveret i disse ting, siger de: "Først har vi brug for de politiske løsninger. Når vi har de politiske løsninger, kan vi gå videre til de økonomiske." Problemet er, på hvilket grundlag vil du få politiske løsninger, hvis der ikke er tillid? På en eller anden måde må tilliden komme fra en vision om, hvordan fremtiden skal være. I stedet for at sige: "Politikken i dag – vi fortsætter bare med at gøre det, vi har været vant til at gøre i lang tid," med de samme resultater. Man er nødt til at sige: "Vi ønsker en anden fremtid; vi har en vision for fremtiden, men hvis vi vil nå dertil, så har vi brug for samarbejde." For uden samarbejde, uden at begrave stridsøksen, uden at ændre geometrien, kommer vi aldrig i mål.

Jeg tror, der er en erkendelse i Israel af, at man ikke bare kan gå tilbage til den 6. oktober; den er væk. Vi befinder os i en anden verden nu, så på en eller anden måde må noget ændre sig.

På baggrund af det vil jeg gerne spørge dig, for da du var professor i Maryland, arbejdede du sammen med en israelsk professor –

AMB. HASSASSIAN: Edy Kaufman.

GILLESBERG: – og underviste i israelsk-palæstinensiske konfliktløsninger på University of Maryland i mange år. Og jeg tror, det kan være relevant, for på et tidspunkt kommer palæstinenserne til at sidde sammen med israelerne; begge har gode grunde til at være meget oprørte og meget hadefulde over det, der er sket, for der er mange tab. Men på en eller anden måde er de nødt til at arbejde sammen. Så kan du fortælle os noget om dine klasser, og måske kan vi også få en idé om det? Kan du beskrive denne konfliktløsningsmodel?

AMB. HASSASSIAN: Ja.

GILLESBERG: Og hvorfor har du sagt, at der ikke er nogen militær løsning på konflikten mellem Israel og palæstinenserne?

Ambassadør Hassassian: Lad mig komme med to korte kommentarer. Den første kommentar er, at jeg er enig med dig i, at økonomisk udvikling er en nøglefaktor for stabilitet. I forbindelse med en konflikt, som vi var vidne til i 1993 med Oslo-aftalen, burde vi have styrket vores civilsamfund ved at samarbejde økonomisk, uddannelsesmæssigt og hvad ved jeg, som en del af den økonomiske udvikling, for at gøre det meget stærkere i forhandlingsprocessen og i slutresultatet. Ingen kan opnå en maksimal position i en forhandlingsproces; den skal være optimal, hvilket vil sige, at begge parter giver efter for hinanden. Men så længe forhandlingerne ikke er symmetriske, men asymmetriske, hvor den overlegne hund er over den underlegne hund, vil det ikke lykkes.

Det er derfor, jeg er enig med dig. Det, der skete i Oslo, var, at den økonomiske udvikling ikke forløb, som den skulle. Der blev bygget flere bosættelser, Netanyahu kom til magten, Camp David mislykkedes, og se hvor vi er nu. Jeg vil stoppe her, men jeg er enig med dig i, at økonomisk udvikling er omdrejningspunktet for enhver stabilitet i verden.

Men uden politisk uafhængighed for palæstinenserne kan vi ikke

tale om den økonomiske udviklingsproces i dens fulde sammenhæng med at skabe langvarig fred i fremtiden. Jeg er enig med dig i, at økonomisk udvikling er ekstremt vigtigt. Det kunne have skubbet fredsprocessen og forhandlingerne op på et meget bedre niveau. Men desværre har israelerne ødelagt det.

Studie i løsning af den israelsk-palæstinensiske konflikt

For at vende tilbage til dit spørgsmål om det kursus i konfliktløsning, som jeg underviste i sammen med Edy Kaufman, en professor fra Israel, som oprindeligt er fra Argentina og emigrerede som zionist til Israel i en alder af 16 år. Selvom han er fredsforkæmper, var han direktør for B'Tselem; han var formand for International Human Rights Watch, og han har en lang fortid med fredsinitiativer.

Vi underviste en klasse på University of Maryland, sammen, i klasseværelset. Vi havde studerende – amerikanere, arabere, muslimer – i klassen; omkring 30 studerende. Vi plejede at lave scenarier med rollespil. For at de studerende kunne forstå det, startede vi med den historiske fortælling. Hver professor fortalte sin historiske fortælling. Så besluttede vi os for at vælge et af de uløselige problemer; én gang Jerusalem, én gang flygtninge, én gang sikkerhed, én gang økonomisk udvikling, og så videre. Og vi ville forsøge at lægge det på bordet som et forslag i FN, hvor israelere og palæstinensere skal forsvare sig selv, om de vil acceptere eller ikke acceptere forslaget.

Så vi delte klassen op i to, og vi begyndte med rollespil. Det har intet at gøre med den jødiske religiøse baggrund eller den islamiske; vi delte dem bare tilfældigt. Vi sagde: Du tager den israelske position, og du tager den palæstinensiske position og den arabiske position. Så lagde vi spørgsmålet, lad os sige, om bosættelser på bordet. Israelerne ville starte deres argumenter med at sige, at bosættelser er en del af de bibelske profetier; dette er det jødiske forjættede land fra

Gud, og det ene og det andet. Og palæstinenserne sagde, at vi er den oprindelige befolkning; I kom her, I er zionistiske kolonisatorer.

Jeg giver dig bare et eksempel. Denne del, som er modsætningsfyldt – vores teori kaldes ARIA – Adversarial, Reflexive, Integrative, Action Plan – ARIA, ligesom den musikalske arie.

Den første fase, som er modsætningsfyldt, er det faktum, at vi ender med de døves dialog. Ingen af de delegerede, der forhandler, lytter til hinanden. Med kropssprog og skrig forsøger de at vinde de andre medlemmer over, at vise dem, at de har ret, og at den anden side tager fejl. Det gør begge parter. Så der kommer ikke noget ud af det i FN; et totalt sammenbrud, et totalt dødvande.

Det andet trin i denne teori er, at hver part går tilbage og forsøger at vurdere, hvad de har opnået i den modstridende position. De begynder at rationalisere: "Var det dumt af mig at gå til anti-klimaks-positionen, eller var det rigtigt at gøre det for at imponere publikum?" Begge sider vil begynde at tænke sig om. Det er her, vi påkalder den refleksive del af forhandlingerne.

Jeg er nødt til at fortælle dig, at begge sider byttede roller. Palæstinenserne ville spille israelernes rolle, israelerne ville spille palæstinenserens rolle for at nå frem til den tredje fase, som er den inkluderende fase, hvor vi søger efter et fælles grundlag. At søge efter et fælles grundlag er optakten til positive forhandlinger. Selvom vi stadig ville nå det optimale og ikke det maksimale. Og når vi har gennemgået processen med at søge efter fælles fodslag, begynder vi at indeksere og prioritere, hvad der er vigtigst for begge parter at starte med i forhandlingsprocessen. Det er det, vi kalder handlingsplanen.

Når handlingsplanen er færdig, er det alt sammen positivt,

fordi de er blevet enige om gradvist at starte med de vigtigste emner, mens de overvejer de mindst prioriterede, indtil de når frem til de komplekse prioriteter, hvor de gunstige forhold i rummet gennem forhandlingerne vil være meget positive i forhold til at finde en sandsynlig løsning. Ingen vil være helt tilfredse med resultatet af sådanne forhandlinger, men i det mindste er der en fællesnævner om, at man taber noget for at vinde noget.

Det er det, vi har gjort i de sidste 26 år; ikke kun med studerende, men med journalister fra Israel og Palæstina, med politikere fra Israel og Palæstina og den arabiske verden, med militær fra Israel og Palæstina og den arabiske verden, og det, vi kalder second track diplomacy, som har været meget succesfuldt, når vi har brugt det. Det er så uheldigt, at når det kommer til forhandlinger i første spor, er tankegangen fuldstændig låst fast i nulsums-konflikten.

Som praktikere tror vi altid på, at en sådan teori kan føre fra nulsum til gensidig accept af hinanden. Og vi tror på, at vi gennem gensidighed kan opnå det uopnåelige. Og tro mig, vi bruger de seks uløselige problemer, som er spørgsmålene om vand, bosættelser, Jerusalem, sikkerhed og så videre, med alle disse samfundsgrupper, og vi har fundet fornuftige løsninger. Men når det kommer til det første spor, sidder vi fast.

Så jeg har altid forbundet det akademiske med det politiske, og det er grunden til, at jeg er velbevandret i historie, politik og internationale relationer, og selvfølgelig har den erfaring, jeg fik med politik, da jeg var i London og i Danmark, for slet ikke at tale om Ungarn, beriget min opfattelse af internationale kulturer. Jeg har pudset mine kommunikationsværktøjer af med forståelsen af det vestlige sind, og indtil videre har Gud hjulpet mig med at opnå min mission om at forsøge at øge bevidstheden, uanset hvor jeg kom hen.

Og lige en fodnote, jeg er lidt genert over at sige det, men

jeg er nødt til at sige det. I 2015 fik jeg en af de mest fornemme priser fra Storbritannien som den dygtigste og mest fremragende diplomat. Så alt det kan i bund og grund koges ned til vores bidrag til at øge bevidstheden, og det er her, jeg mødes med civilsamfundene i værtslandene; jeg mødes med kirkeledere; jeg mødes med parlamentarikere. Jeg er konstant i kontakt med den udenlandske regering her, og de udenlandske regeringer i London og Ungarn. Og indtil videre forsøger vi at ændre nogle opfattelser.

Jeg kan fortælle dig, at siden jeg kom, og indtil nu, har jeg set dramatiske ændringer i den offentlige mening i Danmark, for slet ikke at tale om i den danske regering – selvom det går langsomt, men det er blevet bedre. Og det skyldes vores utrættelighed og modstandsdygtighed i forsøget på at indprente den vestlige kultur, danskerne og de danske politikere, at det er på høje tid at afslutte denne lange besættelse. Og at Danmark, som et første skridt, bør anerkende staten Palæstina i FN.

GILLESBERG: Netop det at få akademikerne, få professorerne, få filosofierne, tænkerne involveret, i stedet for blot at have en primitiv politisk proces med mudderkastning og den slags, det er det, vi gør i Schiller Institutet.

Den 13. april afholder vi en international online-konference – det er på en lørdag – kaldet "Oas-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina, og for hele Sydvestasien." Vi opfordrer alle til at deltage i den og dele invitationen; blive involveret i dialogen.

En stor forandring – nu hvor du er diplomat i Danmark, skammer jeg mig meget over at sige det, men det er ikke kun et dansk problem. Vi plejede at være stolte af at have dialog. Selv om man var uenige, kunne man stadig sætte sig ned og diskutere og lære den andens synspunkt at kende. Og netop den del af diplomatiet, kan man sige, er blevet taget ud af den politiske proces i den vestlige verden. Der er ingen dialog, der er

ingen forsøg på at se den andens synspunkt. Det er bare narrativet, fortællingen, narrativet. Fortællingen kommer ned; det var ikke Moses, der kom med lertavlerne. Det er bare den, der kommer ned: "Dette er fortællingen, dette er, hvad du skal gentage. Hvis du ikke gentager det, så er du ude." Og desværre er det i høj grad blevet tilfældet i Danmark, men jeg tror, at de fleste mennesker i Danmark og andre steder er ved at være ret trætte af det.

De vil gerne kunne tænke, de vil gerne kunne formulere deres egne tanker. For at gøre det på en god måde, har man brug for information, og det er det, vi gør, for eksempel med denne online-konference. Men også her, nu hvor vi er ved at afslutte, har du så nogle afsluttende ord til seerne? Hvad synes du, og er der noget, de bør gøre?

Amb. Hassassian: Absolut! Jeg vil gerne rose dig for det, du har gjort. Jeg roser instituttet for dets kontinuerlige kamp for at bringe retfærdighed til verden. Jeg synes, det er jeres ædle mission, og vi tror, at ved at øge bevidstheden og fremlægge de sande kendsgerninger på jorden, vil det få folk til at lytte til jer. Jeg synes, at jeres tilgang til konflikter, ikke kun palæstinensisk-israelske, men også internationale konflikter, giver jer stor troværdighed, fordi I søger fred og retfærdighed gennem økonomisk udvikling. Jeres Oase-video er en af de mest imponerende, jeg nogensinde har set fra Schiller Instituttets side, for slet ikke at tale om at sammenligne den med andre. Og jeg synes, I skal fortsætte med det, I gør.

Jeg ved, at I ikke kan høste frugterne med det samme; det er en løbende proces at genskabe en ny generation i Danmark og rundt omkring i verden, som forstår, at krige er hurtige løsninger, men at processen med forhandlinger, tolerance, forståelse, retfærdighed og menneskerettigheder er en lang proces. Det er en pinefuld vej. Når du først har indpodet disse gode kvalifikationer i folks tankegang, især de unges, så kan vi høste fordelene af jeres bidrag i den kommende

generation, hvor vi i denne generation er trøtte af regionale konflikter, verdenskonflikter, hvor unipolær magt har vist sig at være en sørgelig fiasko. Vi leder efter en magtbalance på det politiske niveau, i internationale relationer; men vi har også brug for institutter som jeres til at fortsætte med at arbejde med civilsamfundet, med kultur, med en progressivitet af kulturer, mellem fjendtlige kulturer, for at nå frem til en konklusion, hvor vores menneskelighed ikke bør gå tabt; vores retfærdighed bør være der; vores inklusion af hinanden er af største vigtighed; og tolerance er nøglen til en bæredygtig udvikling, hvad angår sikkerhed og stabilitet over hele verden.

Jeg vil gerne rose jer for det, I har gjort. Og jeg vil fra nu af være en støtte og en talsmand for jeres institut, som jeg synes er et af de mest strålende og imponerende institutter, jeg har mødt i Danmark. Min loyalitet og respekt til jer, og jeg håber, at vi fortsætter vores fremtidige forhold ved at bringe flere mennesker i dialog og forsøge at skabe en harmonisk fred blandt modstandere.

Må Gud også hjælpe os i denne proces, for den er virkelig fuld af forhindringer og fuld af kompleksitet. Men i sidste ende vil vi overvinde det.

Gillesberg: Jamen, tak, Deres Excellence, ambassadør Prof. Dr. Hassassian. Det har været en stor fornøjelse.

Ambassadør Hassassian: Det var en fornøjelse.

Gillesberg: Vi håber at tale sammen igen.

Ambassadør Hassassian: Forhåbentlig, forhåbentlig. Tusind tak, fordi jeg måtte komme.

GILLESBERG: Vi håber at tale sammen igen.

HASSASSIAN: Forhåbentlig, forhåbentlig. Mange tak, fordi jeg måtte komme.

Diplomati eller kollision mellem to galakser? Schiller Instituttets ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 27. marts 2024

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 27. marts 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer, kan du sende dem via e-mail til questions@schillerinstitute.org.

Helga, lad os begynde med udviklingen fra de sidste par dage: Først var der afstemningen i FN's Sikkerhedsråd om en ny resolution, der opfordrer til våbenhvile i Gaza. Denne gang blev den vedtaget med 14 stemmer og 1, der undlod at stemme: I stedet for at nedlægge veto, undlod USA at stemme, hvilket betyder, at den blev vedtaget. Og så har FN's særlige ordfører for menneskerettigheder i de besatte palæstinensiske områder, Francesca Albanese, fremlagt en rapport i Genève, som siger, at det er på tide at stoppe folkedrabet på palæstinenserne.

Nu har en seer skrevet til os og sagt: "Presset på Biden er

tydeligvis stigende for at få en løsning, og det samme er presset på Netanyahu for at stoppe folkemordet. Men hvad mere skal der gøres for at sikre overholdelse af en våbenhvile med henblik på en reel fred i Mellemøsten?" Og hun skriver: "Jeg har tilmeldt mig Oase Plan-konferencen." Så det er de første spørgsmål til dig.

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Afstemningen i FN's Sikkerhedsråd er obligatorisk, men det er så spørgsmålet, om Israel vil betragte det som obligatorisk at overholde. Og hvis ikke, er spørgsmålet, hvilke andre foranstaltninger der skal træffes?

Under alle omstændigheder kan vi kun foreslå at ændre hele perspektivet: Det er derfor, at Oaseplan-konferencen skal være en virkelig stærk intervention, og jeg tror, at det, du kan gøre, er at hjælpe os med at stable konferencen på benene. Få så mange enkeltpersoner, men også organisationer, fra regionen, fra Sydvestasien, men også fra USA og fra Europa og andre dele af verden til at bidrage med indflydelse. Fordi dette er så enormt, kunne USA naturligvis have stoppet det lige fra begyndelsen; nu er de under pres for at gøre noget. Men det store spørgsmål er, om de vil? Og jeg tror, at det eneste, man kan gøre, er at få – du ved, hvis du havde hele verden, som et magtfuldt kor, der krævede, at lidelserne for folk i regionen skulle stoppe, og at Oase-planen derfor skulle gennemføres. Forestil dig, at BRIKS-landene alle ville sige det, hvis alle naboerne ville sige det, Saudi-Arabien, Emiraterne, Irak, Syrien, Tyrkiet, og så ud over det alle landene i Europa, og alle ville kræve det, så kunne det ske! Så det er formålet med denne konference, at vi kan opbygge momentum og vise folk en vision for, hvordan der faktisk kan skabes fred gennem økonomisk udvikling.

Men jeg tror, det kræver, som alt andet i dette utroligt farlige øjeblik i historien, en enorm mobilisering af mennesker med god vilje: Så hjælp os med at opbygge denne konference. Og hjælp os ved at pege på folk, vi bør kontakte, folk, du kontakter, få borgmestre, byråd, kongresmedlemmer,

parlamentarikere til at støtte den. Jo flere af disse stemmer vi har, jo bedre.

SCHLANGER: Konferencen er en online-konference, og man kan tilmelde sig den på Schiller Instituttets hjemmeside. Den finder sted den 13. april kl. 11 EDT. Og dette er et af de øjeblikke i historien, hvor den form for diskussion, der vil finde sted, vil være uden for etablisementets kontrol, hvilket betyder, at vi kan forsikre, at det vil være en ærlig, seriøs diskussion. Så tag det, Helga siger, alvorligt, og hjælp os med at bygge op til det.

Nu, Helga, er der kommet nogle flere e-mails om den samme generelle idé som det, du lige har foreslået. For eksempel skriver en person: "Systemet er ved at kollapse, dets ledere har kun lidt støtte. Hvad med en opfordring til en global generalstrejke?" Og en anden spørger: "Hvad med en international aktionsdag? Er der andre ideer, som Schiller Instituttet har, der kan flytte situationen meget hurtigere i den rigtige retning?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, i teorien ville det være en god idé, men jeg ved ikke, hvor realistisk det er. Hvis vi opfordrede til en international strejke, hvem ville så følge efter? Eller en international aktionsdag, det lyder mere håndgribeligt.

Men jeg synes, vi skal se på det på den måde, at jeg tror, vi er nødt til at organisere folk omkring idéen om, at vi har brug for en helt anden tilgang. For vi er virkelig på randen af Tredje Verdenskrig. Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) er en gruppe amerikanske dissidenter, der tidligere har arbejdet for militæret, CIA, udenrigsministeriet, National Security Agency, og de har dannet denne organisation, der er kendt som VIPS: De har lige skrevet et utroligt vigtigt memorandum til præsident Biden "On the Brink of Nuclear War", hvor de forholder sig til den franske præsident Macrons forslag om at sende franske tropper, alle NATO-tropper, ind i Ukraine. Og der er rygter om, at der

allerede er 2.000 tropper klar til at blive sendt. Og VIPS advarer om, at det både vil føre europæerne ud i en atomkrig og trække USA med ind i det, der kan blive en udslettelse, hvis det ikke stoppes.

Det er meget vigtigt, for sådan er virkeligheden, og det vil vi nok komme mere ind på i forbindelse med terrorangrebet i Moskva. Hvis man ser på situationen, er vi i en situation, der er helt ude af kontrol, og derfor er det vigtigt, jo hurtigere vi indleder en diskussion, at vi er den intelligente menneskeart: Vi burde være begavede med fornuft og i stand til at definere løsninger ud af en tilsyneladende håbløs situation. Det er derfor, jeg siden november 2022 har foreslået ideen om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal tage hensyn til hvert enkelt lands interesser. Og det er et forslag, som er ekstremt vigtigt for folk at begynde at diskutere og tænke over, hvad det vil sige at skabe en verdensorden, hvor alle nationer kan leve! For hvis vi ikke kommer ud af den geopolitiske konfrontation mellem NATO på den ene side og Rusland og Kina på den anden side, er det en lille fejltagelse – der er folk, der siger: “Åh, nej. Det kommer aldrig til at ske. De vil ikke lade det ske.” Hvis man ser på historien før Første Verdenskrig og historien før Anden Verdenskrig, kan man i begge tilfælde tydeligt identificere det øjeblik, hvor det var for sent. Det kan man ikke vide i fremtiden, for der er noget, der hedder fri vilje, og man kan altid ændre dynamikken; men når man ser tilbage i historien, kan man helt sikkert sige, at på det tidspunkt var det for sent. Og vi befinder os lige nu i en periode, hvor ingen ved det, men mange mennesker er virkelig bange, fordi de nuværende etableringer ikke synes at være styret af visdom, men til dels af vildfarne drømme! Og det synes jeg er meget skræmmende.

Så mit forslag er, at vi kunne overveje en international aktionsdag. Vi har nu 1. maj-demonstrationen i næste måned. Så i Europa har vi mange marcher, der er ved at blive planlagt.

Du bør tage derhen og deltage: Vi har en folder på vores hjemmeside, "Vores opråb må ikke komme for sent!". Du kan downloade denne folder, eller på flere sprog fra Schiller Instituttets sociale medier. Hvis du ikke har den, så tag en anden: Gå til disse 1. maj-marcher, som er mange steder i Europa. Og i USA kan du gå til gudstjeneste, tage denne folder, gå derhen og dele den ud. Kontakt vores kontorer, og lad os opbygge! For at lave en verdensomspændende aktionsdag kræver en del forberedelse, men hvis du mobiliserer i den kommende weekend, vil det være et første skridt.

Og tænk så på en større indsats, som ville være ideen om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur: Det kræver mere organisering, men du kan gå ind i den diskussion med os lige nu.

SCHLANGER: Vi har en e-mail fra en kontakt fra Palæstina, som var ret oprørt over det møde, der fandt sted mellem Israels forsvarsminister Yoav Gallant og USA's forsvarsminister Lloyd Austin. Han sagde: "Sikke en hykler! Austin sagde, at der skal gøres mere af humanitære årsager for palæstinenserne, men at USA vil fortsætte med at støtte Israel." Og han sagde: "Kan de ikke se, at børn dør hver dag. Mødre dør, bedsteforældre dør; der er hungersnød overalt. Kan de ikke se, at verden ser på dem som en flok umoralske, onde hyklere?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at den rapport, som du nævnte i starten, af Francesca Albanese, som er FN's særlige rapportør, hun holdt en tale i går i Genève for FN's Menneskerettighedsråd, hvor hun præsenterede resultaterne af sin rapport, som hun kalder "Et folkedrabs anatomi", og hun gennemgår igen alle de argumenter og beskrivelser, som vi allerede kender fra Den Internationale Domstol.

Ja, det er folkedrab! Det bliver begået for øjnene af hele verdens befolkning. Og det har jeg sagt for længe siden: Dette er den moralske test, at hvis vi ikke kan stoppe det, hvis vi ikke kan gribe ind på en sådan måde, at det straks stopper, så

falder det tilbage på, om vi er moralsk egnede til at overleve som en menneskelig art? Og jeg er bange for at sige, at nogle steder er svaret næsten klart "nej", fordi regeringerne, som efter alle disse beviser bliver præsenteret og tilgængelige – det er ikke som nazisterne for 80 år siden; der kunne folk med en vis troværdighed hævde, at de ikke vidste det, og det bliver stadig diskuteret og undersøgt af historikere, hvor meget folk vidste? Og flertallet kunne helt sikkert ikke vide det og vidste det ikke, fordi der blev gjort en indsats for at skjule det.

Men i dette tilfælde er der ingen forsøg på at skjule det: Det er derude foran verdens øjne, og derfor tror jeg, at det virkelig er en test af vores evne til at overleve som en menneskelig art: Er vi mennesker, eller er vi ikke?

Så jeg kan kun sige, at vi kun kan mobilisere så meget, vi kan, for at forsøge at ændre dette på den måde, vi tidligere har diskuteret med Oase-planen.

SCHLANGER: Helga, du nævnte VIPS Memo, Veteran Intelligence Professions for Sanity, "The French Road to Nuclear War". Der var en anden lignende kommentar i denne uge fra Viktor Orbán, Ungarns premierminister, som henviste til krigshøgenes snak på EU-topmødet, hvor de bakkede op om Macrons forslag: Han sagde, at det var som at "træde ind i en anden galakse." En ven af Schiller Instituttet i Europa sagde: "Mens denne slags interventioner er afgørende, er der så andre i Europa, der taler imod Global NATO? Og hvad kan der gøres for at få flere mennesker ud?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, der er folk – jeg mener, at det billede, som premierminister Orbán bruger om de "to galakser", er helt rigtigt, for nogle gange har man en fornemmelse af, at der er folk, som sikkert mange af dem, der ser dette program, der er ekstremt bekymrede over, at den nuværende geopolitiske konfrontation bringer menneskeheden i en fare som aldrig før. Og jeg tror, de er klar over, at på grund af sammenbruddet af

tillid, sammenbruddet af alle nedrustningsaftaler og våbenkontrolaftaler, så er den nuværende situation meget, meget farligere end på højdepunktet af Cubakrisen! For på det tidspunkt talte Kennedy og Khrusjtjov stadig med hinanden; der var back-channel-diskussioner, så situationen kunne afværges.

Hvis det nu, som efter terrorangrebet uden for Moskva den 22. marts, viser sig, at sporene går til de angloamerikanske lande, hvilket er på tale, at Putin og FSB dybest set har sagt, at de undersøger, hvem der gav ISIS ordre til at udføre disse terrorangreb. Hvis det fører til lande i Vesten, kan vi stå i en situation, der er meget værre end Cubakrisen på få minutter. Og derfor tror jeg, at der er folk, der er bekymrede over det, og vi kender mange af dem, ikke dem alle, men jeg vil sige, at det er et betydeligt mindretal.

Men så har du den anden galakse, og det er folk, der siger: "Åh, russerne bluffer bare. Vær ikke bekymret. Vi har allerede krydset så mange røde linjer, og de har ikke gjort noget – så lad os krydse endnu en rød linje." Og jeg synes, at det er virkelig skræmmende: For de mennesker, der befinder sig i den anden galakse, synes at være fuldstændig følelsesløse over for den fare, det udgør for hele civilisationens eksistens. Og jeg tror, at det største problem, vi har, er, at NATO-apparatet kontrollerer fortællingen. Nogle gange opstår der små sprækker, som når Victoria Nuland mister sin stilling, på grund af sprækkerne i det hele.

Men for det meste tror jeg, at nøglespørgsmålet er, om vi kan mobilisere samvittigheden og følelsen af selvopholdelsesdrift og selvtillid hos størstedelen af den anden galakse i tide?

SCHLANGER: Jeg har et spørgsmål til dig om terrorangrebet i Moskva, og denne person skriver: "Uanset om det var Ukraine eller ej, der stod direkte bag, er forfatterne bag dette de samme som dem, der står bag stedfortræderkrigen med den hensigt at ødelægge Rusland. Og man kan se det på nogle af de neokonservative, som fryder sig over, at dette sker mod

Rusland. Det er tydeligt, at de ikke har nogen medmenneskelighed. Men hvad siger det om problemerne i de vestlige medier, som bliver ved med at angribe Rusland og sige, at det er Putins skyld, at Putin fortjente det?" Spørgsmålet er: "Hvad kan du generelt sige om dette angreb, der fandt sted i Moskva?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at et argument, jeg læste tidligere, var, at man i civiliserede samfund ville fordømme enhver form for terrorisme, uanset hvem der er målet. Og nogen sagde, at da der skete en grusomhed i Ukraine, blev hovedkontoret i Berlin oplyst i Ukraines farver, gul og blå. Bliver disse kontorer så nu oplyst i de russiske farver? Naturligvis ikke. Så det afspejler, at verden ikke er civiliseret, og at folk tolererer ting, som er fuldstændig umenneskelige.

Men jeg synes, det er et meget farligt øjeblik, for Putin har lige mødtes med anklagerne og efterforskerne og andre embedsmænd og har tydeligvis instrueret dem i at gennemføre efterforskningen. Og hvis det viser sig, at det ikke kun var denne ISIS, som Putin gav cui bono, hvem ville så drage fordel af det? Og jeg kan kun råde folk til at se på den video, som min afdøde mand, Lyndon LaRouche, lavede i 1999: Det er en to en halv time lang video, der hedder "Storm over Asien". Men hvis du ser de første 10 eller 15 minutter af den, er den helt betagende. Det var på det tidspunkt under krigene i Nordkaukasus, og han sagde, at de mennesker, der har været involveret i det store spil i meget lang tid, de har disse terroristiske lejesoldater, som rekrutteres og indsættes til ethvert formål i en destabilisering mod Rusland, Kina, Iran – og hvis du lytter til Lyndon LaRouche i den video, bare lyt til de første 10 minutter eller deromkring, og du vil få en absolut forståelse af, hvad der sker nu. Hvis du erstatter "Nordkaukasus" med "Ukraine", så passer alt på situationen i dag.

Og jeg tror, det er den dybt forankrede Great Game-destabilisering, hvor man forsøger at afvikle Rusland, og i

dag har man Jamestown Foundation; man har denne anden organisation, der hedder "Free Nations of Post-Russia Forum", og de taler helt sikkert – og sandsynligvis ikke kun – om at afvikle Rusland, skære det i 12 eller flere stykker, og jeg tror, russerne er ekstremt opmærksomme på det faktum. Og det er derfor, når vi krydser grænsen, og Putin har bekræftet, at han ikke ændrer Ruslands atomdoktrin, som denne Sergei Karaganov havde foreslået. Putin sagde, nej, han vil ikke ændre atomdoktrinen, som fastslår, at hvis Ruslands territorium er truet, så vil Rusland sandsynligvis anvende atomvåben.

Men hele min fortolkning af situationen er, at enhver, der leger med brugen af atomvåben som middel til at løse denne konflikt, er klinisk sindssyg. Og jeg er ret overbevist om, at både Kina og Rusland vil gøre alt for ikke at bruge atomvåben, men hvis man har den slags destabiliseringer, så fungerer krige aldrig, som de er planlagt. Du har en hændelse. I reaktionen på dette terrorangreb var der en indtrængning i luftrummet, tror jeg, hvor et russisk jagerfly i 39 sekunder eller deromkring trængte ind i polsk luftrum, og straks lettede andre jagerfly naturligvis. Det er den slags små ting, der kan udløse en katastrofe. Og vi må ikke glemme, at vi lige nu og frem til maj stadig har denne meget store NATO-manøvre, kaldet Steadfast Defender 2024, hvor 90.000 tropper bliver udstationeret. Og de øver overførsel af et stort antal tropper og så videre: Det er den slags manøvrer, som meget hurtigt kan blive til virkelighed, hvis der sker en ulykke. Det er derfor, jeg beder om en mentalitetsændring, at vi må stoppe med at tænke, at, du ved, og lige nu tror jeg, det er virkelig på kanten.

SCHLANGER: OK, her er et spørgsmål til dig fra en fra Italien, som siger, at de er afhængige af Schiller Institutet for en analyse af, hvad der sker i Europa; og de skriver: "Hvad skete der med Meloni-regeringen? Den skulle angiveligt være anti-NATO, muligvis anti-EU; i stedet er den blevet pro-krig, pro-

NATO. Og de afbrød også aftalememorandummet med Bælte & Vej Initiativet med Kina. Hvad er der sket?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, det er præcis, hvad der er sket mange gange, at nogen hævder at være for et lands suverænitet, som i dette tilfælde, Italien; eller i Frankrig, hvor der er mange suverænister. Men når det kommer til stykket, bliver der på en eller anden måde trukket i trådene, og så er folk pro-EU, pro-NATO, pro-krig, pro-våbenleverancer til alle mulige steder, og jeg tror desværre, at det er sådan, det nuværende system fungerer, på den måde at de har deres klyngeagenter, deres indflydelsesagenter, og de sørger for, at hver organisation holder sig på måtten. Man kan faktisk lave en liste over sådanne mennesker i journalistikken og i de politiske partier, som har den slags roller. Og medmindre folk begynder at anerkende det som en del af kontrolsystemet, tror jeg, det vil fungere på den måde.

Hvad angår aftalememorandummet, mener jeg, at der lige nu er et enormt pres fra EU's side for ikke at have relationer til Rusland og Kina. Det udspiller sig lige nu, for eksempel på det vestlige Balkan; der er valg i de næste par dage, og den serbiske præsident Vucic sagde, at der i de næste to, tre dage vil være enorme udfordringer i hans land.

Så jeg tror, at der er en enorm indsats for at forsøge at forhindre sådan noget. Men på den anden side tror jeg, at stemmen fra det Globale Syd, fra de lande, der har lidt under kolonialisme i 600 år, selv om de alle er under angreb, du kan se, hvad der sker i Egypten lige nu med IMF; i Etiopien, også lignende. Der er nu ved at blive opdaget en ny skandale i Sydafrika; Argentina er under massivt angreb, naturligvis med præsident Milei i spidsen.

Så det er ikke en kamp uden vanskeligheder, men i betragtning af, at det Globale Syd er den Globale Majoritet, repræsenterer de omkring 85% af verdens befolkning. Jeg tror, at faren er, at alt og alle bliver trukket ned; men jeg er også ret

overbevist om, at størstedelen af verdens lande lige nu med BRIKS-Plus faktisk gør en indsats for at skabe et nyt økonomisk system, hvor alle faktisk kan udvikle og udnytte deres egne ressourcer og blive, ikke superrige, men have en anstændig levestandard for alle deres folk. Det er et ønske, og det er en tendens i tiden, som jeg tror er stærkere end alle bestræbelserne på destabilisering.

SCHLANGER: Som svar på det, I har diskuteret, har vi to nye spørgsmål, der lige er kommet ind. Det ene er: "Hvordan kan grundlæggende overbevisninger og sociale værdier afpolitiseres frivilligt og ikke med magt?" Og relateret til det er et spørgsmål: "Schiller Instituttets vægt på kulturel dialog mod det store spil er så vigtig, baseret på konceptet fra jeres grundlæggende principper om, at alle mennesker er skabt i Guds billede og lighed. Er der en indsats i gang for at få flere kunstnere til at udtale sig, som en del af den større indsats fra Den Internationale Fredskoalition?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Her til morgen havde jeg en rigtig god diskussion med nogle venner om behovet for at styrke civilisationens dialog. For jeg tror, at mange af vores seere, det vil sige dig, i disse meget, meget vanskelige dage nogle gange har en følelse af, at hele verden er ved at blive så forfærdelig; mange mennesker siger: "Jeg ser ikke nyhederne mere, fordi det bare er det ene rædselsshow efter det andet," at det er så vigtigt at bevare en følelse af skønhed, at bevare en følelse af kreativitet, at bevare en følelse af, hvad menneskeheden er i stand til på en positiv måde, hvilket kommer til udtryk i kompositionen af klassisk musik, af smuk poesi, af smukke malerier. Så jeg vil tage dit spørgsmål som en påmindelse og en opmuntring: Vi vil gøre mange, mange bestræbelser på at organisere klassiske koncerter, en civilisationsdialog, der repræsenterer de bedste udtryk for kinesisk kultur, europæisk kultur og afrikansk kultur: Og få det til at være substansen i diskussionen blandt unge mennesker. Jeg tror, det er så vigtigt at opløfte sjælen,

fordi det er en slags vision om, hvad menneskeheden bør være, og det bør motivere os til at forsøge at realisere det i virkeligheden, i stedet for at gå ud fra virkeligheden og så gå direkte i helvede, for det er der, det ser ud til at føre hen.

Så jeg tror, at digternes og musikernes opgave med at opløfte folk er vigtigere end nogensinde før. Så hvis du er kunstner, så kontakt os, hjælp os med at skabe koncerter og sådanne kulturelle dialoger.

SCHLANGER: Jeg har endnu et spørgsmål fra en person, der identificerer sig selv som en gammel ven af den afdøde Renée Sigerson, som siger, at hun håber meget på, at LaRouche Legacy Foundation vil udgive mere materiale og gøre det tilgængeligt. Og spørger, hvor det program står lige nu?

ZEPP-LAROUCHE: Åh, det gør bestemt fremskridt. Vi har nu det andet bind af Collected Works of Lyndon LaRouche hos trykkeren, så du kan forvente, at det kommer ud ret snart. Det bliver en smuk samling af især kulturelle skrifter, om musik, om poesi, og du bør helt sikkert bestille det nu, hvis du hører det.

LaRouche Library, som er under udvikling af LaRouche Legacy Foundation, gør også enorme fremskridt. Så du bør selv gå ind på hjemmesiden og kigge efter det. Det er et enormt arbejde, for min afdøde mand var en ekstremt produktiv skribent: I de perioder, hvor han var på sit højeste, skrev han op til 80 sider om dagen! Og ikke bare artikler, men med fodnoter, med grafik, med alt, så redaktionen næsten ikke havde noget arbejde med at færdiggøre artiklen til produktion. Og så har han skrevet, hvad der svarer til, vil jeg sige, over 100 bøger og tusindvis af artikler. Og så naturligvis mange videoer, lydbånd, kommunikation af alle slags. Så det er en enorm mængde arbejde, men vi vil gøre det hele tilgængeligt, for jeg tror, at det at studere Lyndon LaRouche på nuværende tidspunkt, at studere hans økonomiske teorier, at studere hans

analyse af historien, hans utrolige indsigt i klassisk komposition, det er, vil jeg sige, det vigtigste, du kan læse i øjeblikket.

SCHLANGER: Helga, det er de spørgsmål, jeg har til dig. Jeg tror, det ville være nyttigt, hvis du endnu en gang kunne give folk en fornemmelse af, hvad hensigten er med denne konference den 13. april, "Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien."

ZEPP-LAROUCHE: På fredag har vi endnu et Zoom-møde i Den Internationale Fredskoalition. Det bliver meget vigtigt, og du bør kontakte os for at blive forbundet og være en del af det. For vi får gæster – to eller tre medlemmer af VIPS, Veteran Intelligence Professionals for Sanity, til at diskutere det memorandum, de skrev til Biden. Vi får højst sandsynligt besøg af en ledende pensioneret militærmand fra Frankrig, som vil være i dialog med disse VIPS-folk: Så det bliver en ekstremt fascinerende begivenhed. Jeg kan fortælle dig, at en af dem vil være Ray McGovern, og der vil være andre. Så du bør deltage i det, fordi du ønsker at være en del af en international fredskoalition: Fordi vi er nødt til at forene alle fredselskende mennesker i hele verden for at være stærke nok. For der er mange grupper her og der, men da de ikke er forenede, er deres stemme ikke tilstrækkelig til virkelig at påvirke politikken. Så det er den første ting.

Den 13. april afholder vi så denne Oase Plan konference. Vi får en enestående kombination af talere fra Palæstina, fra andre lande i regionen, fra eksperter i vand, i afsaltning, i atomenergi, i alle mulige aspekter af realiseringen af Oasis-planen. Og prøv at hjælpe os med at opbygge den konference: Send den til alle valgte embedsmænd; send den til alle parlamentsmedlemmer, byråd, lovgivere, borgmestre og andre grupper, der bør være bekymrede. Og lad os opbygge en bevægelse for fred gennem udvikling. Jeg tror, det er det vigtigste, du kan gøre lige nu.

SCHLANGER: OK. Jeg tror, det er alt, hvad vi har tid til, Helga. Tak, fordi du var med os i denne uge. Og som altid forventer vi at se dig igen i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, og forsøg at blive aktiv sammen med os.

Tiden er inde til at gøre det man ved er rigtigt

Den 26. marts 2024 (EIRNS) – Tiden er inde til at gøre det rigtige.

Jeg mødte Morderen på vejen.

Han havde en maske som Castlereagh-

Han så meget glat ud, men alligevel dyster;

Syv blodhunde fulgte ham...

Og mange flere ødelæggelser udspillede sig

I denne uhyggelige maskerade,

Alle forklædte, selv for øjnene,

Som biskopper, advokater, adelige eller spioner. “

-Percy Shelley, Anarkiets maske (1819)

Det er folkedrab, siger FN's særlige udsending for menneskerettigheder i de besatte palæstinensiske områder, Francesca Albanese. Hun talte fra Genève i går om den systematiske massedrabskampagne, som de israelske forsvarsstyrker nu gennemfører efter ordre fra Netanyahu-

regimet, og som støttes og styrkes af Storbritanniens, USA's og NATO's våben, penge og indflydelse. I et vidneudsagn til FN's Menneskerettighedsråd i Genève i går sagde Albanese (uofficiel udskrift): "Efter næsten seks måneders ubarmhjertigt israelsk angreb på det besatte Gaza er det min højtidelige pligt at rapportere om det værste af, hvad menneskeheden er i stand til, og at præsentere mine resultater: 'Et folkedrabs anatomi'.

"Historien lærer os, at folkedrab er en proces, ikke en enkeltstående handling. Det starter med umenneskeliggørelsen af en gruppe som anderledes, fornægtelsen af denne gruppes menneskelighed og ender med ødelæggelsen af gruppen helt eller delvist. Umenneskeliggørelsen af palæstinenserne som gruppe er kendetegnende for deres historie – etnisk udrensning, fordrivelse og apartheid.

"... Da landoffensiven startede, så antallet af daglige tab ud til at falde, men faktisk steg niveauet af grusomheder. Masseforsvindinger og vilkårlige tilbageholdelser, udbredt og systematisk tortur og umenneskelig behandling føjer sig til oplevelsen af endeløs død og tab... En af mine vigtigste konklusioner er, at Israels udøvende magt, militære ledelse og soldater bevidst har fordrejet reglerne i den humanitære folkeret – skelnen, forholdsmæssighed og forsigtighed – i et forsøg på at retfærdiggøre folkemorderisk vold mod det palæstinensiske folk.

"I lyset af dette finder jeg, at der er rimelig grund til at tro, at tærsklen for at begå folkedrab mod palæstinensere som gruppe er nået. Konkret har Israel begået tre folkedrabshandlinger med den nødvendige hensigt, nemlig at forårsage alvorlig legemlig eller psykisk skade på medlemmer af gruppen, bevidst at påføre gruppen livsbetingelser, der er beregnet til at medføre dens fysiske ødelæggelse helt eller delvist, og at indføre foranstaltninger, der skal forhindre fødsler inden for gruppen. Folkemordet i Gaza er det mest ekstreme stadie i en langvarig bosætterkolonial proces med

udslettelse af de indfødte palæstinensere... Dette var en forudsagt tragedie.

“Mens Den Internationale Domstol (ICJ) skal drøfte sagen, skal Den Internationale Straffedomstol (ICC) efterforske den. Det er mit ansvar at minde jer om, at folkedrabskonventionen indeholder en ufravigelig forpligtelse til at forhindre folkedrab, en realitet, som ICJ anerkendte som sandsynlig for præcis to måneder siden. Dengang var det tid for staterne til at handle, og da de ikke gjorde det, er det tid til at handle nu. I sin mørkeste time kan det internationale samfund ikke blive ved med at ignorere, at det er Israels projekt at rydde Palæstina for palæstinensere i modstrid med international lov. Verdens manglende evne til at stille Israel til ansvar har ført til folkemord, som er blevet afsløret i Gaza. Benægtelse af virkeligheden og fortsættelse af Israels straffrihed og usædvanligt stødende fremfærd er ikke længere levedygtig.

“Især i lyset af gårsdagens bindende resolution fra FN's Sikkerhedsråd beder jeg indtrængende medlemslandene om at overholde deres forpligtelser, som starter med at indføre en våbenembargo og sanktioner mod Israel, og dermed sikre, at fremtiden ikke fortsætter med at gentage sig selv. Mange tak.”

Andre vigtige udviklinger, især den britiske domstols afgørelse i Julian Assange-sagen, er dækket andetsteds. Men konklusionen fra FN's særlige rapportør er af særlig, enestående betydning. Den river masken af ikke bare Israels tilsynsmænd, men også masken af enhver og os alle. Det er grunden til det udbredte samvittighedsnag, som først blev oplevet og udtrykt af unge mennesker, især Jewish Voice for Peace, derefter af andre institutioner og enkeltpersoner, og nu endelig påvirker mange af de mest uigennemtrængelige, fra amerikanske kommentatorer som Candace Owens, Alex Jones og Christiane Amanpour til politikere som Alexandria Ocasio-Cortez, der i fredags udtalte: “Mens vi taler, i dette øjeblik, er 1,1 millioner uskyldige i Gaza ved at dø af hungersnød, en hungersnød, der med vilje er blevet

fremprovokeret gennem blokering af fødevarer og global humanitær bistand af ledere i den israelske regering.”

I dag kan verden ikke hævde, som den gjorde for 90 år siden, efter Adolf Hitlers magtovertagelse, at den ikke fik det at vide, at sandheden blev skjult, indtil det var for sent at stoppe forbrydelsen. Ordfører Albaneses bebrejdelse af det internationale samfund for ikke at have handlet for to måneder siden, i slutningen af januar, efter Sydafrikas redegørelse til Den Internationale Domstol i december – “Tiden for staterne til at handle var dengang” – og dets forslag om en øjeblikkelig våbenembargo mod Israel – “tiden til at handle er nu” – er et vigtigt realitetstjek af verden. Uanset hvad Biden-administrationen siger, er sandheden, at USA fortsætter med at levere våben til Israel, ligesom Storbritannien og Tyskland gør det.

Biden-administrationen nægter at indrømme, at nationen Israel begår folkedrab og forbrydelser mod menneskeheden, som USA's egen dommer Jackson vurderede for 80 år siden ved Nürnberg-tribunalerne. Hvorfor støtter USA og dets “særlige partner”, Storbritannien, stiltiende politikken for at affolke Gaza? Lad os aldrig glemme, at siden Romklubben blev grundlagt i april 1968, har affolkning og afindustrialisering været NATO's mellemløbsnavn. Kinas udviklingsprojekter i Argentina og Latinamerika, på det afrikanske kontinent og dets internationale Bælte- og Vej-Initiativ er forhadte af NATO og de der ønsker affolkning. I Ukraine, som i Gaza, som i den bevidste og racistiske ødelæggelse af Haiti, udført af det internationale finans-efterretnings-narkokartel “A/S Narkotika”, er affolkning, nogle gange med folkemorderiske midler, det forsætlige, bevidste, tilsigtede resultat.

Denne fredag vil Den Internationale Fredskoalition, sammen med forskellige medlemmer af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) og andre organisationer, hæve standarden for handling for at besejre disse forbrydelser, til det der er skitseret i princip ni i Helga Zepp-LaRouches “Ti principper

for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur”: “For at overvinde den konflikt, der opstår på grund af stridende meninger, og som er den måde, imperier har opretholdt kontrol over undersåtterne på, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i overensstemmelse med det fysiske univers’ lovmæssighed. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som værende i overensstemmelse med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde passende begreber.” Det haster med at finde den “fælles høje grund” og danne den internationale sammenslutning, der gennem denne fælles forpligtelse til at se alle mennesker som én menneskehed, kan gennemføre let tilgængelige løsninger, såsom LaRouche Oase-projektet, fri for den atomare geopolitiks dødelige sygdom. Vi må handle i tide, og den tid er nu.

Photo: Al Araby/Wikimedia Commons

Organisering virker! Gør mere af det

Den 25. marts 2024 (EIRNS) – Selv om terrorangrebet i Rusland den 22. marts, den kraftigt optrappede krig mellem Rusland og Ukraine, og de igangværende NATO-planer om at sætte støvler på jorden i Ukraine truer med at skubbe planeten ud over kanten til en atomkrig, bør de, der vil stoppe et sådant vanvid, lægge nøje mærke til to udviklinger i løbet af de sidste 48 timer.

For det første udsendte organisationen Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), som repræsenterer en voksende strømning i amerikanske militær- og efterretningskredse, den 24. marts et åbent brev til præsident Joe Biden, “VIPS MEMO:

Den franske vej til atomkrig" ("Emne: På randen af atomkrig"), hvori de advarer om, at den franske præsident Emmanuel Macrons gentagne opfordringer til at sætte NATO-tropper ind i Ukraine "ville føre det amerikanske folk ud på en vej mod en atomkonflikt, som bestemt ikke er i det amerikanske folks interesse – eller i selve menneskehedens."

For det andet blev en resolution fra FN's Sikkerhedsråd, der opfordrede til en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza, endelig godkendt den 25. marts – fordi USA ikke nedlagde veto, som de havde gjort ved alle tidligere resolutioner, men denne gang kun undlod at stemme. Dette er langt fra, hvad der skal til for rent faktisk at stoppe det igangværende folkemord og give humanitær livsstøtte til Gazas 2,3 millioner mennesker – endsige gennemføre et fuldt udviklingsprogram, såsom LaRouches Oase-plan – men det viser, at Biden-administrationen fornemmer det politiske pres.

Presset kommer fra en chokeret amerikansk befolkning, hvoraf mange er gået på gaden for at give deres modstand mod folkemordet til kende – og for at true Bidens genvalg. Og trykket kommer også fra et hurtigt voksende flertal af det, der allerede er det Globale Flertal af nationer og folk, som har gjort det klart, at de ikke længere vil underkaste sig 500 års kolonistyre og mere moderne udplyndring af deres økonomier gennem den spekulative politik i det bankerotte City of London og Wall Streets finanssystem.

Schiller Instituttet, og allierede som dem i Den Internationale Fredskoalition, har været intenst involveret i at organisere de kræfter, der skal få det politiske pres til at stige, både i USA og Europa, såvel som i landene i Syd. Ud fra det drager vi en simpel konklusion: Organisering virker! Men der skal gøres meget mere, og det skal ske hurtigt.

Som Helga Zepp-LaRouche sagde i en diskussion med samarbejdspartnere i dag:

“Jeg tror, vi er på en meget stejl og potentielt meget kort vej mod atomkrig, hvis det ikke lykkes os på en eller anden måde at tilføre noget fornuft til situationen. Og nøgleproblemet er stadig det, som den ungarske premierminister Orbán karakteriserede som de to galakser, da han deltog i EU-topmødet i Bruxelles, hvor han sagde, at da han så, hvilken slags krigstogt disse mennesker var på, var det som at komme ind i en anden galakse.

” Der er nogle mennesker, som er ekstremt bevidste om det, og som er i chok og rædsel over, hvad konsekvenserne af dette er; og så har vi på den anden side repræsentanterne for den anden galakse, som tror, at de kan drive dette fremad i det uendelige uden nogen følger, eller med formodet kapitulation eller nederlag for Rusland, hvilket i en verden med atomvåben er en umulighed. Så det tager virkelig vejret fra en...

“Verden er tydeligvis i en forfærdelig, farlig tilstand. Jeg tror, at vi virkelig er nødt til at mobilisere for at få en form for gennembrud... [gøre vores] Oase-plan-konference til en reel demonstration af, at der findes en helt anden metode til konfliktløsning, som er fredelig udvikling... Vi er nødt til at få folk til at træde frem og ikke blive siddende som kaniner foran en slange, indtil det er for sent.”

UN Photo/Loey Felipe

VIPS-meddelelse til Biden: “På randen af atomkrig

Ikke korrekturlæst

24. marts 2024 (EIRNS)-VIPS MEDDELELSE: Den franske vej til

verdenskrig

Frankrig kan føre det amerikanske folk ned ad en vej mod en atomkonflikt, som bestemt ikke er i det amerikanske folks interesse – eller i menneskehedens interesse, advarer VIPS præsident Joe Biden.

VIPS 24. marts 2024

ALARMMEMORANDUM TIL: Præsidenten

FRA: Veteran Intelligence Professionals for Sanity
("Efterretningsveteraner for fornuft")

EMNE: På randen af atomkrig

Hr. præsident:

Frankrig forbereder sig angiveligt på at sende en styrke på omkring 2.000 soldater – groft sagt en forstærket brigade bygget op omkring en panserbataljon og to mekaniserede bataljoner, med støtte fra logistik-, ingeniør- og artilleritropper – ind i Ukraine engang i en ikke så fjern fremtid.

Denne styrke er rent symbolsk, for den ville have nul overlevelsessevne i en moderne højintensiv konflikt af samme omfang som den, der udspiller sig i Ukraine i dag. Den vil ikke blive indsat direkte i en konfliktzone, men vil enten fungere som (1) en screeningsstyrke/snubletråd for at stoppe Ruslands fremrykning; eller (2) en erstatningsstyrke indsat i en ikke-aktiv zone for at frigøre ukrainske soldater til kamptjeneste. Den franske brigade vil angiveligt blive suppleret med mindre enheder fra de baltiske lande.

Dette ville være at indføre kamptropper fra et NATO-land i en krigsskueplads, hvilket ville gøre dem til "lovlige mål" i henhold til krigens love.

Sådanne enheder ville tilsyneladende mangle et NATO-mandat. I

Ruslands øjne kan dette dog være en forskel uden betydning. Frankrig ser ud til at satse – naivt – på, at dets medlemskab af NATO vil forhindre Rusland i at angribe franske tropper. Tværtimod er det meget sandsynligt, at Rusland vil angribe ethvert fransk/baltisk kontingent i Ukraine og hurtigt ødelægge/nedbryde dets kampdygtighed.

I så fald kan den franske præsident Macron regne med, at han efter russiske angreb på NATO-medlemmers tropper – NATO-mandat eller ej – kan påberåbe sig artikel 5 i NATO's charter og få NATO-alliancen til at gribe ind. En sådan intervention vil sandsynligvis tage form af fly, der opererer fra NATO-lande – og måske inkludere forbudsmissioner mod taktiske mål inde i Rusland.

På randen af atomkrig?

Doktrinært og juridisk set ville Ruslands svar være at iværksætte gengældelsesangreb, også mod mål i NATO-landene. Hvis NATO så angriber strategiske mål i Rusland, vil Ruslands atomdoktrin tage over, og NATO's beslutningscentre vil blive ramt med atomvåben.

Vi tror ikke, at Rusland vil indlede et atomangreb mod USA, men vil snarere lade det være op til USA at beslutte, om de vil risikere ødelæggelse ved at forberede et atomangreb på Rusland. Når det er sagt, er de russiske strategiske styrker blevet forbedret i en sådan grad, at de på nogle områder – f.eks. hypersoniske missiler – overgår USA's og NATO's kapacitet.

Med andre ord kan den russiske fristelse til at slå til først være en anelse større end under tidligere kriser, og vi er ikke så sikre på, at Rusland vil "slå til bagefter". En anden foruroligende faktor er, at russerne sandsynligvis tror, at Macrons tåbelighed har stiltiende godkendelse fra nogle centrale amerikanske og andre vestlige embedsmænd, som virker desperate efter at finde en måde at ændre krigens forløb i

Ukraine på – især nu, hvor valget nærmer sig.

Hvad skal der gøres?

Europa er nødt til at forstå, at Frankrig fører det ned ad en vej mod uundgåelig selvdestruktion.

Det amerikanske folk er nødt til at forstå, at Europa fører dem til randen af atomar udslettelse.

Da de russiske ledere måske mistænker Macron for at arbejde sammen med Washington, er USA nødt til at gøre sin holdning offentligt og utvetydigt klar.

Og hvis Frankrig og Baltikum insisterer på at sende tropper ind i Ukraine, skal det også gøres klart, at en sådan aktion ikke har noget NATO-mandat; at artikel 5 ikke vil blive udløst af nogen russisk gengældelse; og at det amerikanske atomarsenal, inklusive de atomvåben, der er en del af NATO's afskrækkelsesstyrke, ikke vil blive anvendt som et resultat af nogen russisk militæraktion mod franske eller baltiske tropper.

Uden en sådan klarhed ville Frankrig føre det amerikanske folk ned ad en vej mod en atomkonflikt, som bestemt ikke er i det amerikanske folks interesse – eller i menneskehedens interesse.

FOR STYREGRUPPEN, EFTERRETNINGSVETERANER FOR FORNUFT

William Binney, tidligere teknisk direktør, World Geopolitical & Military Analysis, NSA; medstifter, SIGINT Automation Research Center (pensioneret)

Marshall Carter-Tripp, officer i udenrigstjenesten (pensioneret) og tidligere kontorchef i udenrigsministeriets kontor for efterretning og forskning

Bogdan Dzakovic, tidligere teamleder for Federal Air Marshals og Red Team, FAA Security, (pensioneret) (tilknyttet VIPS)

Graham E. Fuller, næstformand, National Intelligence Council (pensioneret)

Philip Giraldi, C.I.A., operationsofficer (pensioneret)

Matthew Hoh, tidligere kaptajn, USMC, Irak og officer i udenrigstjenesten, Afghanistan (associeret VIPS)

James George Jatras, tidligere amerikansk diplomat og tidligere udenrigspolitisk rådgiver for Senatets ledelse (associeret VIPS)

Larry C. Johnson, tidligere CIA- og udenrigsministeriets antiterrorofficer

John Kiriakou, tidligere C.I.A. Counterterrorism Officer og tidligere senior investigator, Senate Foreign Relations Committee

Karen Kwiatkowski, tidligere oberstløjtnant, U.S. Air Force (pensioneret), på forsvarsministerens kontor, hvor hun overvågede fremstillingen af løgne om Irak, 2001-2003

Douglas Macgregor, oberst, USA (pensioneret) (associeret VIPS)

Ray McGovern, tidligere infanteri-/efterretningsofficer i den amerikanske hær og CIA-analytiker; CIA-præsidentrådgiver (pensioneret)

Elizabeth Murray, tidligere Deputy National Intelligence Officer for the Near East, National Intelligence Council & C.I.A. political analyst (ret.)

Todd E. Pierce, MAJ, dommeradvokat i den amerikanske hær (pensioneret)

Pedro Israel Orta, tidligere CIA- og efterretningsofficer (generalinspektør)

Scott Ritter, tidligere MAJ, USMC; tidligere FN-våbeninspektør, Irak

Coleen Rowley, FBI Special Agent og tidligere juridisk rådgiver i Minneapolis Division (pensioneret)

Lawrence Wilkerson, oberst, USA, pensioneret, Distinguished Visiting Professor, College of William and Mary (associeret VIPS)

Sarah G. Wilton, CDR, USNR, (pensioneret); Defense Intelligence Agency (pensioneret)

Kirk Wiebe, tidligere senioranalytiker, SIGINT Automation Research Center, NSA

Robert Wing, tidligere officer i udenrigstjenesten (associeret VIPS)

Ann Wright, pensioneret oberst af reserven i den amerikanske hær og tidligere amerikansk diplomat, som trådte tilbage i 2003 i opposition til Irak-krigen MEMO til Biden

Foto: Sergent Tom Evans RLC/MOD

23. marts 1983 – Lyndon LaRouche, Ronald Reagan og SDI

Ikke korrekturlæst

23. marts 2024 (EIRNS) – I dag er det 41 år siden, at præsident Ronald Reagan annoncerede sin beslutning om at vedtage Lyndon LaRouches forslag om, at USA skulle give Sovjetunionen et tilbud om, at de to atomvåbenmagter skulle samarbejde om udviklingen af et rumbaseret forsvar mod

atomvåben ved hjælp af "nye fysiske principper" såsom laserstråler og/eller partikelstråler til at gennemskære og ødelægge ICBM'er under flyvning. LaRouche havde på vegne af Reagan-administrationen holdt møder via bagkanaler med repræsentanter for Sovjetunionen i omkring et år, mens han diskuterede ideen med repræsentanter for den amerikanske præsident. I en landsdækkende tv-transmitteret tale, der blev set af hele verden om aftenen den 23. marts 1983, kom Reagan med sin berømte meddelelse til "etablissementets" store overraskelse. Hans ord:

"Jeg opfordrer det videnskabelige samfund i vores land, dem, der skabte atomvåbnene, til nu at vende deres store talenter mod menneskehedens og fredens sag; til at give os midlerne til at gøre disse atomvåben impotente og forældede."

Medierne og langt størstedelen af den politiske elite var så forbløffede og uvidende, at de blev tvunget til at bede lederen af LaRouches Fusionsenergifond, som på det tidspunkt hed Paul Gallagher, om at komme på nationalt tv for at forklare, hvad det hele handlede om.

Selv om Sovjet ikke accepterede LaRouches tilbud, og selv om LaRouches fjender (og Reagans og menneskehedens) samlede deres kræfter for at sabotere konceptet i USA og for at optrappe "get-LaRouche task force" for at underminere LaRouche-bevægelsen, ville verden have været et langt bedre sted i dag, hvis det var blevet gennemført som planlagt af LaRouche, i stedet for den fare for en brat nedstigning til det termonukleare helvede, som vi befinder os i nu.

Foto: ©EIRNS/Stuart Lewis

Video: 'Ti principper' vækker begejstring på Kim Iversen Show

Ikke korrekturlæst

23. marts 2024 (EIRNS)-Helga Zepp-LaRouches "Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur" blev præsenteret den 22. marts af Schiller Instituttets repræsentant Richard A. Black på det meget sete Kim Iversen Show. I dag, lørdag eftermiddag, havde der været 126.000 visninger på internettet og 17.000 visninger på YouTube.

Kim Iversen Show har 543.000 abonnenter. I et livligt interview kunne Black præsentere Zepp-LaRouches arbejde for at etablere en international konference mellem nationer, der udelukkende er helliget en præsentation og debat om de principper, der er nødvendige for at etablere en verdensorden baseret på et paradigme af fred og gensidig udvikling af alle nationer – på det tidspunkt, i dag, hvor det globale NATO er ved at udløse en atomar 3. verdenskrig mod Rusland.

Mange kommentarer afspejlede begejstring ved tanken om, at der findes en konkret vej til at realisere et nyt paradigme for menneskeheden. Blandt kommentarerne: "De 10 principper fik mig til at græde – ja, det er præcis det. Det er det tilsigtede resultat af dette eksperiment på vores kærlige planet med hensyn til fri vilje uden styring. Det er vores skæbne som menneskehed at opnå det som et fundament at vokse på. Det er det, vi skal nå frem til som udgangspunkt for vores verdenssamfund – for hver især at være en del af et forenet verdenssamfund for menneskeheden. Ingen vil miste noget – alle vil vinde alt."

En anden kommentar: "En utrolig samtale! Den smukkeste vision af menneskeheden er bragt frem gennem LaRouche-bevægelsen."

Mennesket er fundamentalt godt og i stand til at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed. Lyndon LaRouche. Fred gennem fremskridt.”

Og videre: “Fantastisk interview! De er fortalere for fred og velstand gennem udvikling, for hele verden, og at der ikke er nogen grund til en nulsums-tankegang. At menneskeheden gennem samarbejde kan nå længere og hurtigere end med individuel egeninteresse.”

En kort kommentar: “Jeg kan godt lide Schiller Instituttet. Lyndon H. LaRouche havde ret i mange ting.”

I slutningen af programmet opfordrede Black seerne til at se og cirkulere videoen “The LaRouche Oasis Plan“, som findes på <https://laroucheorganization.com>.

Hvilken galakse befinder du dig i ?

Ikke korrekturlæst

23. marts 2024 (EIRNS) – Ungarns premierminister Viktor Orbán ramte hovedet på sømmet i en kommentar den 22. marts, efter at have deltaget i et EU-topmøde i Bruxelles. Han sagde, at en række EU-ledere der åbent diskuterede, hvad der var “utænkeligt” for bare et par uger siden: at sende NATO-tropper til Ukraine for at kæmpe mod Rusland. Orbán advarede om, at “hvis et NATO-land går ind i militære operationer mod Rusland, vil det betyde starten på Tredje Verdenskrig.” Han tilføjede om mødet med sine kolleger: “Jeg føler, at jeg er ankommet til en anden galakse.”

Orbán har ret – og det er en usædvanlig farlig indsigt.

Den dominerende politik blandt de vestlige eliter er en nådesløs konfrontation med Rusland og Kina på alle fronter – op til og inklusive atomkrig. Krigsretorikken fra massemedierne og næsten alle politiske ledere er mere skør og hysterisk end den anden, og de hyperventilerer hver især i deres fordømmelse af præsident Putin og Rusland som kilden til alt ondt i verden – eller måske galaksen.

Der foreslås styrker på jorden fra NATO. Tysklands Taurus-missil gøres klar til forsendelse, så Kiev kan angribe Moskva og andre mål. Olieraffinaderier dybt inde i Rusland bliver fortsat angrebet med vestlige våben, vestlig målretning og vejledning og åben vestlig godkendelse.

Den 22. marts dræbte et afskyeligt terrorangreb 133 russere, der overværede en koncert nær Moskva. Selvom de russiske myndigheder endnu ikke officielt har placeret ansvaret, meddelte præsident Putin i en national tv-udsendelse, at “angriberne blev fanget på flugt mod Ukraine, hvor der ifølge de foreløbige oplysninger var forberedt en mulighed for at krydse grænsen på den ukrainske side.” Uanset hvem de umiddelbare terrorister viser sig at være, er det veldokumenteret, at sådanne evner – og motivet – hovedsageligt ligger hos vestlige efterretningstjenester, især de britiske.

En anden del af krigen mod menneskeheden, som har sit udspring i “den anden galakse”, er den finansielle og økonomiske krigsførelse, som Wall Street og City of London fører mod BRIKS-nationerne og ethvert land i det Globale Syd, som vil bryde fri af trældom under det bankerotte transatlantiske systems udplyndring og spekulation. Sydafrika trues med amerikanske sanktioner for at vove at fordømme det israelske folkemord i Gaza. IMF og de internationale banker har Etiopien og Egypten på pinebænken og kræver dødbringende stramninger og nedskæringer for at kunne refinansiere deres lån. Kinesiske banker bliver afpresset med udsigten til amerikanske

sanktioner, hvis de fortsætter med at finansiere kinesisk-russisk handel. Og Saudi-Arabien er et særligt mål for at trække landet væk fra BRIKS og ind i en anerkendelse af Israel, så regionen derefter kan håndtere "den måske største trussel mod Israel og mange andre, som er Iran og dets forskellige stedfortrædere," udtalte udenrigsminister Tony Blinken efter et møde med den saudiske udenrigsminister og kronprins Mohammed bin Salman.

Synspunkterne fra disse to galakser er blevet absolut uforenelige, kommenterede Helga Zepp-LaRouche i dag. Der må gøres en ekstraordinær organisatorisk indsats for at bringe en smule rationalitet tilbage til de vestlige politiske beslutningstagere, før det er for sent. I sine afsluttende bemærkninger til mødet den 22. marts i Den Internationale Fredskoalition understregede Zepp-LaRouche:

"Jeg tror, at forværringen af den strategiske situation vil gå op for folk over hele verden, for hvis russerne rent faktisk siger, at der nu er krigstilstand, så vil det blive hørt. Jeg kan kun håbe, at en masse tåbelige mennesker, som tror, at det hele er bluff og ikke vil ske, vil vågne op."

Hun fortsatte: "Jeg vil opfordre alle til virkelig at investere noget tid i at sikre, at vi når ud til alle de organisationer og institutioner, som bør være alarmerede og mobiliserede.... Ræk ud til kirker, fagforeninger, civile grupper; og sørg for, at de handler på baggrund af den erklæring", der netop er blevet udarbejdet og læst op på IPC-mødet, "Vores opråb må ikke komme for sent!"

"Kom i gang med en bevidst mobilisering", insisterede Zepp-LaRouche, "bliv virkelig en organisator. Lige nu er der meget få mennesker, der forstår krisens alvor og har en løsning."

Ud over denne hastende mobilisering for at stoppe krigstrangen, tilføjede hun: "Vi er også nødt til at adressere de underliggende årsager til, at dette sker.... Ud over den

økonomiske krise og krisen i det finansielle system i Vesten, som er årsagen til den, er der det faktum, at områder i resten af verden ikke kollapser; de er i fremgang. Kina er på vej op, hele Asien er på vej op. I mellemtiden har det meste af det Globale Syd allieret sig med BRIKS.”

Under disse omstændigheder er der behov for en helt ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. “Jeg ved, at de fleste mennesker ikke tror, at de kan skabe nogen forandring, eller at de kan være med til at ændre hele verdensordenen. De fleste tror, at de er for små, at det ikke er deres job. Men vi bør tænke som verdensborgere, for hvis verden er i uorden, har hver af os ret til at tænke over, hvordan vi kan gøre verden bedre.”

Zepp-LaRouche mindede lytterne om, at hun tilbage i november 2022 havde udarbejdet et forslag med “ti principper, som er sendt videre som et forslag til diskussion, og for at give folk en fornemmelse af, hvad der bør være en del af en sådan ny arkitektur.”

Hun konkluderede: “Dette er en situation, hvor vi har brug for en masse kræfter verden over til at sige: Hvis den nuværende verdensorden fører til verdenskrig, hvad kan vi så erstatte den med for at skabe en varig fred for hele menneskeheden, så vi kommer ud af denne fare? Jeg tror, at en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur er den eneste måde, hvorpå vi kan løse disse problemer.”

Foto: Wikimedia Commons

Vores opråb må ikke komme for sent!

Ikke korrekturlæst

22. marts 2024 (EIRNS) – Denne erklæring blev præsenteret på mødet den 22. marts 2024 i International Peace Coalition, hvor dens øjeblikkelige distribution internationalt var et centralt diskussionsemne.

“Vi står nu over for det faktum, at i morgen er i dag. Vi er konfronteret med nuets voldsomme nødvendighed. I denne udfoldelse af livets og historiens gåde er der noget, der hedder at komme for sent.” -Rev. Dr. Martin Luther King, Jr.

Lad os ikke lægge fingrene imellem. Verden er nu på en direkte, hurtig bane til atomkrig. Giv ikke Rusland eller Kina skylden. Vi, i den transatlantiske verden, er problemet, og løsningen ligger hos os. Hvis vi fortsætter med at vente på at “se, hvad der sker”, hvis vi venter på, at de i den “militærmonetære magtstruktur” kommer til fornuft, vil vi komme for sent til at stoppe menneskehedens sidste krig. Tiden til at handle er nu.

Søndag den 17. marts, ved afslutningen af det russiske præsidentvalg, svarede Vladimir Putin på en journalists spørgsmål om den franske præsident Macrons kommentarer den 26. februar om, at det ikke kunne udelukkes, at NATO ville indsætte landtropper i Ukraine: “Det er klart for enhver, at dette vil være et skridt nærmere en fuldskala Tredje Verdenskrig. Jeg tror næppe, at nogen er interesseret i dette.” Men som den afdøde israelske politiker Abba Eban engang sagde: “Undervurder aldrig galskabens faktor i politik.”

Geneva Academy of International Humanitarian Law and Human Rights opregner 110 væbnede konflikter i verden i dag. Det er

resultatet af nutidens imperiale "regelbaserede orden". Den uanstændige krig i Gaza, som rationaliserer titusindvis af børn, der bliver massemyrdet for forbrydelser og årsager, som de er helt uskyldige i, kræver, at vi rejser os og handler. Vi må forstyrre planerne hos dødens købmænd og missionærer, som forsikrer os om, at "de må ødelægge Gaza (eller for den sags skyld Ukraine) for at redde det."

Den Internationale Fredskoalitions grundlægger Helga Zepp-LaRouche har sagt:

"En ny økonomisk verdensorden er ved at opstå, som involverer langt størstedelen af landene i det Globale Syd. De har erklæret: Kolonialismen er forbi! De europæiske nationer og USA må ikke bekæmpe denne indsats, men må, ved at gå sammen med udviklingslandene, samarbejde om at forme den næste epoke i udviklingen af den menneskelige art til at blive en renæssance for de højeste og mest ædle udtryk for kreativitet!"

Det kan ikke lade sig gøre i en verden domineret af krig. Vi har brug for det største opråb mod krig, som verden nogensinde har set. Derfor erklærer Den Internationale Fredskoalition en mobilisering i rødt alarmberedskab. Krigen for menneskeheden skal vindes nu, før den endelige krig – krigen mod selve menneskeheden – nogensinde bliver udkæmpet. Der er brug for demonstrationer, boykot og afsløringer af dødens købmænd, breve og erklæringer fra og til institutioner, vågne vagter og enhver tænkelig kreativ, ikke-voldelig direkte aktion for at forstyrre verdens stævnemøde med dommedag nu.

Vælg menneskelighed frem for krig!

Oase-plan for Gaza, ikke folkemord!

Stop NATO's krig mod Rusland!

Foto: CC/bswise

Zepp-LaRouche til Den Internationale Fredskoalition: “Vi har brug for en ekstraordinær mobilisering af mennesker med god vilje

Ikke korrekturlæst

ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen! Dette er Den Internationale Fredskoalition. Dette er det 42. møde i træk, vi har afholdt. Tak til jer alle for at komme. Der er sket en meget vigtig optrapning lige nu med hensyn til faren for atomkrig, og mange af os har været i rødt alarmberedskab de sidste par dage. Så jeg vil gerne takke alle for at komme med så kort varsel.

I dag har vi en række talere, journalister, eksperter og folk, der vil svare på forskellige dele af præsentationerne. Vi vil have en diskussionsperiode, og folk vil rapportere om al den organisering, de har lavet i løbet af ugen. Jeg har to medmoderatorer, som også vil være til stede – Dennis Small og Dennis Speed, som er fra Schiller Instituttet. Vi åbner med Helga Zepp-LaRouche, som starter med den politiske situation. Hun er grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. Værsgo, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag. Lad mig først og fremmest byde jer alle velkommen. Jeg tror, at alle tænkende mennesker er klar over, at krigsfaren accelererer med en utrolig hastighed.

Det er næsten umuligt at finde ud af, hvor man skal begynde med de voksende kriser for menneskeheden, som vi befinder os i. Ikke alene har vi en stigende fare for, at en krig mellem NATO og Rusland kommer lige om hjørnet; en forværring af situationen med Kina; men vi har også disse utrolige humanitære kriser, som dræber mennesker i hundredtusindvis: Det er naturligvis Gaza, Haiti og Sudan. At sige, at menneskeheden befinder sig i en ekstraordinær krise, er en meget mild måde at beskrive det på. Derfor har vi formuleret en erklæring, som vi ønsker at præsentere i dag, fordi vi ønsker – hvis I er enige – at bruge den som et redskab til at mobilisere og kontakte så mange mennesker, organisationer, institutioner og folkevalgte, som vi overhovedet kan. For jeg tror, at hvis vi ikke ændrer den nuværende kurs, så tror jeg, at vi er på vej direkte ind i en katastrofe, en vej, hvor der ikke er nogen vej tilbage.

Jeg synes, det er svært at sige, hvilken krise der er værst, for de har alle potentiale til at komme helt ud af kontrol. Situationen omkring Ukraine bevæger sig tydeligvis mod et punkt, hvor der sker ændringer, som general Kujat sagde allerede i august 2023, at når det står klart, at ukrainerne ikke kan vinde – og det er ved at blive meget indlysende – så vil NATO stå over for en beslutning om enten at gå efter diplomatiske forhandlinger eller at eskalere. Lige nu er det, som om ren og skær galskab, sindssyge har grebet mange ledere i Vesten, så de ønsker at gå efter konfrontationen. Det afspejles i det faktum, at selv om kansler Scholz (heldigvis) stadig holder ud ved ikke at gå med til at sende Taurus-krydsermissilerne, så forhindrer det ikke oppositionen og endda dele af hans egen koalition i at holde trommen i gang for at få Taurus sendt af sted. Det ville ikke ændre noget, lige så lidt som noget andet våben har ændret eller vil ændre noget, for hvis hele den ukrainske befolkning er så svækket, at de ikke kan blive ved med at kæmpe, vil intet våben i verden kunne gøre en forskel. Men det forhindrer ikke folk i at optrappe. Macrons også uforståeligt vanvittige udtalelse om

at sende franske tropper på jorden ind i Ukraine; næstformanden for Dumaen Pyotr Tolstoy kom dybest set med en meget hård, ligefrem bemærkning, hvor han sagde, at hvis disse franske soldater kommer til Ukraine, vil de lide samme skæbne som Napoleons hær. Hvis du husker, blev en hær på flere hundrede tusinde reduceret til et par dusin elendige mennesker ved slutningen af Napoleons felttog. Og ikke meget bedre var skæbnen for det tyske Reichswehr, der forsøgte at komme ind på russisk territorium. Så det er meget tydeligt, at russerne lige nu fremkalder billedet af disse to store felttog, som endte med et knusende nederlag for disse indtrængere.

NATO ser ud til at være fast besluttet på at optrappe. Der er lige nu en stor NATO-delegation i Kiev, som mødes med regeringen i Kiev. Men der er også et Kyiv Security Forum, hvor en hel masse andre tidligere topembedsmænd – Van Rompuy, Barroso, Lady Ashton og forskellige andre EU-embedsmænd – deltager. Admiral Rob Bauer, leder af NATO's militærkomité, sagde, at NATO og Ukraine aldrig har været tættere på hinanden, vi er næsten integrerede. Så det er virkelig tydeligt, at vi har nået en tærskel, og ingen taler om diplomati. Vi var meget tæt på en diplomatisk løsning i marts 2022, og krigen kunne være endt lige der, men så kom Boris Johnson, som burde bebrejdes og diskuteres mere som en krigsmager – ingen diskuterer det. Han smadrede denne mulighed, og nu bevæger vi os tomme for tomme mod Tredje Verdenskrig. Den samme Pjotr Tolstoj sagde, at franskmændene fremprovokerer Tredje Verdenskrig ved at gøre det. Jeg tror, at vi virkelig balancerer på randen af en frygtelig katastrofe for menneskeheden.

Det er ubegribeligt! Tyskerne sagde ved afslutningen af Anden Verdenskrig "Aldrig mere!", og aldrig mere skulle krig udgå fra tysk jord. Det ser ud til, at atlantisternes overtagelse af flere institutioner i Tyskland er så komplet, at hele historien ser ud til at være glemt. Det er utroligt! Tyskerne, som ikke havde den eneste skyld, men de havde en stor del af

skylden for, hvad der skete i Anden Verdenskrig og grusomhederne omkring den, og de ser ud til at have glemt alt dette. I lyset af den tyske skyld – og de havde denne skyld – var det utroligt generøst, at Sovjet eller russerne i slutningen af Sovjetunionen gik med til en fredelig tysk genforening. Det ser også ud til at være glemt. I dag er der nogle revanchister, der siger, at det var Willy Brandts og Egon Bahrs Ostpolitik, der ville have ført til Putins invasion i Ukraine. Det er så utroligt, hvad folk tolererer. Og hvis man kritiserer det, risikerer man straks at blive udstødt, at blive angrebet med alle mulige ting. Det er helt utroligt! Så en forandring er nødvendig. Den eneste kraft, der ser ud til at bevæge sig i retning af en diplomatisk løsning, er Kina. Men det får meget lidt respons fra kræfterne i Vesten.

Lige så foruroligende er situationen i Gaza, hvor der ifølge alle FN-rapporter dør 500 mennesker om dagen på grund af mangel på mad og sygdomme. Netanyahu siger angiveligt, at invasionen af Rafah vil ske før eller siden, at taktisk diplomati, men ingen effektiv intervention finder sted på nuværende tidspunkt.

Så jeg tror, vi har brug for en ekstraordinær mobilisering af mennesker med god vilje. Det er ikke befolkningen, der ønsker krig. Hvis man går rundt i alle lande og spørger folk: "Går du ind for en verdenskrig, der kan udslette denne civilisation?", vil et overvældende flertal naturligvis sige: "Absolut ikke." Men det er medierne og det, Ray McGovern altid kalder MICIMATT-strukturen, som sørger for, at det kun er krigsmagerne, der bliver hørt i tv og radio. Vi må på en eller anden måde finde en måde at imødegå det og lægge løsninger på bordet, for disse løsninger findes. Vi har snart vores Oasis Plan-konference for Sydvestasien, som får en masse meget positiv genklang, især fra kræfter i regionen. Og vi har absolut brug for et nyt paradigme, for hvis der er noget, vi kan lære af den westfalske fred, så er det, at hvis man fortsætter en krig ud over et vist punkt, så er der ingen

tilbage i live til at nyde sejren. Det er grunden til, at folkene i Den Westfalske Fred kom sammen og blev enige om de principper, der er grundlaget for international lov. Vi er nu nået til et punkt, hvor ingen vil vinde en sejr i denne krise. Derfor har vi brug for en tilgang som Den Westfalske Fred, den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som vil omfatte interesserne for hvert eneste land på planeten, både sikkerhedsinteresser, men også udviklingsinteresser.

Hvis vi ikke kan nå frem til sådan en tilgang, er jeg bange for, at vi ikke kommer til at leve ret længe. Så jeg synes virkelig, vi skal tage denne resolution, som nogen måske kan læse nu eller senere se andre steder i briefinggen og a[[t https://eir.news/2024/03/our-outcry-must-not-come-too-late/](https://eir.news/2024/03/our-outcry-must-not-come-too-late/)], og så skal vi bruge den til virkelig at gå ind i en total mobilisering for at vække folk og sørge for, at denne politik bliver ændret. Det var det, jeg ville sige.

Afsluttende bemærkninger

Jeg tror, at forværringen af den strategiske situation vil gå op for folk over hele verden, for hvis russerne rent faktisk siger, at der nu er krigstilstand, så vil det blive hørt. Jeg kan kun håbe, at en masse idiotiske mennesker, som tror, at det hele er bluff og ikke vil ske, vil vågne op. Så jeg tror, det er et unikt øjeblik at tage denne erklæring, som Dennis læste i begyndelsen – jeg siger ikke, at det er Bibelen, eller at det ikke kunne gøres bedre, men det er noget, vi besluttede at udsende med henblik på mobilisering. Jeg vil opfordre alle til virkelig at investere noget tid i at sikre, at vi når ud til alle organisationer og institutioner, som bør være bekymrede og mobiliserede. Det vil sige alle dele af den internationale fredsbevægelse, selv de etablerede som Physicians Against Nuclear War og mange andre. Ræk ud til kirker, fagforeninger, civile grupper; og sørg for, at de handler på baggrund af denne erklæring. For jeg tror, at der vil være store demonstrationer i mange europæiske lande i påsken, som er ni dage fra nu, så tag denne erklæring eller

måske en anden pjece, som vi stadig vil producere, og deltag massivt i disse marcher og forsøg at diskutere indholdet af diskussionen fra i dag med alle disse grupper. Kom ind i en følelse af mobilisering. Jeg beder dig om, at du ikke bare kommer og lytter til dette opkald en gang om ugen, men at du virkelig bliver en organisator. Lige nu er der meget få mennesker, der forstår krisens alvor og har en løsning. Jeg vil bede jer om denne form for øjeblikkelig mobilisering. Gå til kirker, gå til præster, gå hvor som helst – borgmestre, hvad som helst I mener er inden for jeres rækkevidde og omgivelser.

Det andet, jeg vil sige, er, at vi er nødt til at adressere de underliggende årsager til, at dette sker. Jeg vil gerne tilføje til det, Dennis sagde, at det ikke kun er den økonomiske krise og krisen i det vestlige finanssystem, der er årsagen til det. Der er det faktum, at dele af resten af verden ikke kolliderer; de er i fremgang. Kina er på vej op, hele Asien er på vej op. I mellemtiden har det meste af det Globale Syd allieret sig med BRIKS. Så længe man har Wolfowitz-doktrinen, som er idéen om, at USA's unipolære position skal opretholdes med alle midler, så vil det være den fortsatte årsag til disse krige, ud over alt det, der allerede er blevet sagt. Derfor vil jeg virkelig gerne have dig til at tænke over denne idé om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Jeg ved, at de fleste mennesker ikke tror, at de kan ændre noget, eller at de kan være med til at ændre hele verdensordenen. De fleste tænker, at de er for små, og at det ikke er deres job. Men vi bør tænke som verdensborgere, for hvis verden er i uorden, har hver af os ret til at tænke over, hvordan vi kan gøre verden bedre. Vi mener det helt alvorligt med ideen om at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Vi vil afholde konferencer om det emne. Så jeg vil bede dig om at se på, hvad vi har skrevet om det indtil videre. De ti principper, som jeg har sendt videre som et forslag til diskussion, og bare for at give folk en fornemmelse af, hvad

der bør være en del af sådan en ny arkitektur, hvis du er enig i den tilgang og gør dig bekendt med den, så begynd at diskutere det i dine sociale grupper, hvor du er. Dette er noget, hvor vi har brug for en masse kræfter verden over til at sige, at hvis den nuværende verdensorden fører til verdenskrig, hvad kan vi så erstatte den med for at skabe en varig fred for hele menneskeheden, så vi kommer ud af denne fare? Jeg tror, at en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur er den eneste måde, hvorpå vi kan løse disse problemer.

Så det vil jeg bede dig om at gøre, og måske kan vi tage det op på næste møde i næste uge.

At få verden vendt rigtigt opad

Den 21. marts 2024 (EIRNS) – Den 26. januar fastslog Den Internationale Domstol, at der var solidt grundlag for anklagen om folkedrab fra Israels side mod palæstinenserne i Gaza. Samme dag hævdede Israel, at UNRWA (United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East), den vigtigste hjælpeorganisation, der holder tempoet i folkemordet tilbage, havde 12 af sine 30.000 ansatte med en eller anden forbindelse til Hamas' angreb på Israel den 7. oktober. UNRWA afskedigede uden videre alle de 12 medarbejdere uden at bestride de mangelfulde påstande i Israels bevismateriale, tilsyneladende i håb om, at de vestlige magter ville være tilfredse med ofringen.

I løbet af de sidste otte uger har den israelske regering ignoreret ICJ's foreløbige ordrer, især ordrer om at skaffe

mad, vand og medicin nok til at håndtere underernæring og sygdom, mens mere end et dusin vestlige lande simpelthen har stoppet al deres finansiering af UNRWA. Der er noget omvendt ved dette billede.

I går udtalte FN's generalsekretær, at den uafhængige undersøgelse af UNRWA nu som forventet har påvist, at organisationen er godt rustet til "at sikre overholdelse af det humanitære princip om neutralitet", og at kommissionen har identificeret de specifikke forbedringer, der skal tages hånd om.

Så hvor er overskrifterne om lande, der nu jubler over, at de kan genoprette finansieringen til UNRWA, den mest umiddelbare og effektive logistiske kapacitet til at føre krig mod den desperate sult, sygdommene og dødsfaldene på grund af sult? Og selvom der ikke var nogen grund til at understrege pointen, så forbyder det amerikanske nødbudget, der skal stemmes om i morgen, enhver form for finansiering af UNRWA det næste år!

FN's Sikkerhedsråd hørte den 19. marts om rædslerne i Sudan, som de vestlige medier har udeladt fra deres dækning, fordi vores fattige befolkninger knap nok kan håndtere, hvad der sker i Gaza. Ifølge FN menes omkring 730.000 sudanesiske børn at lide af alvorlig underernæring, mere end 8 millioner mennesker er fordrevet, og 18 millioner står over for akut fødevaresikkerhed, selv i deres høstsæson. I Haiti forklarede den administrerende direktør for Hospital Albert Schweitzer til ABC News, at med "havnene lukket ned, er der nu reel bekymring for, at Port-au-Prince faktisk kan løbe tør for mad og andre vigtige forsyninger i løbet af de næste to uger." En kvinde, der er flygtet fra volden og har søgt tilflugt i en forladt regeringsbygning, bliver interviewet: "Vi er ved at dø af sult. Babyerne er ved at dø af sult. De handicappede dør af sult. De unge dør af sult. Alle er ved at dø af sult. Vi kan ikke hjælpe hinanden."

Den nuværende situations hæslighed og fare kræver en

urokkelig, beslutsom optimisme om, at menneskeheden, som Friedrich Schiller udtrykte det, faktisk er født til noget bedre. Sidste uges drøftelser i Den Internationale Fredskoalition (IPC) gav et glimt af dette håb og drev en kile ind mellem håb og fortvivlelse. I morgen indkalder IPC til et hastemøde i en "rød alarm"-mobilisering, hvor de leder kampen for at finde en vej frem. Den rapport vil blive offentliggjort her i morgen.

I mellemtiden kan man, som om ens liv – og mange andre liv – afhang af det, studere kernen i løsningen, begyndende med den 14 minutter lange videooversigt om "Oase-planen", og sprede den vidt og bredt. Når først denne verden får vendt den rigtige side opad, vil man måske undre dig over, hvorfor vi ikke gjorde det noget før.

Foto: Credit: ICJ

Politisk orientering den 21. marts 2024 med formand Tom Gillesberg

Kan Vesten bringes til fornuft? Stop folkedrabet i Gaza og krigen i Ukraine inden det er for sent

Politisk orientering den 21. marts 2024 med formand Tom Gillesberg

Se den 14 min. video: The Oasis Plan – LaRouche's Solution for the Middle East:

English: <https://www.youtube.com/watch?v=hjfFH...>

Arabic subtitles: https://www.youtube.com/watch?v=551_X...

Tilmelding til Schiller Instituttets gratis online konference 13 April 2024 at 11am EDT; 5pm CET: The Oasis Plan: The LaRouche Solution for Peace Through Development Between Israel and Palestine and for All of Southwest Asia: <https://schillerinstitute.nationbuild...>

Se vores interview med Palæstinas Ambassador til Danmark, H.E. Prof. Dr. Manuel Hassassian: <https://www.youtube.com/watch?v=RGsWv...>

Se vores interview med Dr. Izzeldin Abuelaish den 18. marts 2024: <https://www.youtube.com/watch?v=wfp0Y...>

Kontakt os: +45 53 57 00 51; si@schillerinstitut.dk Dansk: www.schillerinstitut.dk

Præsentationsvideo: Schiller Instituttet: Fred Gennem Udvikling: <https://www.youtube.com/watch?v=hJPD7...>

Andre vigtige hjemmesider: English: www.schillerinstitute.com
www.laroucheorganization.com www.larouchepub.com
www.larouchepub.com/eiw

Hvor er opråbet? Vil det komme, når det er for sent?

Den 20. marts 2024 (EIRNS) – Natten til den 17. marts advarede

den russiske præsident Vladimir Putin om, at en direkte militær konflikt mellem Rusland og de USA-ledede NATO-tropper i Ukraine ville betyde, at planeten kun var et skridt fra en atomar Tredje Verdenskrig. Putin svarede på en journalists spørgsmål om den franske præsident Emmanuel Macrons kommentarer den 26. februar om, at det ikke kunne udelukkes, at NATO's landtropper ville blive indsat i Ukraine. Putin, hvis valgsejr netop var blevet bekræftet, var kortfattet med hensyn til, hvad dette ville indebære:

“Det er klart for alle, at dette vil være ét skridt fra en total Tredje Verdenskrig. Jeg tror næppe, at nogen er interesseret i dette.” Og han understregede endnu en gang: “Jeg har sagt det igen og igen, og jeg gentager det. Vi er for fredsforhandlinger, men ikke blot fordi fjenden løber tør for kugler.”

To dage senere, den 19. marts, rapporterede Putins direktør for den russiske efterretningstjeneste, Sergej Naryshkin, at Frankrig allerede var i gang med at forberede sådanne troppeindsættelser: “Ifølge oplysninger fra den russiske SVR (Efterretningstjeneste for Udenrigsanliggender) er en styrke, der skal sendes til Ukraine, allerede ved at blive forberedt. I første omgang vil det omfatte omkring 2.000 soldater... Det vil således blive et legitimt prioriteret mål for angreb fra de russiske væbnede styrker. Det betyder, at det vil lide samme skæbne som alle de franskmænd, der nogensinde er kommet til den russiske del af verdenen med et sværd,” understregede Naryshkin.

Naryshkin gentog den pointe, Putin kom med i sin årlige tale til den føderale forsamling den 29. februar: “De må i sidste ende forstå, at vi også har våben ... der kan ramme mål på deres territorium. Og de bør forstå, at det, de gør nu for at skræmme hele verden, er at risikere en konflikt med atomvåben, som betyder civilisationens undergang. Er de klar over hvad det indebærer?”

Reaktionen fra Frankrig, USA og NATO som helhed på Ruslands gentagne bøn om fornuft har været skræmmende på grund af de strategiske følgevirkninger af deres rene selvmorderiske vanvid. De vestlige nationer taler nu åbent om at indsætte NATO-tropper i direkte kamp mod Rusland.

Stabschefen for den franske hær, general Pierre Schill, skrev en kronik i Le Monde den 19. marts, hvor han sagde, at "Den franske hær er klar... Den franske hær forbereder sig på de hårdeste konflikter." Han sagde, at Paris kunne samle en division på 20.000 tropper inden for 30 dage og en hær på 60.000 ved at gå sammen med divisioner fra andre NATO-allierede, og mindede om at Frankrig er afhængig af sit atomarsenal til sit forsvar.

Samme aften gav den franske oberstløjtnant Vincent Arbarétier (pensioneret) en kort briefing på fransk TV "Direct LCI" om forslaget om at samle franske tropper langs Dnieper-floden i Ukraine for at deltage i de militære kampe mod Rusland. Intervieweren spurgte: "Ville det ikke blive betragtet som en provokation af Rusland?" svarede Arbarétier skråsikkert: "Absolut ikke, for det tvinger Rusland til at diskutere, mens vi er i en ligeværdig position. Det vil sige, at vi har soldater, vi er en atommagt."

Den 19. marts var den amerikanske forsvarsminister, Lloyd Austin, også på Ramstein Air Base i Tyskland til et møde i Ukraine Defense Contact Group, hvor han gentog den amerikanske politik om, at hvis Ukraine taber mod Rusland, så vil NATO selv snart være i krig med Rusland. Dagen før havde forsvarsministrene fra Tyskland og Polen, henholdsvis Boris Pistorius og Władysław Kosiniak-Kamysz, mødtes lige uden for Warszawa, hvor de meddelte, at Tyskland og Polen i fællesskab vil oprette en hurtig udrykningsstyrke ved EU's østlige grænse, der skal starte med 2.500 soldater hver.

Tro ikke et øjeblik, at regeringerne i NATO-landene ikke er så skøre – det er de. Og de er desperate på grund af deres

kollapsende system. For over to år siden sagde de samme regeringer, at der slet ikke ville blive sendt våben til Ukraine – og så blev de sendt. Senere svor de, at der ikke ville blive sendt mellemdistancemissiler – og så blev de sendt. Derefter lovede de, at de ikke ville sende Leopard- og Abrams-kampvogne – og nu er de der også. I dag diskuterer de aktivt at sende langtrækkende Taurus-missiler til Ukraine, som kan ramme dybt ind på russisk territorium, og at indsætte egentlige NATO-tropper i kamp mod russiske soldater. Hvor lang tid går der, før det også bliver virkelighed?

Hvis vi endnu en gang venter på at “se, om det sker”, vil det sandsynligvis være for sent at gøre noget ved det. Tiden til et verdensomspændende opråb er nu! Tiden til at forene fredsbevægelsen i alle lande er nu! Det er nu, vi skal vågne op og indse, at vi kun er “et skridt fra en fuldstændig tredje verdenskrig “!

Den Internationale Fredskoalition er i rødt alarmberedskab og mobiliserer på alle tænkelige ikke-voldelige måder for at sikre, at det organiserede internationale opråb kommer nu, før det er for sent. Deltag i IPC’s kommende 42. ugentlige møde fredag den 22. marts kl. 12 EDT (kl 18 dansk tid), og få alle dine familiemedlemmer, venner og kontakter til at gøre det samme.

Foto: Credit: NATO

Webcast: Hvad Putins genvalg

betyder for NATO's krigshøge Schiller Instituttet Webcast Dialog med Helga Zepp- LaRouche

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 20. marts 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 20. marts 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Send venligst dine spørgsmål og kommentarer til questions@schillersintitute.org.

Lad os starte vores diskussion med at tale om genvalget af Ruslands præsident Putin, som let overvandt Vestens bestræbelser på at underminere ham, men også på at ramme Rusland, ved at gennemføre operationer mod Rusland, designet til at svække landet. Men det lykkedes ikke, og det var med til at sikre ham en overvældende valgsejr. Men blandt de udtalelser, der angriber hans genvalg, gentager vestlige ledere deres advarsler om, at NATO skal forberede sig på krig med Rusland, og siger, at vestlige regeringer skal øge militærbudgetterne for at forberede sig på krig. Formanden for Rådet for Den Europæiske Union, Charles Michel, lavede endda en parodi på Orwells 1984 og sagde: "Hvis vi ønsker fred, må vi forberede os på krig."

Så ud fra dette perspektiv er der to spørgsmål om det russiske valg. Det første er: "Hvad er det, der driver denne hensynsløse retorik fra NATO?" Og for det andet, fra en person i Mellemøsten: "Hvordan reagerer den ikke-eurocentriske verden på Putins genvalg og den generelle opbygning af krig i det

Globale Nord?"

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Hvis man prøver at se på dette valgresultat, er det næsten, som om det skete i to forskellige universer: Det ene er de vestlige medier og mainstreampolitikere, som alle siger, at det er en komplet farce, at det ikke var demokrati, at det var arrangeret på forhånd. Men hvis man ser på, hvordan det ser ud fra russisk side, og jeg så festlighederne i Kreml, som var sammenfaldende med Putins valgsejr og 10-årsdagen for Krims genforening med Rusland, så får man et helt andet indtryk. Og folk, der faktisk kender til den interne situation i Rusland, fortæller, at Putin har folkets opbakning, hvilket afspejles i, at han fik 87% af stemmerne, og det er især den russiske befolknings opfattelse af, hvor utroligt giftig Vesten er blevet over for Rusland, der gjorde dette valgresultat endnu stærkere.

Så Vesten er tydeligvis drevet, og der er folk, som er mere bekymrede for deres egen position som ledere og genvalg end konsekvenserne af det, der sker. Så jeg tror på en måde, at valgresultatet var forventeligt, og jeg finder det godt, for sammenlignet med de fleste ledere i Vesten er Putin faktisk inkarnationen af tålmodighed og fornuft. Og jeg ved godt, at folk vil hyperventilere nu, men sådan må det være.

Problemet er, at der er et hastværk med at komme i krig lige nu. Du nævnte noget af det, og jeg kunne blive ved og ved, men jeg tror, at det største wake-up call kommer fra FN's generalsekretær Guterres, som talte i går ved den åbne debat i FN's Sikkerhedsråd, hvor han gav en advarsel, som jeg faktisk synes er så præcis i sin formulering, at jeg gerne vil læse den op for dig, for jeg tror ikke, at den vil blive offentliggjort i de vestlige medier, men jeg synes, at dens opfordring til at vågne op er af største vigtighed. Så lad mig læse et vigtigt citat fra den tale for jer. Han sagde: "Vi mødes i dag på et tidspunkt, hvor geopolitiske spændinger og mistillid har øget risikoen for atomkrig til det højeste niveau i årtier. ... fra akademikere og civilsamfundsgrupper,

der opfordrer til at gøre en ende på det atomare vanvid. ...

“Og hvad er svaret? Atomvåbenstater er fraværende ved dialogbordet. Investeringerne i krigens redskaber overhaler investeringerne i fredens redskaber. Våbenbudgetterne vokser, mens budgetterne til diplomati og udvikling skrumper. ...”

Dialogen skal dreje sig om at værdsætte og udvikle befolkninger for deres færdigheder, deres talenter, deres genialitet. En kynisk, hund-æder-hund-mentalitet, hvor den eneste måde at komme frem på er ved at skubbe andre ned, har ført os til et frygteligt spøgelse af hungersnød, død og atomar udslettelse.

Hvis du vil læse hele talen, så gør det, for den er absolut ikke en tøddel overdrevet. Lige nu tror jeg, at vi er ved at nå et ekstremt farligt punkt, fordi der er mange rapporter, fra det franske militær og andre, der vurderer, at den ukrainske hær er ved at blive besejret, ved at kollapse, og så er der selvfølgelig alle disse bestræbelser på at omringe Rusland med nye militære foranstaltninger. Macron truer angiveligt med at sende 20.000 franske tropper ind i Ukraine, hvilket er en rød linje set fra russisk side. Derefter har man den polsk-tyske udrykningsstyrke, der er under opbygning; så har man de britiske bestræbelser på massivt at øge forsyningen af droner; man har Stoltenberg, der besøger Aserbajdsjan og laver en særlig traktat mellem Aserbajdsjan og NATO: Se på kortet! Hvad skete der med løftet om “ikke at flytte NATO en tomme mod øst”? Man ser en indtrængen af Rusland fra alle sider, og jeg tror virkelig, at vi er på vej mod en atomkrig, hvis vi ikke stopper det.

Hvis man ser på hysteriet, har man alle disse krigsmagere i for eksempel Tyskland: En af fornuftens stemmer kommer fra SPD's fraktionsleder, Rolf Mützenich, som siger – han gør alt det ordkløveri, som man skal gøre, om russisk aggression og så videre, men så siger han: “Det er på tide at tænke på at fastfryse krigen for til sidst at nå frem til en diplomatisk

løsning.

Hvis man ser på situationen i Ukraine, er mere end 500.000 mennesker blevet dræbt, økonomien ligger i ruiner, folk er desperate, flygtninge har forladt landet. Så det er ikke længere muligt at fortsætte denne kamp. Det handler ikke om Ukraine, det handler om Vestens ambition om at besejre Rusland, som de har sagt utallige gange. Men det kommer ikke til at ske, for Rusland er en atommagt, og i modsætning til de vestlige medier har Putin ikke truet Vesten med atomkrig. I sin seneste tale og interview med RIA Novosti den 13. marts gentog han blot, hvad der er den officielle russiske doktrin, nemlig at hvis Ruslands territoriale integritet trues, så er brugen af atomvåben en mulighed for Rusland, og det vil sandsynligvis ske.

Så ideen om at fortsætte med at fremføre, at man er nødt til at besejre Rusland, som er den stærkeste atommagt på planeten lige nu, er ren galskab, og jeg kan kun sige, at folk bør lytte til Guterres og komme til forhandlingsbordet. I atomkrigens tidsalder kan krig ikke være en mulighed for konfliktløsning, og sammenlign denne vanvittige opførsel fra vestlige politikere med den statsmandsagtige opførsel fra fru Pandor, den sydafrikanske udenrigsminister, som netop har besøgt Washington, og hun opfordrer til diplomati og siger dybest set, at man er nødt til at tale med alle, for hvis man ikke taler, fratager man sig selv enhver mulighed for en løsning.

Så jeg synes, at situationen er ekstremt bekymrende, og alle fornuftige mennesker, der ikke er helt skøre, bør slutte sig til koret af mennesker, der kræver en ændring af denne politik.

SCHLANGER: Vi har et opfølgende spørgsmål til dette. Nogen skrev ind: "Med Vesten i opløsning og valgkampagnerne, der ser ret dårlige ud for de vestlige lande, er det faktum, at Putin nu er blevet genvalgt i seks år, og at den kinesiske præsident

Xi Jinping blev genvalgt sidste år, at de to sammen repræsenterer en kilde til stabilitet for en bevægelse væk fra en unipolær orden. Tror du, at det er en del af grunden til hysteriet i Vesten?

ZEPP-LAROUCHE: Ja, fordi de vestlige etableringer i stedet for at gennemgå deres egen politik og indse, at den nuværende optrapning af den strategiske situation er et tilbageslag for det, de satte i gang. I stedet for at foretage en koldblodig analyse af, hvad der forårsagede den nuværende krise, fortsætter de med at gøre det, og de spiller skyldspillet, de kalder ethvert land, der ikke underkaster sig det unipolære verdenssyn, for "diktaturer" og "autokratier" og så videre, hvilket i de fleste tilfælde har meget lidt lighed med den faktiske virkelighed, fordi det ikke tager hensyn til traditionen og kulturen og historien i disse nationer, der er så beskyldte – Kina er et godt eksempel på dette. Så jeg tror, de er uvillige til at se på de politikker, der har forårsaget dette, især NATO's udvidelse mod øst, som fortsætter med at krydse linjer, som russerne ser som røde linjer. Når Guterres siger, at dette er den værste krise i årtier, inkluderer det også Cubakrisen, for hvis man ser på, hvad der skete i Cubakrisen, da sovjetiske missiler blev placeret på Cuba, hvad er så forskellen, hvis man nu har amerikanske og NATO-sprænghoveder langs hele den russiske grænse? Ingen! Så hvis Rusland siger, at der skal være et stop, er det helt forståeligt; den eneste forskel er, at du ikke har en Kennedy i Det Hvide Hus, og du har ikke en Khrusjtjov; du har en helt anden konstellation nu.

Så jeg tror virkelig, at vi befinder os i en maksimal krise, og vi er nødt til at besejre denne krigsgale fraktion i Vesten, ellers kan det meget snart være for sent.

SCHLANGER: Du nævnte besøget af Sydafrikas udenrigsminister, Naledi Pandor, i Washington. Vi har en kommentar fra en sydafrikansk seer: "Jeg er meget stolt af Sydafrikas udenrigsminister Pandor for at tage til Washington og sige

sandheden om Israels folkemordspolitik mod palæstinenserne. Den sydafrikanske regering har spillet en meget vigtig rolle i Den Internationale Domstol. Vil deres ord have nogen effekt i Washington?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er sikker på, at de vil have en effekt på mange mennesker, for det, hun gør, bliver fulgt af hele det internationale diplomatiske samfund; der er mange godhjertede amerikanere, der ser på situationen, som ikke er tilhængere af det, Biden-administrationen gør, og de er heller ikke tilhængere af Kushner, svigersønnen til tidligere præsident Donald Trump, som roser den frodige ejendom ved vandet i Gaza, der snart vil være på markedet, hvis denne rapport faktisk bliver bekræftet. Hvis det viser sig at være en rigtig kommentar, ville det være ganske modbydeligt og afslørende.

Men der er mange amerikanere, som væmmes, som generelt væmmes ved den amerikanske politik lige nu. Så jeg tror, at hendes ord vil blive hørt, og forhåbentlig vil de amerikanere, der har bedre intentioner, gøre noget for at skubbe situationen i Gaza i retning af en øjeblikkelig våbenhvile og lægge nok pres på Biden-administrationen til at få dem til at gøre det.

SCHLANGER: Jeg har et opfølgende spørgsmål fra en person i Afrika, Menashe, som spørger: "I betragtning af Putins advarsler om de potentielle konsekvenser af en direkte konflikt mellem Rusland og NATO, hvad er så dine tanker om de afrikanske nationers rolle i at fremme fred og stabilitet på den globale scene?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, at fru Pandor er et godt eksempel på den moralske status, som afrikanske ledere har i øjeblikket, og jeg synes, at det afrikanske kontinent som helhed virkelig bevæger sig fremad og indtager sin retmæssige rolle på verdensscenen. Jeg tror, at ånden fra Bandung, som fylder 70 år næste år, er blevet helt genoplivet. Tanken om, at kolonialismen vil blive lagt i graven for evigt, styrer tydeligvis de fleste afrikanske ledere nu, og mange afrikanske

nationer har en klar politik om, at de ønsker at blive mellemindkomstlande meget snart; de hævder retten til at producere og forarbejde deres egne ressourcer: med andre ord er det definitivt slut med blot at være råvareeksportører og overlade profitten til kartellerne; afrikanske nationer kræver med rette kontrol over ressourcer og jord til at forarbejde disse ressourcer til halvfabrikata og færdige produkter og til at have hele den industrielle kæde, så der er udsigt til at opnå en anstændig levestandard inden længe.

Jeg synes, det er den mest fantastiske udvikling, og hvis folk i Vesten ikke var så fuldstændig dekadente, ville de være glade for det! Hvilken bedre situation end at gøre en ende på fattigdommen for bogstaveligt talt milliarder af mennesker rundt om i verden! Og man kan kun håbe, at den nuværende bevægelse for at udvide BRIKS; BRIKS er nu BRIKS-10; snart vil de være BRIKS-40 eller 50, fordi 40 lande har ansøgt om medlemskab. Og jeg tror, at størstedelen af det Globale Syd ønsker at skabe en retfærdig ny økonomisk verdensorden, som ikke vil erstatte det nuværende imperiale design, men som vil skabe et helt andet system, hvor national suverænitet og lige status for alle lande vil blive respekteret. Og jeg tror, at det er den lektie, som folk har forstået fra 600 års kolonialisme, og den æra er heldigvis ved at være slut.

Så jeg forventer store forandringer. Jeg tror virkelig, at denne bevægelse i det Globale Syd på en måde er den egentlige årsag til, at nogle lande er bange for at miste hegemoniet; men jeg tror, vi er nødt til at finde en bro, hvor de fælles interesser for hvert enkelt land, inklusive USA, inklusive briterne (selvom det nogle gange er svært at forestille sig), men selv europæerne, som i øjeblikket er i gang med at forsøge at – de er næsten mere skøre end nogle af amerikanerne i deres pres for krig, hvor verdensdiplomati næsten er blevet fuldstændig glemt. Men det er vi nødt til at ændre, og vi er nødt til at skabe et system, hvor alle lande, store som små, kan deltage på lige fod i det nye system.

Ellers vil vi ikke overleve – og jeg mener det meget alvorligt, for hvis det kommer til en atomkrig, er jeg helt sikker på, at det vil være enden på civilisationen, for alle bestræbelserne fra forskellige afdelinger og ministerier og hvad ved jeg for at bevise, at der ikke vil være nogen atomvinter, at kun 20 millioner mennesker vil dø i USA efter et atomangreb – det er forfærdeligt nok – men det kommer ikke til at ske. Jeg tror, den store fare er, at man virkelig leger med hele civilisationens eksistens.

SCHLANGER: Nu vil jeg gerne svare på et par spørgsmål om Sydvestasien og det, der sker i Gaza. Nogen skrev ind: “Med hensyn til Schumers kommentarer, der opfordrer til nyvalg for at erstatte Netanyahu, er der en vis tvetydighed i, hvad Schumer faktisk sagde, nemlig at valget bør vente, indtil krigen er forbi.” Spørgeren spørger: “Afspejler dette et skift i Bidens politik, eller er det bare hyklerisk retorik som svar på den voksende modstand mod Biden og hans støtte, militær og økonomisk, til Israel?”

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er bange for, at det ikke er noget godt. For hvis man ser på situationen i Gaza lige nu, rapporterne fra FN's højkommissær for menneskerettigheder, Volker Türk, eller andre FN-institutioner, så er der ikke længere en trussel om hungersnød, der er tale om en regulær hungersnød. Det rapporteres, at 450 mennesker dør hver eneste dag i Gaza, ikke af kugler, men af sult, af sygdom, af bare at være svækkede og dø af alle disse faktorer. Og i alt tror jeg, at 1,9 millioner mennesker i Gaza, eller måske endda 2,2 millioner mennesker, er i umiddelbar fare for at blive udsultet!

Nu er der kun én mulighed: Det ville være straks – øjeblikkeligt – uden nogen anden pause at trække al støtte fra Israel tilbage, økonomisk, militært, og tvinge Israel – jeg mener, Israel er bare et lille land. USA formodes at være den største militærmagt på planeten: Det ville være meget let for USA at hævde sin autoritet, at dette bør stoppe, og at der bør

være en øjeblikkelig, permanent våbenhvile og øjeblikkelig humanitær hjælp, uden tilbageholdenhed, fordi det er et enormt arbejde – og denne farce med at smide mad ned med helikopter, det er bare så latterligt, at det ikke betyder noget. Måske bliver to mennesker reddet, men det er ude af proportioner med, hvad der foregår.

Så krisen er utrolig, og det vil være en skændsel for hele menneskehedens moralske status, i hvert fald for dem, der ikke bekæmper den.

Så i denne situation har du Schumer, som siger, ja, Netanyahu repræsenterer ikke længere Israels interesser, for hvis Israel bliver en paria, så er det ikke i Israels interesse. Så der bør være nyvalg, så snart krigen er slut! Og jeg synes, at netop den sætning er værd at bemærke, for det betyder, at Schumer godkender, at den operation, som Netanyahu gennemfører lige nu, "at ødelægge Hamas og sørge for, at Gaza aldrig vil være en trussel" (det er anførselstegn, nu), betyder, at der ikke vil være nogen mennesker tilbage, når hele denne affære er slut! Så Schumer lyder måske, som om han kritiserer Netanyahu, men hvis man ser på ordlyden, "indtil krigen er slut", tror jeg slet ikke, det er en reel ændring.

SCHLANGER: Hvis vi bliver ved situationen i Sydvestasien, har vi et spørgsmål fra Richard Trifan, en komponist, direktør for scenekunst ved Eurasia Center, og han spørger: "Er det muligt for Oasis-planen at blive præsenteret for det amerikanske Repræsentanternes Hus med henblik på deres støtte?" Og så siger han: "Jeg tror, at formand Johnson er en fornuftig mand og vil se de fordele, som denne plan vil give alle parter."

Hvad synes du, Helga?

ZEPP-LAROCHE: Jamen, hr. Trifan, hjælp os med at få den derhen. Jeg synes, det er en fremragende idé. Jeg synes – se, denne ting er så visionær, at den virkelig kan løse situationen, måske ikke på en dag eller deromkring; men

forestil dig bare, hvilken forskel det ville gøre, hvis USA og måske andre lande ville annoncere: "Ja, vi vil implementere Oasis-planen. Vi vil skabe en fremtid for Israel, for Palæstina, for alle naboerne" – for mange af naboerne befinder sig i en meget vanskelig situation, som Yemen eller Syrien eller Irak, alle de andre lande i regionen: Sikke en forandring det ville være, hvis sådan en udmelding kom! Det ville ændre dynamikken med det samme! Det ville skabe håb, det ville motivere unge og gamle til at gribe spaderne og begynde at bygge huse og veje. Og det, vi har foreslået med hensyn til at skabe meget mere ferskvand i regionen: Vi har de kanaler, som vi har foreslået, men du kan også tænke på andre projekter.

Med moderne teknologi og billig energi, som man kan få gennem atomenergi, kan man skabe nye floder! Det er en meget fascinerende idé, at hvis man tager hele denne region, som er ørken, ørken, ørken, så kan man gøre den grøn. I første omgang kan man få adgang til grundvandsmagasinerne, man kan ionisere atmosfæren, man kan skabe dæmninger, man kan skabe nye floder, men man kan gøre hele regionen grøn. Du har nok til at udvikle landbrug, skove, bygge nye byer.

Herefter ville terrorismen stoppe, fordi den største uretfærdighed ville blive overvundet af et system med velstand, overflod og håb for alle unge mennesker, der ser ind i fremtiden og indser, at det er meget mere fordelagtigt at studere, stifte familie og være lærer. Så jeg tror virkelig, vi kan ændre historien til det bedre, hvis vi kan finde nogle kloge politikere, der har modet til det lige nu.

Så jeg vil gerne bede dig og alle vores andre seere om at hjælpe os med at sætte dette på dagsordenen. For jeg er helt sikker på, at der kun skal et par gennembrud til, og så er det en idé, der vokser af sig selv.

SCHLANGER: Lad mig minde folk om, at Schiller Instituttet afholder en online-konference om Oasis-planen den 13. april.

Du kan finde oplysningerne på Schiller Institutets hjemmeside, og du kan tilmelde dig: Det er den 13. april.

Og du kan også få Oasis Plan-videoen, som vil give dig den information, du har brug for til at følge op på det, Helga lige har sagt, og tage det med til alle valgte organer i USA og i Europa og rundt omkring i verden.

Helga, her er et spørgsmål om FN: "En multipolær verden kræver et ægte demokratisk FN med veludstyrede fredsbevarende styrker. Hvordan tror du, at verden vil overvinde Vesten i FN" – jeg tænker primært på USA og Storbritannien – "eller tror du, at en anden institution, for eksempel Shanghai Cooperation Organization, kan overtage denne rolle?"

ZEPP-LAROUICHE: Nej, jeg synes, at FN skal forblive, og der er mange kræfter, fordi det er den eneste virkelig repræsentative organisation, hvor alle lande har en stemme. Men der er en generel diskussion lige nu om, at FN's Sikkerhedsråd ikke længere er i stand til at håndtere dette. Først og fremmest fordi, hvis kun fem atommagter har vetoret, så er det desværre muligt, at ét land igen og igen nedlægger veto mod alt og gør hele FN's Sikkerhedsråd dysfunktionelt.

Der er en enorm indsats i gang lige nu for at reformere FN. Jeg tror, Pandor også nævnte det faktum, at Indien har 1,4 milliarder mennesker, og at de ikke har en permanent tilstedeværelse, hvilket for eksempel ikke gør det særlig repræsentativt. Det faktum, at Afrika endnu ikke er permanent medlem af FN's Sikkerhedsråd, er også en komplet parodi.

Men jeg tror, at en af pointerne er, at eftersom FN's Sikkerhedsråd er den eneste juridiske institution, der kan håndhæve politikker, der er truffet som en beslutning, enten af FN's Sikkerhedsråd eller hvad vi ser nu med Den Internationale Domstol, så har de ikke en retshåndhævende instans. Den Internationale Domstol, for eksempel, træffer en beslutning, og så giver de den til FN's Sikkerhedsråd, og det

er meningen, at de skal gennemføre den. Men hvis den institution er blokeret af vetoer, så er der ingen håndhævelse.

Så jeg mener, at reformen af FN helt sikkert skal have en måde at have fredsbevarende tropper på og have magt til at få regeringer til at overholde beslutninger. For det er den eneste måde, indtil den menneskelige art udvikler sig til at være fornuftig, hvilket jeg tror vil være muligt, fordi jeg mener, at nogle landes nuværende opførsel virkelig ikke afspejler menneskehedens voksenalder, men indtil videre mener jeg, at vi har brug for sådanne instrumenter. Jeg er helt sikker på, at vi på et tidspunkt, ikke alt for langt ude i fremtiden, vil blive fornuftige, det vil sige, at man vil føre sin politik på en helt anden måde, du ved, ligesom forskere gør, eller som musikere arbejder, spiller sammen i et orkester: Hvorfor kan FN ikke arbejde som videnskabelige teams, der arbejder i et nødprogram for at opnå resultater? Hvorfor kan de ikke arbejde som orkestre med et kor og smukke forestillinger, hvor alle er fokuserede på resultatet? Og jeg tror, at det vil være menneskehedens fremtid: Og jeg mener, at menneskeheden er i stand til det, og jeg mener ikke, at det er en utopi, for jeg anser den nuværende adfærd med grådighed og krigeriske bestræbelser for at være en børnesygdom – og jeg er helt sikker på, at menneskeheden vil vokse fra det.

SCHLANGER: To spørgsmål mere, Helga. Du ved måske ikke så meget om det, fordi det lige er sket, men vores ven Angela fra Irland rapporterede, at Irlands premierminister er trådt tilbage i dag efter et mislykket forsøg på at få forfatningsændringer igennem. Folkeafstemningen slog fejl, og hun sagde, at "folket vandt".

Har du nogen oplysninger om, hvad der foregår i Irland? Ierne er tydeligvis ret stærke i forsvaret af det palæstinensiske folk, men ellers er jeg ikke sikker.

ZEPP-LAROUCHE: Nej, denne nyhed overrasker mig. Men jeg kan

kun sige, at jeg har fulgt irsk politik med stor interesse på det seneste, af præcis den grund, du lige sagde. Men jeg vil tjekke det ud, lige efter dette show.

SCHLANGER: OKAY. Et sidste spørgsmål, og det haster lidt: Der er rapporter om, at den palæstinensiske leder Marwan Barghouti, som fortsat er fængslet i Israel, hvilket han har været i mindst 20 år, at han bliver tortureret og slået. Og at mange mennesker ser ham som en leder, der kunne tjene fredens interesser i regionen. Personen, der sendte e-mailen, sagde: "Vil du ikke nok gøre opmærksom på dette? Vi har brug for en mobilisering for at kræve hans løsladelse.

ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes, det er helt rigtigt, for hr. Barghoutis historiske rolle og det faktum, at han virkelig er værdsat af alle fraktioner i det politiske spektrum, gør ham til en helt unik potentiel figur til at være leder af en palæstinensisk stat i den nærmeste fremtid. Og vi bør naturligvis få flere oplysninger om det, du rapporterer, og jeg lover, at vi vil gøre det til en stor faktor i vores mobilisering. Og jeg opfordrer alle jer, der ser med, til at hjælpe. For det, der sker lige nu i Palæstina, og især i Gaza, men selvfølgelig også på Vestbredden, er virkelig noget, der kalder på verdens samvittighed: Dette er ikke en palæstinensisk affære. Det er noget, der efter min mening tester hele den menneskelige arts moralske egnethed, og hvis vi tillader dette at ske, og det inkluderer hr. Barghoutis skæbne, så er vores egen evne til at overleve som art meget i tvivl. Så jeg opfordrer alle mennesker med samvittighed til at hjælpe med det, du foreslår.

SCHLANGER: OK, det var de spørgsmål, jeg havde til dig. Nogen sidste ord for i dag, Helga?

ZEPP-LAROUICHE: Tja, nu har vi Oasis Plan-konferencen den 13. april: Organiser jer til den. Fortæl dine naboer, fortæl dine kontakter på de sociale medier, fortæl alle, at de skal deltage, og gør denne konference til en kraftfuld intervention

i den nuværende situation. Hver uge om fredagen har vi IPC, International Peace Coalition-mødet, hvor vi forsøger at få flere og flere mennesker til at komme og advare om den overhængende fare for atomkrig, og selvfølgelig krigen i Gaza.

Så hjælp os med at opbygge en international fredskoalition, som i sidste ende bør omfatte alle, fordi vi alle er verdensborgere, i lyset af faren for en verdenskrig.

Vi kæmper også for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der skal tage hensyn til hvert enkelt lands interesser, for ellers vil den ikke fungere.

Vi har det åbne brev fra det mexicanske kongresmedlem Benjamín Robles Montoya, som opfordrer til, at en sådan sikkerhedsarkitektur sættes på dagsordenen i lyset af faren for atomkrig. Så spred kongresmedlem Robles' brev på flere sprog. Send det til alle parlamentarikere, til alle borgmestre, til alle folkevalgte, og lad os prøve at komme ud af denne situation, og vær virkelig klar over, at vi aldrig har været i en sådan fare, som vi er nu, det er min stærkeste overbevisning. Og vi er nødt til at komme ud af det ved at ændre paradigmet fuldstændigt.

SCHLANGER: Helga, lad mig slutte af med dette: Vi fik et svar fra en, der havde stillet et spørgsmål om FN, og han skrev tilbage: "Tak, fordi du svarede på mit spørgsmål. Tak for dit indsigtfulde svar. Det hjalp mig virkelig med at forstå tiden og FN's rolle. Så jeg synes, vi skal sørge for, at folk kommer til os hver uge med spørgsmål og kommentarer, for det er den bedste måde at sikre, at folk er rustet til at lave den organisering, der er nødvendig.

Så vi vil slutte med det, og forhåbentlig ses vi i næste uge, Helga.

ZEPP-LAROUICHE: Jeg håber, vi får en uge mere!

Glasset er halvt fuldt, eller hvordan man overvinder kynisme

Den 19. marts 2024 (EIRNS) – For at overleve kan verden blive nødt til at håndtere en ondartet form for kynisme.

I går bragte FN den seneste opdatering med detaljerede oplysninger om hungersnød, sult og dødsfald i Gaza. Der er en tilsyneladende manglende evne hos det vestlige publikum og ledere til at forstå, hvad der sker med 2,3 millioner sjæle, når der fra den anden uge i oktober lukkes for vand, mad, elektricitet og medicin i ugevis. Måneder, hvor 80-90% af befolkningen blev fordrevet fra deres hjem og boede i teltlejre eller på gaden, ville uundgåeligt resultere i massive infektioner og sygdomme.

FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO) advarer for første gang ikke om en begyndende hungersnød. Den rapporterer, at det nordlige Gaza nu befinder sig i en hungersnød; at over 70% af de 2,3 millioner palæstinensere i Gaza står over for "katastrofal sult; og at kun en øjeblikkelig våbenhvile, der muliggør massive leverancer af fødevarerhjælp, kan forhindre en nært forestående død." De anslår, at 450 mennesker om dagen kan dø, ikke af kugler, men en langsommere, mere pinefuld død, af underernæring, sygdom og sult.

Selv den ofte afstumpede Josep Borrell, EU's udenrigspolitiske chef, formåede at læse rapporten korrekt (på gårsdagens konference i Bruxelles om hjælp til Gaza) og erklærede: "I Gaza er vi ikke længere på randen af hungersnød. Vi er i en tilstand af hungersnød."

Som var det et spørgsmål om at redde sultende mennesker i en koncentrationslejr, styrter man ind med al den militære styrke, mad og medicin, det medicinske personale osv., der er brug for. Standarden blev formuleret af Jeremy Laurence, rådgiver for FN's højkommisær for menneskerettigheder, Volker Türk: "Israel har som besættelsesmagt pligt til at sikre, at befolkningen får mad og lægehjælp, der svarer til deres behov, og til at lette humanitære organisationers arbejde med at levere denne hjælp."

Som Sydafrikas udenrigsminister, Grace Naledi Pandor, forklarede i dag til Washington, D.C.: "Israel har ignoreret de midlertidige foranstaltninger, og vi ser nu massesult og hungersnød for øjnene af os... Jeg tror, at vi som menneskehed er nødt til at betragte os selv med rædsel..." Sydafrika nægtede at vende det blinde øje til. Mærkeligt nok var de så heldige at have lidt under apartheids enorme uretfærdighed, og åbenbart at have formet deres identitet omkring noget, der er nødvendigt i en verden med så vedvarende rædsler. Der var en stålsat menneskelighed over Pandors afvisning af at vige tilbage i lyset af grimhed eller endog ondskab.

Endelig, i en beslægtet udvikling, oplæste FN's generalsekretær, António Guterres, oprørsloven for verdens atomvåbenmagter i går ved FN's Sikkerhedsråds åbne debat om atomnedrustning: "I dag mødes vi på et tidspunkt, hvor geopolitiske spændinger og mistillid har øget risikoen for atomkrig til det højeste punkt i årtier. Dommedagsuret tikker højt nok til, at alle kan høre det. Fra akademikere og civilsamfundsgrupper, der opfordrer til en afslutning på det atomare vanvid." Menneskeheden kræver et skridt tilbage fra afgrunden. "Og hvad er svaret? Stater, der besidder atomvåben, er fraværende ved dialogbordet. Investeringerne i krigens redskaber overgår investeringerne i fredens redskaber. Våbenbudgetterne vokser, hvorimod budgetterne til diplomati og udvikling skrumper."

Dialogen må dreje sig om at værdsætte og udvikle befolkninger

på baggrund af deres færdigheder, deres talenter, deres genialitet. En kynisk "hund æder hund"-mentalitet, hvor det at komme frem kræver, at man skubber andre ned, har ført os til et forfærdeligt spørgsmål af hungersnød, død og atomudryddelse.

Pandor var i dag forfærdet over noget af opførslen i den amerikanske kongres, men i stedet for at fordømme USA og andre atomvåbenmagter, stillede hun spørgsmålet: "Hvordan bidrager de magtfulde til det fælles bedste?... Men jeg tror på, at når man har indflydelse og ressourcer, så bør man bruge dem til at opbygge et større gode..."

Dialogen om "diplomati og udviklingsbudgetter", faktisk om opblomstringen af ørkenerne i Israel og Gaza, i Nordafrika, i Saudi-Arabien osv., opbygges dag for dag omkring den kommende Schiller Institut-konference den 13. april om "Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien." Det kræver optimisme.

Hver dag, hver time, som rædselsshowet i Gaza (Haiti, Sudan osv.) udspiller sig, æder kynismen billedet af mennesker som skabt i deres Skabers levende billede. Ved at gøre en indsats for at afslutte rædselsshowet opbygger man optimisme, den slags stålsat optimisme, som Naledi Pandor udviser i dag. Og det hjælper at se glasset halvt fyldt, hvis der er frisk, rent vand.

Foto: Ivan Radic/CC2.0

Putin advarer om risikoen for

Tredje Verdenskrig

18. marts 2024 (EIRNS) – I en kommentar til journalister i går aftes, efter at hans valgsejr var blevet bekræftet, advarede den russiske præsident Vladimir Putin om, at en direkte konflikt mellem Rusland og den USA-ledede NATO-militæralliance ville betyde, at planeten var et skridt væk fra Tredje Verdenskrig, et scenarie, som næppe nogen ønsker. Putin svarede på [et spørgsmål] (<https://www.reuters.com/world/europe/putin-warns-west-russia-nato-conflict-is-just-one-step-ww3-2024-03-17/>) fra Reuters om den franske præsident Emmanuel Macrons kommentarer den 26. februar om ikke at udelukke indsættelsen af NATO-tropper på landjorden i Ukraine i fremtiden. Som svar sagde Putin: "Alt er muligt i den moderne verden."

"Det er klart for alle, at dette vil være et skridt nærmere en total Tredje Verdenskrig. Jeg tror næppe, at nogen er interesseret i dette," sagde Putin videre. Han tilføjede dog, at NATO-militærpersonale allerede var til stede i Ukraine, og sagde at Rusland havde opfanget, at der blev talt både engelsk og fransk på slagmarken. "Der er ikke noget godt i dette, først og fremmest for dem, fordi de dør der og i stort antal," sagde han.

Putin sagde, at han ville ønske, at Macron ville holde op med at forsøge at forværre krigen i Ukraine, men i stedet ville spille en rolle for at opnå fred: "Det ser ud til, at Frankrig kan spille en rolle. Alt er ikke tabt endnu."

"Jeg har sagt flere gange, og jeg siger det igen. Vi er for fredsforhandlinger, men ikke bare fordi fjenden er ved at løbe tør for kugler," sagde Putin. "Hvis de virkelig, seriøst, ønsker at opbygge fredelige, gode naboskabsrelationer mellem de to stater på lang sigt, og ikke blot holde en pause i oprustningen i 1,5-2 år."

[Putin blev også spurgt](<https://www.youtube.com/watch?v=zLEUw0WwzV8>), om han anså det for nødvendigt at indtage Ukraines Kharkiv-region. Han svarede, at hvis angrebene fra Ukraine fortsatte, ville Rusland skabe en bufferzone ud af mere ukrainsk territorium for at forsvare russisk territorium. "Jeg udelukker ikke, at vi i lyset af de tragiske begivenheder, der finder sted i dag, på et tidspunkt, når vi finder det passende, vil blive tvunget til at skabe en slags 'sanitær zone' i de områder, der i dag er under Kiev-regimet," sagde Putin.

Foto: Wikimedia Commons

'Skt. Patricks visdom': Udvikling er vejen til fred

Den 17. marts 2024 (EIRNS) – Det er for tidligt at fastslå, at irsk-amerikanske borgere vender sig mod præsident Joe Biden i samme grad som arabisk-amerikanere og studerende gør det. Men protester og "alternative St. Patrick's parader for Palæstina" i New York og Philadelphia viser, at den intense støtte til Palæstina i selve Irland smitter af på irsk-amerikanere.

På trods af regeringens meget langvarige afhængighed af amerikanske politiske ledere, konkurrerer Irland med Sydafrika i sine krav om øjeblikkelig våbenhvile og sin fordømmelse af Israels folkemorderiske handlinger i Gaza. Demonstrationer i Dublin i slutningen af februar involverede mere end 100.000 mennesker (1,5-2% af den irske befolkning). Ved Bidens fejring af St. Patrick's Day i Det Hvide Hus deltog kun Leo Varadkar, den irske republiks Taoiseach eller førsteminister; andre ledere i delegationen, herunder Nordirlands førsteminister,

Michelle O'Neill, og Sinn Fein-leder Mary Lou McDonald, udeblev. Irish-Americans for Palestine havde opfordret delegationen til at boykotte Det Hvide Hus på Skt. Patricks Dag.

“Det er utroligt, hvor meget tingene kan ændre sig på et år,” sagde Aodhán Ó Ríordáin, et medlem af Dáil eller den irske republikks underhus, som bød Biden velkommen i april 2023 for at tale til begge parlamentets kamre, hvor den amerikanske præsident af irsk afstamning blev hyldet. Ó Ríordáin fortalte CBS News den 16. marts. “Hvis det skete i dag, ville der ikke være nogen i kammeret... Det vi ser er en meget veludstyret, velbevæbnet og magtfuld nation, der udøver hævn over et meget betrængt folk.”

Irlands justitsminister, Rossa Fanning, gav en af de stærkeste fordømmelser af Israels “krigsforbrydelser” i Gaza til den offentlige høring ved Den Internationale Domstol den 22. februar, og opfordrede EU til ikke at indgå økonomiske aftaler med Israel, før der er skabt retfærdighed i Palæstina.

Historien om, hvordan irerne endelig afsluttede og derefter kom sig efter et britisk folkemord, fortæller os, hvorfor Irland støtter palæstinenserne nu; men endnu vigtigere, hvorfor Schiller Instituttets skitse til økonomisk udvikling, Oase-planen, er så afgørende for at opnå fred i Sydvestasien.

Begyndende med den irske hungersnød i 1845-1850 – lavpunktet i århundreders britiske bestræbelser på at reducere irerne til slaver eller udrydde dem – faldt Irlands befolkning uafbrudt i 75 år, og i 1920 havde den mistet mere end halvdelen af befolkningen på 6-7 millioner i 1840 og var faldet til 3 millioner! Hvad gjorde en ende på den katastrofe i begyndelsen af 1920'erne?

For det første, Sinn Feins boykot-, importsstitutions- og selvindustrialiseringspolitik, partiet, der blev grundlagt blot 18 år før, det i 1922 tilkæmpede sig en suveræn republik

Irland fra briterne. Sinn Fein baserede sig på den amerikanske systemøkonom Friedrich Lists værker. Den irske republik erstattede boykot af britiske varer med stærke toldsatser op gennem 1950'erne.

For det andet vedtog republikken Irland straks en national plan for udvikling af vandværker og infrastruktur, Shannon River Scheme, som blev gennemført på kort tid og afsluttet i 1929. Shannon River Scheme var en værdig forgænger til det amerikanske Tennessee Valley Authority og var måske det første integrerede nationale elektricitetssystem i verden. Med en installeret kapacitet på omkring 90 megawatt elektrificerede det hele landet. Det blev konstrueret af Siemens, udtænkt af den irske Siemens-ingeniør Dr. Thomas McLaughlin og finansieret af en femtedel af hele den irske republiks budget i syv år fra 1923-29.

Fra 1920'erne og frem steg Irlands befolkning igen, først langsomt, men i det 21. århundrede nåede den op på 6 millioner, en befolkning, der nu har adgang til en standard på 6.000 kilowatt-timer elektricitet pr. indbygger pr. år.

Den økonomiske udvikling, som Shannon River Scheme og andre mindre projekter gav, var afgørende for at stabilisere perioden med en "to-statsløsning" (Republikken og Ulster), som mildest talt var meget urolig. Først med Langfredags-aftalen i 1998 blev to-statsløsningen formelt anerkendt af begge parter, og der blev åbnet op for muligheden for en eventuel enhed.

Økonomisk udvikling er den vigtigste vej til fred. Tilmeld og organisér for Schiller Instituttets internationale online-konference den 13. april, "Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien."

Foto: St. Patrick's Day in Pittsburgh, PA. Credit: Kate Daher Facebook page

Zepp-LaRouches tale ved Den Internationale Fredskoalitions møde : Strategisk overblik

15. marts 2024 (EIRNS) – De indledende bemærkninger, som Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet og initiativtageren til Den Internationale Fredskoalition, kom med i dag til IPC's 41. møde, udgør et fremragende strategisk overblik:

Helga Zepp-LaRouche: Lad mig først og fremmest byde jer alle velkommen. Krigsfaren er tydeligvis ikke blevet mindre, og en af dem, der har udtrykt det klarest, var pave Frans, som for næsten to uger siden opfordrede ukrainerne til at hejse det hvide flag og have modet til at forhandle en løsning på plads med Rusland. Det har skabt en utrolig storm i mainstream-medierne, som beskylder paven for at opfordre til overgivelse og fordreje det, han sagde, på forskellige måder. Da kardinal Parolin, som er en slags udenrigsminister i Vatikanet, så forklarede, hvad paven havde sagt, fordrejede mainstreammedierne det igen og sagde, at Vatikanet trækker i land, at han korrigerer paven. Det gjorde han overhovedet ikke. Kardinal Parolin satte bare andre ord på ved at sige, at "risikoen for, at verden er på vej mod en fatal atomkrig, er reel." Jeg tror, det er præcis det, vi står over for lige nu. En af dem, der angreb paven, var Josep Borrell, EU's såkaldte udenrigsminister, som sagde, at paven gik ind i en have, hvor han ikke var inviteret. Borrell har alle disse mærkelige billeder af en have; han mener, at Europa er en have, og resten [af verden] er en jungle, så det er ikke helt klart,

hvad han mente med denne udtalelse.

I en meget vigtig relateret udvikling, hvor vi virkelig er på kanten af at krydse den røde linje, hvor udviklingen mod atomkrig kan tage afgørende skridt, er opstillingen af Taurus-krydsermissilet, hvor oppositionen i Tyskland endnu en gang havde forsøgt at få en afstemning i Forbundsdagen, som heldigvis blev afvist. Men det er ikke en grund til at være rolig, for de vil helt sikkert forsøge igen, og selve regeringskoalitionen var fuldstændig splittet.

Peskov, talsmand for Kreml, angreb den måde, Washington havde fordrejet det interview, som Putin havde givet til RIA Novosti den 13. marts, hvor han meget klart tilkendegav, under hvilke betingelser Rusland ville bruge atomvåben. Ifølge Peskov blev dette derefter fordrejet af Karine Jean-Pierre, som er pressesekretær i Det Hvide Hus, som sagde, at Putin havde brugt hensynsløs retorik og truet med brug af atomvåben. Det gjorde han ikke, og det korrigerede Peskov; han sagde, at det, Putin sagde, var, hvad grundene ville være, hvis Rusland ville gøre brug af atomvåben. Nemlig, at hvis Ruslands eksistens er på spil og truet, vil Rusland under disse forhold, selv hvis det kun er en konventionel krig, ty til atomvåben. Det er tydeligvis ikke Rusland, der presser på; det er NATO og Vesten, der kører det ud over kanten. Naturligvis udelod denne talsmand fuldstændig, hvad Putin også havde sagt, nemlig at hverken han eller nogen anden i den russiske ledelse på noget tidspunkt havde overvejet at bruge atomvåben i Ukraine. Så det hænger stadig i luften.

Fra tysk side er bremserne foreløbig trukket. I dag er der et meget vigtigt møde med Macron og Scholz og Polens [premierminister] Tusk. Så jeg ved ikke, hvad der kommer ud af det, men Macron presser stadig på for, at NATO-tropper potentielt skal indsættes i Ukraine; hvilket Scholz heldigvis indtil videre modsætter sig. Men det hele hænger i en tynd tråd, for hvis der skulle opstå en regeringskrise, og oppositionen kommer til, er de fulde af høge, som intet

hellere ville end at indsætte Taurus-krydsermissiler. Så den situation er stadig ekstremt skrøbelig.

Den anden store krise, i Sydvestasien, er også meget ustabil og skrøbelig. Den nye udvikling er helt klart, at senator Chuck Schumer for nylig gik ud og krævede, at Netanyahu skulle træde tilbage, og at der skulle afholdes nyvalg i Israel. Han beskyldte Netanyahu for ikke at tjene Israels sikkerhed ved at gøre Israel til en pariastat. Det er ret interessant, for Schumer har aldrig tidligere sagt et ord imod Israel. Det kan være en reaktion på det, Netanyahu sagde på AIPAC-mødet [American Israel Public Affairs Committee] den 12. marts; nemlig at der ikke er noget alternativ til total sejr, hvilket betyder, at kampen vil fortsætte, indtil den sidste Hamas-person er udryddet. Så det er stadig uvist. Men alle disse udviklinger har allerede forårsaget en næsten uoverstigelig kløft mellem landene i det Globale Syd og det såkaldte kollektive Vesten. Man kunne se det på en fælles pressekonference, som kansler Scholz netop har holdt sammen med Malaysias premierminister Anwar Ibrahim, hvor Scholz gentog sin vante holdning om, at den tyske politik over for Israel ikke har ændret sig, at de har ret til selvforsvar, humanitær hjælp, frigivelse af gidsler, en tostatsløsning; men dybest set ikke sagde noget af relevans der. Til det svarede premierminister Anwar – og det giver en fornemmelse af, hvordan resten af verden opfatter det – han sagde: “Hvordan kan I nogensinde finde en løsning, hvis I er så ensidige? Hvad med de 60 års grusomheder? Hvad med bosætternes opførsel? Er det ligegyldigt? Hvor har vi smidt vores menneskelighed hen? Hvorfor har du denne dømmende holdning? Fordi palæstinenserne er farvede? Fordi de har en anden religion? Hvad med de tusinder og atter tusinder af mennesker, siden Nakba fandt sted i 1948?” For en premierminister at sige til en kansler og de facto anklage ham for racisme – “Er det, fordi de er farvede?” Det giver dig en fornemmelse af, hvorfor du ikke kan finde en løsning, hvis du er ensidig. Hvis man kræver en diplomatisk løsning, betyder det ikke, at den ene eller den

anden side har ret; det betyder bare, at hvis man ikke erkender, at en fortsættelse af drabene vil føre til en katastrofe for os alle, og det har alle de kritikere, der kritiserer dem, der kræver en diplomatisk løsning, fuldstændig udeladt.

Vi fra Den Internationale Fredskoalition og Schiller Instituttet vil noget mere. Vi mener, at kun hvis man ændrer de underliggende aksiomer, det paradigme, der får folk til igen og igen at komme med geopolitiske såkaldte løsninger; at kun hvis man ændrer det og går over til en helt anden tilgang, som det vi foreslår med Oase-planen for Sydvestasien. Det sydvestasiatiske økonomiske udviklingsprogram, som bør omfatte alle lande, ikke kun Israel og Palæstina, men Irak, Afghanistan, Syrien, Yemen og alle de lande, der er blevet ødelagt af de endeløse krige, de skal genopbygges. Og der skal findes en fælles platform, så alle har en fremtid, og de kan forholde sig til et fælles bedste som vejen til at komme ud af dette hul.

Nu har jeg nogle gode nyheder. Nemlig at Det Palæstinensiske Selvstyres ambassadør i Danmark, professor Dr. Manuel Hassassian, som er karrierediplomat, har en lang og fremragende akademisk karriere bag sig, også i USA. [Han var leder af Bethlehem Universitet på Vestbredden, og var uddannet og professor ved mange universiteter i Mellemøsten, USA og Europa-redaktør]. Han er kommet ud med et fremragende interview, hvor han fuldstændig bakker op om Oase-planen. Jeg synes, vi skal bruge det interview til at få flere mennesker til at deltage i vores konference den 13. april. Så jeg synes, der er mange andre håbefulde tegn på, at folk virkelig tager godt imod ideen. Så selv om vi ikke bør være mindre opmærksomme på faren, som man kan sige stiger dagligt, er det også klart, at hvis der handles beslutsomt, er der håb om, at vi kan vende situationen. Det var egentlig det, jeg ville sige.

Foto: Schiller Institute

Schumer meddeler Bibi: "Du er blevet fundet utilstrækkelig"

Den 14. marts 2024 (EIRNS) – Efter "MacBibi" Netanyahu's AIPAC-tale den 12. marts stod det klart for selv de mest velvillige, at han måtte gå. Rasende over rapporten Annual Threat Assessment of the U.S. Intelligence Community fra 2024, som sagde, at "mistilliden til Netanyahu's evne til at regere er blevet dybere og bredere i offentligheden fra det i forvejen høje niveau før krigen, og vi forventer store protester, der kræver hans afgang og nyvalg," fortalte kong Bibi de forsamlede: "Sandheden er, at Israels befolkning i overvældende grad støtter den politik, som jeg og min regering har lagt frem. De støtter i overvældende grad behovet for en total sejr. Overvældende. De er i overvældende grad imod ideen om at få en palæstinensisk stat proppet ned i halsen."

Senator Chuck Schumer, som repræsenterer Wall Street, City of London og deres anglofile del af "efterretningssamfundet", samt i øvrigt et parti, som står til nederlag ved valget i november, var ikke overvældet. Han talte i 40 minutter i det amerikanske senat og opfordrede Netanyahu til at træde tilbage: "Jeg mener også, at premierminister Netanyahu er faret vild ved at lade sin politiske overlevelse gå forud for Israels bedste interesser... Han har været alt for villig til at tolerere de civile tab i Gaza, som får støtten til Israel i hele verden til at falde til et historisk lavpunkt. Israel kan ikke overleve, hvis det bliver en paria, udstødt... På dette kritiske tidspunkt mener jeg, at et nyvalg er den eneste måde at muliggøre en sund og åben beslutningsproces om Israels fremtid, på et tidspunkt hvor så mange israelere har mistet tilliden til deres regerings udsyn og retning."

Victoria Nuland modtog denne nyhed i sidste uge; Netanyahu modtager den i denne uge. "Der er en grænse for tyrannens magt", især hvis tyrannen er så begrænset som disse to. Bag denne grænse ligger en højere magt, idéernes magt, som f.eks. de idéer, der blev bekendtgjort i Den amerikanske Uafhængighedserklæring og USA's forfatning.

LaRouches Oase-plan- rejser hovedspørgsmålet: "Er menneskeheden moralsk i stand til at overleve?" Mens Frankrigs tåbelige Macron, som delvist giver Putin skylden for, at Frankrig uden videre er blevet smidt ud af sine tidligere afrikanske kolonier, foreslår at indsætte franske og andre tropper i krigen i Ukraine officielt, i stedet for ulovligt og hemmeligt, skønt han hele tiden hævder, at "de ikke rigtig er der for at kæmpe", advarer Vatikanets kardinalstatssekretær Pietro Parolin om atomar optrapning: "Risikoen for en skæbnesvanger 'retning mod atomkrig er en virkelig risiko... Jeg tror snarere, at de forskellige aktører i denne tragiske situation vil forsøge sig yderligere i deres egne interesser, og undlade at gøre hvad de kan for at opnå en retfærdig og varig fred."

Der er brug for visionære – folk som den tyske statsmand Walter Rathenau, udenrigsministeren, der i 1922 afviste enhver økonomisk eller territorial fordring fra den tyske regering på nationen Rusland, som dengang udgjorde den nydannede Union af Socialistiske Sovjetrepublikker. Sovjetunionen svarede igen, og de underskrev Rapallo-traktaten den 16. april 1922. Rathenaus syn på økonomisk politik var, at "vi er her ikke for at besidde, ikke for at have magt, heller ikke for at være lykkelige: Vi er her, så vi kan belyse de guddommelige elementer i den menneskelige ånd."

Rathenau blev myrdet to måneder senere, selv da Hjalmar Schacht, den fremtidige finansminister i Det Tredje Rige, blev sponsoreret af brødrene John Foster og Allen Dulles til at gøre det stik modsatte – at plyndre Tyskland gennem en række råstofmonopoler, som blev til karteller som IG Farben,

arkitekterne bag dødslejren Auschwitz. Deres ideer om økonomi udsprang af en "dyrisk" opfattelse af menneskeheden, som det ses i nutidens igangværende etniske udrensning af Gaza, sammenholdt med de samtidige møder i USA for at sælge fast ejendom i Israel – herunder i de ulovlige bosættelser på Vestbredden.

Der er imidlertid en reaktion på vej for "moralisk egnethed til at overleve". Demonstrationer har haft held til at stoppe nogle af disse såkaldte land-udsalgsmøder. Mandag aften erklærede Oscar-vinderen Jonathan Glazer, der har skrevet og instrueret Holocaust-dramaet "The Zone of Interest", sammen med producenterne James Wilson og Len Blavatnik: "Lige nu står vi her som mænd, der afviser, at deres jødiskhed og Holocaust er blevet kapret af en besættelse, som har ført til konflikt for så mange uskyldige mennesker, hvad enten det er ofrene for den 7. oktober i Israel eller det igangværende angreb på Gaza." Det skaber et potentielt Army-McCarthy Hearings/"Have You No Shame?"-øjeblik for ADL og deres årtier lange misbrug og udnyttelse af bagvaskelsen "antisemitisme" som våben.

Indtil nu er det endnu ikke blevet tilstrækkeligt værdsat, hvor mange liv, der ikke er blevet reddet, hvor meget rigdom, der ikke er blevet udviklet, og hvor mange opdagelser, der ikke er blevet gjort, på grund af bagvaskelsen af Lyndon LaRouche som "antisemit". LaRouche skulle afskrækkes fra at afsløre, som han havde gjort i sin berømte debat med økonomen Abba Lerner i 1971, den fascistiske økonomiske afindustrialiserings- og affolkningspolitik, som Wall Street og City of Londons skabning, Hjalmar Schacht, står bag. Denne politik og dens menneskesyn er grundlaget for de nuværende krige. LaRouches Oase-plan, især dens videoversion, og Zepp-LaRouches "Ti principper"-manifest for menneskeheden er løsningen til at ændre regeringsledelsen, til at gøre den menneskelig igen.

Billede: Flickr: Gregory Hauenstein

Interview med Yaffa Ibreighith om angrebet på Gaza

Den 11. mar. 2024

Diane Sare interviewer Yaffa Ibreighith, som voksede op på den israelsk besatte Vestbred, og som beskriver baggrunden for det igangværende folkemorderiske angreb i Gaza og vigtigheden af, at amerikanerne handler for at tvinge regeringen til at ændre kurs.

Webcast: Faren for atomkrig skal tages alvorligt Schiller Instituttets ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 13. marts 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 13. marts 2024.

Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende dine spørgsmål eller kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Vi har meget at dække i dag, Helga, for der er alle mulige skøre udtalelser fra NATO- og EU-embedsmænd om stedfortræderkrigen mod Rusland fra Ukraine, og opbygningen mod et forventet IDF-angreb i Rafah.

Men jeg ville gerne fortælle om en udvikling i USA efter afslutningen af nomineringerne for hvert parti i primærvalgene i går, og dette er et spørgsmål fra en seer i Europa, som skriver: "Med meningsmålinger, der viser, at få amerikanere ønsker en omkamp mellem Trump og Biden, ser det ud til, at det er præcis, hvad de kommer til at få." Så han spørger: "Er dette det bedste, USA's politiske system kan tilbyde? Og er det for sent for Diane Sare at stille op til præsidentvalget som uafhængig?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Hun er helt sikkert den person, der ville have kaliberen til at være en præsidentkandidat og en god præsident, helt sikkert. Om vi kan gøre det, ved jeg ikke: Det afhænger af, om vi kan mobilisere nok støtte i tide. Det er allerede meget sent i valgkampen, men jeg tror, at det ikke kun sker med et præsidentielt system, som desværre ikke er så demokratisk længere, men mere et plutokrati, hvor det koster 5 millioner dollars eller mere at stille op til Kongressen; til Senatet kan man tilføje et nul, og til præsidentposten har man brug for mange flere penge end det under normale omstændigheder.

Jeg tror, spørgsmålet er, om Diane Sare, Jose Vega og et par andre uafhængige kan samle nok af befolkningen til at være et alternativ? Det er meget svært, og jeg tror, at alt dette er det sene resultat af, hvad det amerikanske etablissement gjorde mod min afdøde mand, Lyndon LaRouche, som trods alt stillede op til præsidentvalget otte gange. Og den måde, de behandlede ham på, nu får mange mennesker "LaRouche-

behandlingen”, men du kan se, hvad resultatet er: Du har et land, der i bund og grund er i forfald. Og man kan kun håbe, at det motiverer tilstrækkeligt mange mennesker til at samle sig om Diane Sare.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål om Oasis-planen. Nogen skrev ind: “Hvor vigtig det mexicanske kongresmedlem Robles’ støtte til Oasis-planen end er, har der så været nogen støtte til den fra valgte embedsmænd i Vesten, og forventer du, at der kommer nogen?”

ZEPP-LAROUICHE: Ja, vi er lige nu midt i organiseringen af en konference den 13. april. Jeg kan allerede sige, at vi har et par vigtige støtter, som vi ikke vil offentliggøre før konferencen, men jeg er faktisk ret optimistisk, at hvis vi bare får et par relevante personer, helst kongresmedlemmer, præsidenter, tidligere præsidenter, tidligere folkevalgte, ambassadører af forskellig slags; og så håber jeg, at de unge vil tilslutte sig kravet om Oasis-planen i demonstrationerne for en våbenhvile og fred i Sydvestasien, så tror jeg, det kan tage fart.

Så jeg har ikke et fuldstændigt svar på dit spørgsmål, andet end at jeg beder dig om at hjælpe os med at finde disse mennesker og være en del af den organiserende kraft for at få det til at ske.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra Menashe, som er en hyppig bidragsyder. Han spørger, at han som afrikaner gerne vil have dig til at tale om, hvordan Oasis Plan-tilgangen til gensidig økonomisk udvikling kan anvendes til at tackle de udfordringer og muligheder, som afrikanske nationer står over for?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at Oasis-planen simpelthen er en skabelon for, hvad man kan gøre overalt, hvor der er mangel på udvikling. Det vigtigste projekt, vi har presset på for nu i tre årtier, er Transaqua-projektet: Det vil hjælpe et halvt dusin lande i hjertet af Afrika ved at omlede 3-4% af vandet

fra Congo-floden, som ikke bliver udnyttet, til Atlanterhavet og føre det gennem en kanal og et flodsystem til Tchad-søen. Det ville give kunstvanding til alle nabolandene langs vejen, det ville hjælpe med at overrisle en stor del af Sahel-zonen, det ville give strøm til industri-parker og lignende projekter. Det er helt sikkert, at hvis man kan få Oasis-planen, så har vi naturligvis det meget vigtige Ibn Sina-projekt til genopbygning af Afghanistan, og de kan alle integreres i Verdenslandbroen. For i virkeligheden er det hele det Globale Syd, der mangler udvikling, så forhåbentlig kan vi med Oasis Plan-kampagnen og Ibn Sina-projektet, der er på rette vej, virkelig vende denne underudvikling og gøre den sydlige del af halvkuglen til en blomstrende have med skove og gode områder, hvor folk kan leve og trives.

SCHLANGER: Som et opfølgende spørgsmål, der lige er kommet ind, spurgte nogen: "Skyldes den manglende gennemførelse af den slags projekter racisme, neokolonialisme eller bare ren og skær uvidenhed?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at det nuværende neoliberale økonomiske system, som dominerer meget af den transatlantiske sektor, og som rækker ud i de tidligere koloniserede lande ved at bestemme vilkårene for handel og eksport og import og kreditfaciliteter og så videre, det er gearet til at gøre de rige rigere, og det er nu ved at nå et absurd punkt. For hvis milliardærene bliver så absolut rige, at de umuligt kan bruge alle pengene i deres levetid, med sportsvogne og kaviar og alle mulige former for luksus, mens milliarder af mennesker bogstaveligt talt er dømt til knap nok at realisere deres menneskelige potentiale og dø tidligere, er det et system, der ikke kan fortsætte. Og det fortsætter ikke, fordi man lige nu har landene i det Globale Syd, der arbejder sammen med BRIKS-Plus og andre organisationer i det Globale Syd for at danne et alternativt økonomisk system, og problemet lige nu er, at den nuværende krigsfare, som er gigantisk og bliver større dag for dag – og vi bør bruge noget tid på at diskutere det, fordi det

er ekstremt vigtigt, at folk er klar over det – at krigsfaren kommer fra det faktum, at de nuværende etableringer i det Globale Nord, eller det kollektive Vesten, eller hvad man nu vil kalde det, de er fast besluttet på at beholde det system, som har givet dem enorme profitter, som de nu er ved at omdanne til en fuldgyldig krigsøkonomi! Som i Europa, hvor man forsøger at omdanne hele de europæiske økonomier til krigsøkonomier. Og hvis du ser på aktiemarkedet, aktierne i det militærindustrielle kompleks, så stiger de enormt, men til hvilken pris? Vi er meget hurtigt ved at nå det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage, og hvor der er fare for, at de to regionale kriser eskalere til en global atomkrig.

Så i en vis forstand er det, hvad vi hurtigst muligt må afhjælpe, og jeg opfordrer alle jer, der så dette program, til at gå sammen med Schiller Instituttet for virkelig at overbevise befolkningerne i det Globale Nord om, at der findes et alternativ, at hvis USA og de europæiske lande ville beslutte at samarbejde med landene i det Globale Syd, ville armene være åbne. Jeg har mange, mange gange hørt ord fra russiske og kinesiske ledere om, at de er villige til at indgå i et sådant samarbejde, men alle disse tilbud er hidtil blevet afvist kollektivt af Vesten, men det er ekstremt vigtigt, at vi får vendt udviklingen, før det er for sent.

SCHLANGER: Vi ser ud til at få en række spørgsmål om dette emne. Der er et fra en, der skrev om Putins interview, jeg tror i dag, med RIA Novosti, hvor han beskyldte den "gyldne milliard" for at snylte på andre folkeslag i Afrika, Asien og Latinamerika. Ifølge dette spørgsmål sagde Putin med henvisning til den "gyldne milliard": "Men de må indse, at vampyrballen er ved at være slut." Og så stiller spørgeren spørgsmålet: "Hvad mener han med den 'gyldne milliard'? Og tror du, at det Globale Syd og BRIKS kan gøre en ende på dette parasitiske system uden støtte fra Vesten?"

ZEPP-LAROUCHE: Dette interview af Putin med RIA Novosti læste jeg lige før denne udsendelse, og jeg synes virkelig, det er

en opfordring til at vågne op. For selvfølgelig vender mainstreammedierne det straks om og siger, at Putin har truet verden med atomkrig, men det er ikke, hvad han sagde. Han sagde, at Rusland er klar, at de stort set er i alarmberedskab, og at deres atomtriadesystem er i alarmberedskab hele tiden. Naturligvis er den russiske atomdoktrin, at hvis den russiske ledelse mener, at Ruslands integritet er på spil, så vil de bruge disse våben. Det er i en vis forstand en alarmklokke, for med Tysklands pres for at levere Taurus-krydsermissilet til Ukraine, som kan nå Moskva fra den ukrainske grænse – det kan ødelægge Kreml, det kan ødelægge de russiske ministerier, og med Macrons opfordring til at indsætte franske og andre NATO-tropper i Ukraine, er vi meget, meget hurtigt ved at nå et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage! Så Putin svarer på det, og han gør det meget klart, at Vesten risikerer civilisationens udslettelse, hvis de bliver ved med at presse på.

Det, han mener med “den gyldne milliard”, er simpelthen de mennesker, som jeg har nævnt før, de mennesker, der bevidst eller ubevidst har nydt godt af det neoliberale system. Dette system har undergået en enorm forvandling, for selv om Bretton Woods-systemet efter Anden Verdenskrig ikke blev, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt det, fordi det på grund af Roosevelts død blev organiseret af Churchill og Truman, så opfyldte det ikke Franklin D. Roosevelts krav om, at Bretton Woods-systemet skulle muliggøre udviklingen af udviklingslandene; men det gjorde noget godt for landene i det Globale Nord: Det skabte mere eller mindre to år med stabilitet og økonomisk vækst; det skabte rammerne for genopbygningen af de lande, der var blevet ødelagt af Anden Verdenskrig; og det skabte stabilitet, det var en periode med velstand i Europa og i USA.

Men så blev det system hugget af. Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, var absolut profetisk, da han den 15. august 1971, da Nixon gik fra faste valutakurser til flydende valutakurser, sagde LaRouche, at hvis man fortsætter ad den vej, vil det

føre til en ny depression og en ny fascisme og faren for en ny verdenskrig. Det, han mente med det, var, at hvis man bliver ved med at skubbe til systemet på en sådan måde, at det kun tilgodeser spekulanterne, den skøre idé om, at "penge skaber penge", til ulempe for maskinværktøjssektoren, for industrien på mellemniveau, og det skete gradvist i løbet af de følgende årtier, indtil det punkt, hvor realøkonomien nu er ved at bryde sammen, som i Tyskland, den er i frit fald; Europas infrastruktur er i dårlig stand, og USA's infrastruktur er i forfærdelig stand.

Så der var en slags primitiv ophobning mod realøkonomien, og det er der, vi er nu. Men i mellemtiden gav det en masse mennesker i Europa og USA en meget høj levestandard, relativt set, og det er det, russerne generelt mener med den "gyldne milliard". Hvis du tænker på, at vi har 8 milliarder mennesker, så er der måske en milliard mere i andre lande i Asien og andre steder, som klarer sig godt, men der er milliarder af mennesker, som enten er absolut, forfærdeligt fattige eller ikke klarer sig godt, hvilket betyder, at de ikke har nok at spise, at studere, at opdrage familier. Så jeg mener, at denne forskel mellem den "gyldne milliard", eller den del af befolkningen, der er relativt velhavende, og det store flertal af mennesker, der er fattige, skal afhjælpes.

Jeg tror, at landene i det Globale Syd er i gang med at gøre det, og jeg tror, at de er i stand til at gøre det på egen hånd, uden støtte fra Vesten. For hvis Vesten vender sig imod dem og siger, vi vil ikke samarbejde med jer, men vi vil forsøge at undertrykke jeres udvikling, så vil landene i det Globale Syd være i stand til at gøre det selv, og de er i øjeblikket indstillet på netop det.

Det eneste problem er, at hvis Nord ikke samarbejder, men forbliver i en geopolitisk konfrontation, er jeg bange for, at det vil føre til Tredje Verdenskrig. Så vi må gøre alt, hvad vi kan, for at få folk til at forstå, at vi sidder i samme båd, og at enten har vi alle fremgang, eller også har ingen af

os.

SCHLANGER: Jeg har et spørgsmål om Mellemøstpolitik fra en, der identificerer sig som jødisk amerikaner. Han henviser til rapporten om, at hundredvis af rabbinere har skrevet et brev til Biden, hvor de opfordrer ham til at presse på for en våbenhvile, men at det bedste, Biden kunne gøre, var at sige, at en invasion af Rafah ville være at overskride en rød linje, men at han fortsat vil stå sammen med Israel. Så han spørger: "Hvad kan man gøre for at stoppe det israelske folkemord, hvis Biden ikke gør noget?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er et meget vanskeligt spørgsmål. Jeg synes, at det, disse rabbinere gør, er præcis det rigtige. Og man kan kun håbe på, at flere vil rejse sig, for det, der sker i Gaza, er en hjerteskrærende katastrofe, som sætter spørgsmålstegn ved hele menneskehedens moral. Hvis vi ikke kan løse det, så fejler vi som art!

Det er derfor, vi presser så hårdt på for ideen om en Oaseplan, det vil sige ideen om, at der skal være mere vand, mere ferskvand i hele regionen, men især mellem Israel, Palæstina og naboerne, Syrien, Yemen, Irak og andre lande. For hvis man ser på denne region, er den fuldstændig ørken. De eneste områder, der ikke er ørken, er Golfstaterne, De Forenede Arabiske Emirater, Dubai og andre Golfstater, som har gjort meget for at bringe frisk havvand hertil ved at afsalte havvandet, så det kan drikkes og bliver frisk. Man kan se, at disse kyststrækninger er som oaser! De blomstrer, de er utroligt rige med hensyn til vegetation. Dette har nu stået på i næsten 30 eller 40 år. Så det er frodige haver, frodige marker med alle slags planter, så selv fuglene har ændret deres træk fra vinter til sommer, fordi det er et dejligt sted at hvile og få mad.

Så dette princip kunne anvendes i Israel, i Gaza, på Vestbredden, i Palæstina, i Jordan; og vi har realiseret et forslag, som Lyndon LaRouche fremsatte allerede i 1975, nemlig

ideen om at forbinde Middelhavet via kanaler til Det Døde Hav, og derfra til Det Røde Hav, og så bruge det afsaltede vand til kunstvanding, til kunstvanding af landbrugsmarker, til skovbrug, til industriparker, til infrastruktur. Så dybest set skal man have en vision om, at hele Sydvestasien om få år kan se lige så tæt udviklet ud som Tyskland. Tyskland er et land med en utrolig veludviklet infrastruktur (selv om den er ved at falde fra hinanden nu, men den er stadig meget udviklet), man har integrerede vandveje, for eksempel Rhinen, hvor der er fragtskibe, der sejler til havne i Holland, så de er forbundet med hele den internationale søhandel. Derudover har man Duisburg, som er en indlandshavn, der er forbundet med jernbaner og motorveje.

Så hvis du tænker på den tætte infrastruktur, som du kan se i Tyskland, er eller har været kilden til udvikling for Tyskland, fordi en integreret, tæt infrastruktur er forudsætningen for en høj arbejdsdeling, forskelligartet produktion; og hvis det ville blive udviklet i Sydvestasien, er der ingen grund i universet til, at alle landene i Sydvestasien ikke kunne have en levestandard som Tyskland, da det stadig var på vej op (lige nu er det ikke længere). Men Tyskland er en model for, hvornår man havde en meget veludviklet middelklasse, industri på mellemniveau og var meget velfungerende. Der er ingen grund til, at man ikke kan anvende et sådant koncept i Sydvestasien med Oasis-planen. Vi afholder en konference om det den 13. april, hvor I alle bør tilmelde jer og deltage og fortælle folk om det. For vi tror, at hvis nok mennesker, især unge mennesker, i regionen får den idé, at hvis man går over til et fredeligt samarbejde mellem israelere og palæstinensere og alle de andre, så er der en lys fremtid. Der er en grund til at overvinde lange, lange konflikter, og at vi må sætte en stopper for denne endeløse krig. For hvis man bliver ved med at gøre det, der er sket nu i de sidste årtier, er det elendighed for alle, og det er ikke i noget lands interesse.

Så vi er nødt til at indgyde denne idé om håb og en vision for fremtiden, og forhåbentlig kan vi vende det.

SCHLANGER: Du kan tilmelde dig konferencen den 13. april, som vil være online, og linket til tilmelding findes på Schiller Instituttets hjemmeside. Du kan også downloade den video, som LaRouche-organisationen, Jason Ross, har lavet om Oasis-planen, og sørge for, at den bliver distribueret, for det er materiale, der ikke er blevet dækket andre steder end i vores publikationer.

Nu, Helga, vil jeg gerne vende tilbage til krigen i Ukraine et øjeblik. Der er et spørgsmål, der er blevet sendt ind. "Du, fru LaRouche, har talt om Kinas diplomatiske initiativer med hensyn til at afslutte krigen i Ukraine. Hvad er det, Kina har foreslået?"

ZEPP-LAROUCHE: Den kinesiske udsending for regionen, Li Hui, har lige været på endnu en rundrejse og talt med folk i Kiev, i Moskva, i Bruxelles, Warszawa, Berlin og Paris. På etårsdagen for krigen havde Kina allerede lavet et 12-punktsprogram, som er et meget detaljeret indledende forslag til, hvordan man kan vende tilbage til en diplomatisk løsning på alle disse konflikter. Og det er klart, at den økonomiske udvikling i forbindelse med Bælte & Vej Initiativet vil være en ekstremt vigtig komponent for genopbygningen af Ukraine.

Jeg tror, at det nu er det mest aktive forslag. Kina har også fremsat et andet forslag, som jeg mener skal tages meget, meget alvorligt, og det er idéen om, at de to supermagter, USA og Rusland, skal vende tilbage til våbenkontrol og den form for nedrustning, der plejede at være, selv under den kolde krig, og som ikke er der nu, fordi alle traktater i bund og grund er blevet annulleret. Så jeg synes, at det kinesiske forslag er ekstremt vigtigt.

Så opfordrede paven Ukraine til at hejse det hvide flag og forhandle: Dette var endnu et eksempel på en utrolig

forvrængningskampagne i massemedierne. For det, paven sagde, var, at når man erkender, at man har tabt, er det vigtigt at have modet til at forhandle, for ellers vil en masse mennesker dø uden nogen god grund. Nu synes jeg, det er meget, meget vigtigt, for der er en ny artikel i det franske magasin Marianne. Der beskriver de meget detaljeret, og jeg har ingen grund til at tvivle på, at det er korrekt, for det stemmer overens med andre rapporter, vi har fået før, hvorfor situationen i Ukraine er sådan, at den ikke kan vindes militært mere, simpelthen fordi der er en utrolig uoverensstemmelse: Russerne har meget mere mandskab, de har meget bedre teknisk udstyr til befæstning, de har ammunitionsforsyninger, og dybest set kan den ukrainske position ikke opretholdes, og krigen er de facto tabt. Det mener flere militæksperter fra Schweiz, Frankrig, Italien og Tyskland.

Så i en sådan situation er det at sige, "lad os afslutte det" og lade os genopbygge en fremtid, ikke noget, man skal anfægte. Og jeg mener, at et sådant forslag er ekstremt presserende på et tidspunkt, hvor, hvis denne optrapning med Taurus fortsætter, og ideerne om at sætte vestlige tropper på jorden – der er nu flere og flere rapporter om, at der allerede er NATO-tropper på jorden, fra Frankrig, fra briterne, fra amerikanerne. Jeg synes, vi er så faretruende tæt på en rød linje, at jeg kun kan sige, at hvis folk tænker over, hvad der står på spil her, så er det en termonuklear global krig. Hvis det kommer så vidt, vil der absolut ikke være nogen tilbage til at overveje, hvorfor det skete. I betragtning af, at der er rapporter fra tidligere tider, hvor der blev lavet skøn over, hvor mange millioner døde vi har råd til at have sådan en krig – jeg mener, sådanne rapporter kan kun være lavet af folk fra en sindssygeanstalt, og jeg undskylder over for folk på sindssygeanstalten.

At tænke på denne måde betyder, at man leger med menneskehedens eksistens! Og hvis det kommer til en global

termonuklear krig, vil alt, hvad dine forældre, bedsteforældre, digtere fra tidligere århundreder, komponister, alt hvad nogen gjorde, være forgæves, fordi der ikke vil være nogen tilbage til at have glæde af deres værker.

Så jeg kan kun sige, hør her, lad os gøre det på en anden måde: Samarbejd med det Globale Syd. Der er en løsning på denne situation, men jeg kan kun sige, at jeg er meget, meget bekymret over, at den nuværende politiske klasse – Simon Jenkins sagde i The Guardian, at hele den politiske klasse i Vesten er så uduelig, at de ikke er i stand til at erkende, at alle deres politikker i de sidste årtier har været en fiasko, og det er det største problem; så jeg kan kun sige, at vi er nødt til at have en alternativ diskussion og grundlæggende sige, at vi er nødt til at have en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle menneskers interesser på planeten. Det glæder mig at høre, at kongresmedlem Benjamín Robles fra Mexico har udsendt en opfordring til alle kongresmedlemmer og parlamentarikere i hele verden om at hjælpe ham med at sætte en sådan international konference på dagsordenen. Så jeg vil også bede jer om ikke bare at cirkulere Oasis-planen, men også at tage dette brev fra kongresmedlem Robles og sende det til alle kongresmedlemmer og borgmestre, statslige lovgivere og andre folkevalgte og få dem til at slutte sig til bestræbelserne på at få en anden arkitektur på bordet.

SCHLANGER: Jeg har endnu et spørgsmål til dig fra en, der beder om din ekspertise om Kina. Han skriver, at Steve Bannon og andre i anti-Kina-lobbyen jubler over det, de kalder "krakket" i den kinesiske økonomi, ejendomsproblemerne, afmatningen. Men så skriver vores seer: "Der er nu rapporter om, at Kinas eksport steg med over 10% år-til-år og især med salg til Indien, Brasilien og andre nationer i det Globale Syd." Og han spørger: "Hvad er dit syn på det?" Og denne anti-Kina-lobby "er det derfor, de nu forsøger at presse et lovforslag igennem i Repræsentanternes Hus om at forbyde

TikTok?"

ZEPP-LAROUICHE: Tja, disse mennesker er ganske enkelt inkompetente. De har forudsagt den kinesiske økonomis undergang så mange gange, og de tog fejl lige så mange gange. De forstår ikke, at Kina ikke forfølger spekulation som formålet med økonomien, men at de lægger al deres vægt på innovation, innovation, innovation. Og det er sådan, de har været i stand til at undgå de typiske cykliske udviklinger i økonomier, med andre ord, man har ikke en såkaldt Leontief-kurve, eller man har ikke cykliske udviklinger, fordi de hele tiden tilfører de mest avancerede opdagelser inden for videnskab og teknologi til økonomien, og på den måde har de undgået netop sådanne kollaps.

På den anden side bygger de nu som en reaktion på denne geopolitiske "afkobling" eller "de-risking", som de kalder det, fra Vesten. Kina vender sig om og siger: OK, så opbygger vi markeder i Syd, vi investerer langsigtet – hvilket ikke er så langsigtet, men ikke daglig profit – men vi vil investere i at opbygge markeder i det Globale Syd ved at forsyne disse lande med havne, lufthavne, jernbaner og broer; og på den måde gør de udviklingslandene rigere, og de udvikler derved et marked for kinesiske varer og øger dybest set eksport/import med hele det Globale Syd. Så det er en vindende strategi.

Så jeg tror, at dommedagsprofetierne om den kinesiske økonomi er fuldstændig ideologiske, og ideologer har meget sjældent videnskabelig viden. Og jeg tror, at i tilfældet med Bannon er det en fair beskrivelse at karakterisere ham på den måde.

SCHLANGER: Helga, jeg har endnu et hurtigt spørgsmål til dig, fra en anden mangeårig seer: "Hvad tror du er årsagen til Macrons hårde linje over for Rusland i Ukraine, hvor han kræver NATO-støvler på jorden?"

ZEPP-LAROUICHE: Macron beskrives af nogle mennesker som en kamæleon, der kan skifte farve meget hurtigt. Han har i sin

politiske karriere holdt nogle ekstremt flotte taler, og hvis man tror på ham, skulle man tro, at verden er ved at blive et paradis. Men der er altid en stor uoverensstemmelse mellem ord og handling, og jeg tror, Macron er i panik, fordi han har de samme rapporter, som jeg nævnte før, om denne artikel i Marianne og det franske militær, som har en meget nøgtern vurdering af, hvor krigen i Ukraine står. Eftersom Maron forbandt så meget af sin politiske skæbne med ideen om at "vinde i Ukraine", er dette faktisk et desperat træk. Jeg mener, at det har fået kløften mellem Frankrig og Tyskland til at eskalere endnu mere, så EU slet ikke står så samlet; jeg tror, at Macron gør det, ikke mindst af indenrigspolitiske årsager, med henblik på det kommende valg og så videre. Men det er slet ikke særlig klogt af ham.

SCHLANGER: At dømme ud fra, hvad der bliver skrevet om ham i den franske presse, er ordet "kamæleon" måske det pæneste udtryk, der er blevet brugt om ham.

Så, Helga, jeg tror, vi er løbet tør for tid nu. Tak, fordi du var med i denne uge. Har du nogle afsluttende ord?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg vil bare gerne have, at folk tager det, jeg sagde om faren for termonuklear krig, til sig, for jeg ville ikke sige det, hvis det ikke var ekstremt alvorligt. Og i modsætning til 1980'erne, da vi havde krisen med mellemdistancemissilerne, mellem SS-20 og Pershing-2, var der hundredtusinder af mennesker på gaden i mange lande, og de talte om faren for Tredje Verdenskrig. Helmut Schmidt talte for eksempel om det hver anden dag.

Og nu, hvor situationen virkelig er meget, meget farligere, fordi alle de bagkanaler ikke længere eksisterer, som selv på højdepunktet af den kolde krig i Cubakrisen eksisterede mellem Khrusjtjov og Kennedy, er folk ikke på gaden; eller de er på gaden af alle mulige grunde, men ikke af den virkelige grund, som er faren for termonuklear krig. Så gør dig venligst bekendt med emnet, og arbejd sammen med Schiller Instituttet.

SCHLANGER: Helga, mange tak, og vi ses forhåbentlig igen i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: På gensyn i næste uge.

Det mexicanske kongresmedlem Robles udsender åbent brev: “Det haster mere end nogensinde: Stop faren for atomkrig!”

Den 12. marts 2024 (EIRNS) – Kongresmedlem Benjamín Robles Montoya fra Mexico har udsendt følgende “Brev til nuværende og tidligere lovgivere i verden” på sit brevhoved fra Deputeretkammeret, LXV Lovgivende Forsamling. Det er dateret Mexico City, 13. marts 2024.

Det haster mere end nogensinde: Stop faren for atomkrig!

Kære kolleger fra hele verden:

For halvandet år siden afholdt en gruppe nuværende og tidligere lovgivere fra Mexico og andre lande rundt om i verden en række internationale seminarer om emnet: “Stop faren for atomkrig!” I november samme år udsendte vi en indtrængende opfordring til vores kolleger, nuværende og tidligere lovgivere i hele verden, “om at tilslutte sig denne indsats, som vi har iværksat, for at opfordre alle verdens borgere til også at stå sammen om at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som respekterer alle nationers

sikkerhedsinteresser, og som garanterer retten til velfærd og økonomisk udvikling for alle mennesker på planeten.”

I dag, 18 måneder senere, er det mere påtrængende end nogensinde, at vi mobiliserer for at stoppe faren for en atomkrig, og at vi fordobler indsatsen, før det er for sent. Krigen i Ukraine er ved at udvikle sig til en direkte konfrontation mellem ikke bare våben, men NATO-tropper, der er direkte udstationeret på ukrainsk territorium, og Rusland. Og nu har Netanyahu folkemord mod det palæstinensiske folk udløst så store menneskelige lidelser, at hele planeten er rystet, et folkemord, som truer med at udvide krigen til hele regionen.

I en tale, jeg holdt ved mødet den 6. marts 2024 i Mexicos Deputeretkammer, anførte jeg:

“Magternes ekspansionstrang, uhyrlighederne i et glubsk økonomisk system, der har skabt ulighed og elendighed, er en grobund for konflikt.

“Økonomiske sanktioner har kun forværret konflikterne, skabt mere lidelse for befolkningerne, fremprovokeret mangel på medicin og energi og drevet global inflation i vejret.

“Hvor gyldig er ikke den berømte sætning fra Amerikas helt, præsident Benito Juárez, at ‘blandt individer som blandt nationer er respekt for andres rettigheder en forudsætning for fred’...

“I dag er truslen om atomkrig igen truende, med USA, der sender våben til Ukraine og Israel, hvor det der sker er et grusomt folkemord; med indblanding i konflikten mellem Kina og Taiwan; med Rusland, der trækker sig ud af de strategiske våbenreduktionsaftaler og forbuddet mod atomprøvesprængninger.

“Kolleger, vi er nået til selve afgrunden af atomkrig, og det er bydende nødvendigt, at alle nationer hæver deres stemmer – ikke én nations eller flere nationers stemme, men hele

menneskehedens stemme – for fred og imod atomkrig.

“Lad også alle verdens borgere forene sig i bestræbelserne på at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der garanterer retten til velfærd og økonomisk udvikling for alle mennesker på planeten. At opnå fred gennem udvikling, dét er vejen.”

Af alle disse grunde gentager vi mere indtrængende end nogensinde vores opfordring til jer, nuværende og tidligere lovgivere i verden, om at forene kræfterne – på trods af vores forskellige politiske og ideologiske orienteringer – i de nødvendige overvejelser omkring en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Med broderlige hilsner,

Benjamín Robles Montoya

Føderalt kongresmedlem

Kongressen for Mexicos Union

Foto: Congressman Benjamin Robles Montoya. CC/Dr.zeuz

NGO'er sagsøger den danske stat for at stoppe våbeneksport til Israel

12. marts 2024 – Fra Amnesty Internationals hjemmeside her: <https://amnesty.dk/ngoer-sagsoger-den-danske-stat-for--at-stoppe-vabeneksport-til-israel/>

Oxfam Danmark, Amnesty International Danmark, Mellemlfolkeligt Samvirke og den palæstinensiske menneskerettighedsorganisation Al-Haq lægger sag an mod Rigspolitiet og Udenrigsministeriet for at få stoppet dansk våbeneksport til Israel.

Der er en klar risiko for, at våben og militært udstyr, som Danmark direkte og indirekte eksporterer til Israel, bliver brugt til at begå alvorlige forbrydelser mod civile i Gaza. Dermed overtræder Danmark de internationale regler for våbenhandel samtidigt med, at Danmark risikerer at gøre sig medskyldig i overtrædelser af den humanitære folkeret – herunder krigsforbrydelser – og et plausibelt folkedrab.

Det vurderer fire fremtrædende organisationer, som nu går rettens vej for at stoppe dansk eksport af våben og militært udstyr til Israel. Med retssagen vil organisationerne have domstolens vurdering af, om eksporten strider mod de regler om våbenhandel, som Danmark har forpligtiget sig til.

”Vi har i fem måneder talt om et potentielt folkedrab i Gaza, men vi har ikke set politikerne gribe til handling. Danmark skal ikke sende våben til Israel, når der er en begrundet mistanke om, at landet begår krigsforbrydelser i Gaza. Vi har brug for at få rettens ord for Danmarks ansvar,” siger Tim Whyte, generalsekretær i Mellemlfolkeligt Samvirke, en af organisationerne bag søgsmålet.

Danmark har tilsluttet sig både FN’s våbenhandelstraktat og EU’s Fælles Regler for våbeneksport, som forpligter Danmark til at sikre, at eksport af våben og militært udstyr fra danske virksomheder ikke risikerer at bidrage til overtrædelser af folkeretten.

”Vi har dokumenteret flere israelske bombeangreb i Gaza, der ikke skelner mellem civile og militære mål og udsletter hele familier. Angrebene er uproportionelle og i strid med krigens regler. Danmark må på ingen måde være med til at gøre disse ulovlige angreb på civile mulige. Derfor vil vi nu have rettens vurdering af, om Danmark overholder sine forpligtigelser,” siger Vibe Klarup, generalsekretær i Amnesty

International Danmark.

Alene risikoen for, at militært udstyr kan blive anvendt i strid med krigens regler, bør få den danske stat til at stoppe eksporten i henhold til international lov, mener organisationerne.

"Befolkningen i Gaza udsultes, hundrede tusindvis af mennesker kan hverken finde vand, mad, medicin eller husly, 70 pct. af al infrastruktur er ødelagt i Gaza. Danmark må ikke levere våben til at bombe civile. Med retssagen vil vi teste, om Danmark respekterer international lov og ret og de værdier, vi bekender os til. Vi må ikke sidde klare brud på de humanitære love, krigsforbrydelser og advarslen om et potentielt folkedrab overhørig," siger Lars Koch, generalsekretær i Oxfam Danmark.

FN's internationale domstol (ICJ) vurderede i januar, at det er plausibelt, at Israel er i færd med at begå et potentielt folkedrab i Gaza. Og for nylig har en appeldomstol i Holland, efter stævning fra bla. Oxfam Novib, pålagt den hollandske stat at stoppe våbeneksport relateret til F35-kampfly til Israel. Amnestys dokumentation er bla. blevet brugt som grundlag i disse sager.

FN-eksperter har også for nylig advaret om, at ethvert salg og levering af våben til Israel, der risikerer at blive brugt i Gaza, vil overtræde international humanitær lov og skal stoppes med det samme.

Udover de tre danske organisationer er også den palæstinensiske menneskerettighedsorganisation Al-Haq med i retssagen mod den danske stat. Organisationens dokumentation har også været brugt i lignende retssager.

"Det er meget alvorlige og intensive angreb, der foregår i Gaza, hvor over 30.000 er blevet dræbt og 70.000 såret. Israel nægter at give befolkningen adgang til basale behov, som fx mad, vand, brændstof og medicinske forsyninger. Vi ser en

ubeskrivelig lidelse for civile og børn, der amputeres uden bedøvelse, og masseevakuering til horrible steder. Derfor opfordrer Al-Haq indtrængende Danmark til at stoppe bevæbningen af de grusomheder, som finder sted, og til at stoppe et folkedrab på det palæstinensiske folk,” siger Maha Abdallah, talsperson i Al-Haq.

Organisationerne udtaler desuden, at på trods af massiv dokumentation af Israels forbrydelser mod civile palæstinensere i Gaza, advarsler fra internationalt anerkendte eksperter, retssagen ved ICJ og retssagen i Holland, fortsætter våbeneksporten til Israel uændret. Nu bruger vi derfor alle muligheder i en demokratisk retsstat for at opretholde international ret, humanitær lov og vores forpligtelser.

Som civilsamfundsorganisationer står vi vagt om folkeretten og de internationale regler og love, som beskytter civile og deres rettigheder. Og vi inviterer danskerne med til at bakke op om retssagen økonomisk og lancerer i dag en crowdfunding-kampagne.

Sagen føres i Danmark af Kontra Advokater.

Baggrund:

- Danske myndigheder har gennem flere år givet tilladelse til, at danske virksomheder kan eksportere komponenter til F-35-kampfly igennem et amerikansk ledet forsvarssamarbejde uden at foretage konkrete vurderinger af risikoen for, at det kan bidrage til krigsforbrydelser. USA sælger de færdigproducerede kampfly videre til Israel.
- Israel er det første land – udover USA – til at tage kampflyene i brug.
- Information og Danwatch har bla. afdækket, hvordan israelske F35-kampfly og herunder danske komponenter har været brugt i bombardementer i Gaza.

- Under et samråd i Folketingets udenrigsudvalg den 16. januar 2024 fortalte udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen (M), at i alt 15 danske virksomheder leverer komponenter til F-35 kampflyene.
- Den Internationale Domstol, ICJ, har fundet det plausibelt, at Israel begår folkedrab og har iværksat foreløbige foranstaltninger for at forhindre dette.
- Ledende folkeretseksperter vurderer, at den danske praksis ved behandlingen af tilladelser til våbeneksport er i strid med de internationale regler for våbenhandel, som Danmark er forpligtiget til at overholde.
- Den 12. februar 2024, har en appeldomstol i Holland besluttet at pålægge den hollandske regering at stoppe våbeneksport til Israel indenfor F-35 programmet på baggrund af et sagsanlæg fra bl.a. Oxfam Novib. Domstolen fandt, at fortsat eksport er i strid med EU's Fælles Regler for våbeneksport og FN's våbenhandelstraktat, som både Holland og Danmark har underskrevet.
- FN-eksperter har for nylig opfordret til, at lande stoppede deres våbeneksport, hvis der er risiko for, at våbnene kan blive brugt i Gaza.

Foto: Creative Commons